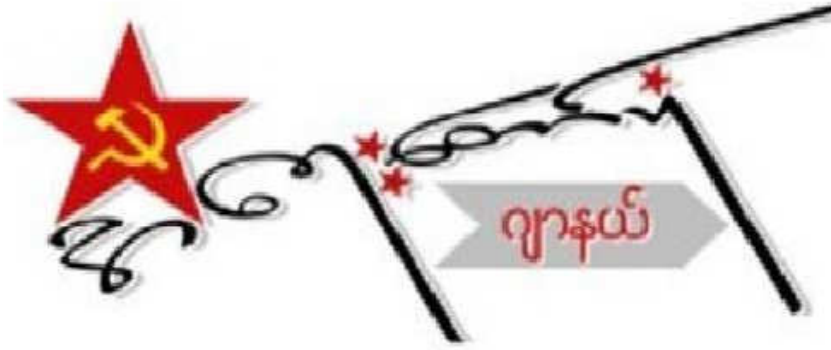

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုစည်းရုံးရေးကော်မတီ၏ ကြွေးကြော်သံ

အတွဲ(၃) အမှတ်(၆)

၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

စာတည်းအဖွဲ့အမှာ

(အပိုင်း ၁)

(နိဒါန်း)

(မင်းအောင်လှိုင်တို့ရဲ့ သွေးခွဲနည်းပရိယာယ်ခြေလှမ်းတွေကို သတိထားနိုင်ဖို့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို မိတ်ဆက်ပေးပါမယ်။ မင်းအောင်လှိုင်က ကျွန်တော်တို့ပါတီဆီကို စိတ်ချရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကတည်း အတွင်းစကားတစ်ခု ပို့ဖူးတယ်။ “ကျွန်တော်တို့အတွင်းမှာ ဒီငါတကောကော လုပ်တဲ့မိန်းမကြီးနဲ့တော့ အလုပ်တွဲလုပ်သွားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး”တဲ့။ (အေး-မင်းပြောတာတွေ ငါကတော့ ပါတီကို အစီရင်ခံရမှာပဲ)ဆိုတော့ “ခင်ဗျားတို့ပါတီ သိစေချင်လို့ ပြောတာပဲ”တဲ့။

ဒါဟာ ကြောင်လက်နဲ့ ပြာပူအယက်ခိုင်းတဲ့ ကိစ္စ၊ လမ်းစဉ်မတူကြလို့ NLD နဲ့ CPB သဟဇာတမဖြစ်၊ ကွဲနေတာကို တည်ပေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပြဿနာ ပွထလာရင် ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဘော်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ရေး လုံခြုံရေး ထိခိုက်မယ်။ မင်းအောင်လှိုင်ကတော့ ငါ့ရန်သူရဲ့ရန်သူဟာ ငါ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ လောဂျစ်ကို ကိုင်စွဲပြီး ခပ်တိမ်တိမ် တွက်ပုံရတယ်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ဒီဝေါဟာရဟာ တပ်နဲ့ အရပ်ထဲ ပြန့်လာခဲ့တယ်။ ခုတော့ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်ကွယ်လွန်သွားတာလည်း ကြာပါပြီ။ နောက် သူတို့ရဲ့ ဒီနည်းပရိယာယ် ခြေလှမ်းကြောင့် တပြည်လုံးလည်း အကွဲဇာတ်ကြီး ခင်းနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် သတိပေးတဲ့ သဘောတင်ပြလိုက်ခြင်းပါ။)

ကမ္ဘာ့အခင်းအကျင်းသစ်တရပ်က ပုံပေါ်လာနေပြီ။ ဗိုလ် ၂ ဗိုလ်နေရာမှာ အမေရိကန်နဲ့ တရုတ်တို့က နေရာယူလိုက်ကြပြီ။ အမေရိကန်သမ္မတ ဘိုင်ဒန်က အမေရိကန်ရဲ့ အဓိက ပြိုင်ဘက်ဟာ တရုတ်ဖြစ်တယ်လို့ ကြေညာထားပြီးပြီ။

ဒီကာလမှာ နျူကလီးယား ပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့ စစ်သံဟစ်လာကြတဲ့ နိုင်ငံတချို့ ပေါ်လာခဲ့တယ်။ အမေရိကန်၊ တရုတ်၊ ရုရှား၊ အိန္ဒိယ ဂျပန်တို့က ကာကွယ်ရေးစရိတ်တွေ မြင့်ထားတဲ့ ဘတ်ဂျက်တွေ ထုတ်ပြန်လာကြတယ်။

(ကမ္ဘာစစ် ဖြစ်မလား။)

ဖြစ်လာရင် ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ တိုက်ကြမလဲ။ အင်အားကြီးနိုင်ငံတွေကကော ကိုယ်တိုင်တိုက်ကြမလား။ လက်အောက်ခံတွေပဲ(proxy war) တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဒေသစစ်တွေ အတိုက်ခိုင်းမလား။ ခန့်မှန်းနေကြရပြီ။ အုပ်စုလိုက် စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုတွေထထလုပ်နေကြတာတော့ မြင်နေကြရပြီ။

(ဗမာပြည်)

ဒီအခင်းအကျင်းနဲ့ မရှေးမနှောင်း သမ္မတရူး မင်းအောင်လှိုင်က အာဏာထသိမ်းလိုက်တာ တိုက်ဆိုင်နေတယ်။ ဒါဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးပဲ။ သူ့အကြောင်းပြတာက “ရွေးကောက်ပွဲမှာ မသမာမှုတွေရှိလို့” တဲ့။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ။ ၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲဟာ တရားမျှတတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲလို့ နိုင်ငံတကာက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြည်သူ့ဆန္ဒနဲ့အညီ ထုတ်ဖော်လာတဲ့ ရလဒ်ကို လက်ခံရမှာပဲ။ ဒါကတော့ ဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့မရဘူး။ လက်ခံရမှာပဲလို့ ပြောထားပြီးသား ရှိတယ်။ ဆန်းတော့ မဆန်းလှဘူး။ ထွေးပြီးသား တံတွေးကို ပြန်ပြန်မျိုးချတဲ့ အလုပ်က စစ်အုပ်စု လုပ်နေကျ အလုပ်ပဲ မဟုတ်လား။

ခုတော့ မျက်နှာပြောင်ပြောင်နဲ့ သူတို့အာဏာတည်မြဲရေး တနည်း သူတို့ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် အာဏာသိမ်းပြီး လူသတ်ပွဲကြီး ကျင်းပပါတော့တယ်။ လက်အောက်ငယ်သားတွေကို လူသတ်လိုင်စင် ချပေးလိုက်တယ်။ လက်ယဉ်နေတဲ့ သူတို့လက်ကျ အရာရှိ အရာခံ အကြပ်တပ်သားတွေကလည်း အစိမ်းအကျက်မရွေး၊ ဗမာရယ် တိုင်းရင်းသားရယ်မရွေး၊ ယောက်ျား မိန်းမ ကလေးမခွဲ အသက်အရွယ်ကို မထောက်၊ မြိန်ရေရှက်ရေ လက်စွမ်းပြကြတော့တယ်။

တကယ်က ဒီလို လုပ်ထုံးတွေက ဗမာပြည် စစ်အာဏာရှင်အဆက်ဆက်(ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဗိုလ်စောမောင်၊ ဗိုလ်သန်းရွှေ) လက်ထက်တွေတုန်းကလည်း လုပ်ခဲ့တာပဲ။ အကြောက်တရားလွှမ်းမိုးဖို့ သတ်တာ ဖြတ်တာ ဖမ်းတာ ဆီးတာ မုဒိမ်းကျင့်တာ၊ ရွာလုံးကျွတ်မီးရှို့တာ၊ ဘာသာမရွေး သာသနာ့အဆောက်အဦတွေ မီးရှို့ ဖျက်ဆီး၊ ဘုန်းကြီးရဟန်းနဲ့ ဘာသာမရွေး သာသနာ့ ဝန်ထမ်းတွေကိုပင် သတ်တာ ဖြတ်တာ သိက္ခာမဲ့အောင် လူဝတ်လဲစေတာတွေ လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါတွေဟာ သူတို့လက်ထဲ အာဏာရောက်တာနဲ့ ကျွဲကူးရေပါ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တွေပါ။

ဗိုလ်နေဝင်း အာဏာကိုင်ထားတာက ၂၆ နှစ်၊ ဗိုလ်စောမောင် ၂နှစ်ခွဲကျော် အခု မင်းအောင်လှိုင် ၁ နှစ် ဆယ်လကျော်- ဘယ်သူ ဘယ်လောက်သတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာမှာတော့ ဗိုလ်နေဝင်း ဗိုလ်သန်းရွှေတို့ကိုတော့ တွက်ဖို့ မလွယ်၊ အစုလိုက် အပြုံလိုက်သတ်တာတွေ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ရှိပေမယ့် တပြည်လုံးအနှံ့ ဆယ်စုနှစ်နဲ့ချီ သတ်ကြတာမို့ အနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းလို့ပဲ ရတယ်။ ဗိုလ်စောမောင်ကတော့ အချိန်သိပ်မကြာလို့ တွက်ရတာ မခက်၊ အခု မင်းအောင်လှိုင်ကျတော့ (IT) ခေတ်ဖြစ်လို့ အနီးစပ်ဆုံး ဖော်ထုတ်လို့ ရတယ်။ (တပြည်လုံးမှာ စကစ သတ်လို့ သေရတဲ့ အရပ်သား (AAPP) က ၇ -၁၂- ၂၀၂၂ ရက်စွဲနဲ့ ထုတ်ပြန်ထားတာ တွေ့ရတယ်။) မင်းအောင်လှိုင်သာ နေဝင်းလို ၂၆ နှစ်ကြာ အာဏာကိုင်ထားရင် ပြည်သူတွေ ဘယ်လောက်များ သေလိုက်ကြမလဲ။

(အပိုင်း ၂)

အာဏာသိမ်းလိုက်တော့ ဘာဖြစ်သွားသလဲ။

(က) ဘဏ္ဍာရေး စီးပွားရေး ။

အာရှ ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် (ADB) ပြောတာက ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်မှာ ဗမာပြည်ရဲ့ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်း (GDP) ဟာ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း ကျုံ့သွားခဲ့တယ်။ ကျပ်ငွေတန်ဖိုးဟာ အာဏာမသိမ်းခင်ကထက် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ကျဆင်းသွားတယ်။ လျှပ်စစ်ဌာန တခုတည်းမှာပင် US ဒေါ်လာ ၆ သန်းနဲ့ ညီမျှတဲ့ ကျပ်ငွေ ၁၃၁ ဘီလျံလောက် လစဉ် ဆုံးရှုံးခဲ့တယ်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ် (WB) တုံ့ပြန်ချက်အရ ၂၀၂၂ ခုနှစ် စုစုပေါင်း ထွက်ကုန်တန်ဖိုး GDP ဟာ ၂၀၁၉ ကထက် ၁၃ ရာခိုင်နှုန်းလျော့ကျမယ်။ တနိုင်ငံလုံး လူဦးရေ ထက်ဝက်နီးပါး (၄၀ ရာခိုင်နှုန်း) ဟာ ကုလသမဂ္ဂ သတ်မှတ်ချက် ဆင်းရဲမွဲတေမှုမျဉ်း (တရက် ဝင်ငွေ ၁၅၉၀ ကျပ်) အောက် ရောက်မယ်။ ကျပ်ငွေတန်ဖိုး ဆက်တိုက်ကျဆင်းနေခြင်း၊ အခြေခံစား ကုန်သောက်ကုန် ဈေးနှုန်းများ အဆမတန် မြင့်တက်နေခြင်းကြောင့် မကြာမီ ဒုက္ခ လှ တွေ့တော့မယ်လို့လည်း နိမိတ်ဖတ်လိုက်တယ်။

ဇော်မင်းထွန်းကတော့ ပြည်တွင်းပြည်ပ ချေးငွေကို အတိုးနဲ့အရင်း ပေါင်းရင် ဒေါ်လာ သန်း ၇၀၀ ခန့် နှစ်စဉ်ပေးဆပ်နေရတယ်လို့ ညည်းတွားနေရတယ်။

မင်းအောင်လှိုင် ဇာတ်မင်းသား ဖြစ်လာပြီးတဲ့နောက် ရံပွင့်ထွက်မတတ် ပရိသတ်လာဖို့ မှန်းပြီး ခြိမ်းခြောက် အကျပ်ကိုင်တာရော နေ့စားခပေးတာရော ရောသမမွေ့ လူစုထားပေမယ့် ကလိုက်တဲ့ ပွဲဝင်(ခွင်)တိုင်း မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းထွက်မကိုက် ဖြစ်တာချည်း ကြုံနေရတယ်။

- ခွေးတိုးပေါက်က ဝင်ဖို့ ထွက်ဖို့လုပ်ထားတဲ့ အမြီးစားဘက် ခေါင်းစားဘက် အာဆီယံတခြမ်းပဲ့ ကြိတ်ဝိုင်းကလည်း တွက်ထားသလို မဖြစ်လို့ သတင်းတောင် ရဲရဲ မထုတ်ရဲဘဲ အမြီးကုပ် ပြန်လာခဲ့ရတယ်။

- မင်းအောင်လှိုင်ရဲ့ ဝမ်းမဲင်းနီရိုး တကိုယ်တော် အစွမ်းပြပွဲ ခရစ်စမတ်အကြိမ်ပွဲကလည်း ဘယ်လို ရလဒ်တွေ ထွက်ခဲ့သလဲ။

- ဖြစ်စဉ်အရ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ကာဒီနယ် ချားလ်စ်ဘိုရဲ့ မွေးရပ်မြေ ခင်ဦးနယ် မုံလှရွာကို တိုက် လေယာဉ်တွေလွှတ် ဖုံးကြဲ မီးလောင်တိုက်သွင်းခဲ့တယ်။ တချိန်တည်းလိုလို ခရစ်စမတ်အကြိမ် ချားလ်စ်ဘိုရဲ့ ရန် ကုန် ဆုတောင်းပွဲတက်ပြီး ကျမ်းစာတချို့ရွတ်ဖတ်ပြီး ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့တယ်။ (ကျွန်တော် ဘာမဆို လုပ်ရဲတယ် ဆိုတာ ဒါတွေကိုး။) ဒါဟာ ပြည်သူတွေရဲ့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို တပတ်ရိုက်နေတာပဲ ဖြစ်တယ်။ တပြည်လုံး လည်း အကျဉ်းရုံး ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲပဲ လုပ်နိုင်ကြတော့တယ်။

- နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စတွေမှာလည်း NUG အစိုးရရဲ့ တစတစ ဖွဲ့ယူဝါးမျှခြင်း ခံနေရတယ်။

- နယ်မြေစိုးမိုးမှုမှာလည်း နွေဦးတော်လှန်ရေးက PDF တွေရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှုက ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း အချိုး ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း အပေါ်စီး ရနေတယ်။

- သူတို့ အပိုင်တွက်ပြီး ဖိတ်ခေါ်ဆွေးနွေးနေတဲ့ အပစ်ရပ် ၇ ဖွဲ့ရဲ့ ကိစ္စကလည်း နောက်ဆုံး တွေ့ဆုံဖို့ ရက်ချိန်း ပေးထားပြီးမှ အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူးဆိုပြီး ဖျက်လိုက်ပြန်တယ်။

- ဆက်သွယ်ရေးကဏ္ဍမှာ နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်မှု ကုမ္ပဏီကြီး ၂ ခု (အူရီဒူးနဲ့ တယ်လီနော) ကလည်း အရှုံးနဲ့ပိုင်းပြီး ထွက်ခွာသွားကြပြီ။

- နာမည်ကြီး လောင်စာကုမ္ပဏီကြီးတွေလည်း ထွက်ခွာကုန်ကြပြီ။ ထိုင်းမှ (PTT) ကုမ္ပဏီကြီးကတော့ ရက်ပိုင်းအတွင်းကပဲ လုပ်ငန်းအားလုံး ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီလို့ ကြေညာခဲ့တယ်။

ခင်ရီရဲ့လက် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ အပ်လိုက်ပြီ။ လက်မရွံ့သမား ညစ်ညာဏ်များသူ ရဲချုပ်ဟောင်းဟာ ခုပဲ လက်သွက်ခြေသွက် ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းနေပြီ။ ဒီလိုနဲ့ ဖက်ဆစ်တပ် ဖက်ဆစ်ယန္တရား ဖက်ဆစ်အစိုးရ တစုံ လုံး ရုပ်လုံးဟာ ပေါ်သထက်ပေါ်လာနေပြီ။

နျူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖို့ ဆောက်ဖို့လည်း ခြေလှမ်းပြင်နေပြန်တယ်။ သွေးဆာနေတဲ့စိတ္တဇလူသတ် သမားဟာ ပြည်တွင်းမှာ မီးလောင်တိုက်သွင်းနေရတာ အားမရလို့ သူစော်ကားလို့ ရမယ်ထင်တဲ့ အိမ်နီးနားချင်း နယ်မြေတချို့ကို ပြာချဖို့ ကြံစည်လာပြန်တယ်။

လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက်(အမှတ် ၂၆၆၉) ထွက်လာတော့ သူတို့အားကိုးနေတဲ့ တရုတ်၊ ရုရှား အပြင် မျှော်လင့်ထားတဲ့ အိန္ဒိယကပါ မဖယ်ချ။ ကန့်ကွက်မဲ မပေးတော့ ရင်ကွဲပက်လက်ဖြစ်ပြီး ပေါက်ကွဲပါ တော့တယ်။ ဇော်မင်းထွန်းက ကုလသမဂ္ဂ ဘာမှ သုံးစားလို့မရဘူး။ သူတို့နဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး-လို့ ပြောရဲတဲ့ ကောင်။ တပ်ထဲက ပါးစပ်တွေကလည်း (လုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်ချက် ၈ရုစိုက်စရာမလို၊ လက်တွေ့အရေး ယူလို့ရတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်ဘူး)ဆိုပြီး အောက်ခြေကို စိတ်ဓာတ်မကျအောင် ဖြေဆေးကျွေးနေကြတယ်။ တဆက်တည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် လွှတ်ရေးဟာ သူတို့ကိစ္စလား၊ လွှတ်ဖို့လိုရင် ကိုယ်တိုင် လွှတ်မှာပေါ့လို့ ဖြည့်စွက်ပြောလိုက်သေးတယ်။

ဒီလို အဖက်ဖက်မှာ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမနိုင် ဖြစ်နေစဉ် ဗမာပြည်မှာ စစ်ဘေးဒုက္ခသည်က ၁.၆ သန်းကျော် သွားခဲ့ပြီ။

(နိဂုံးပိုင်း)

ဒီအချိန်ဟာ စစ်သုံးစစ်တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် အားသွန်ဆောင်ရွက်ရမယ့်ကာလ ဖြစ်တယ်။ ပြည်သူတွေ အတွက် အခွင့်ကောင်းဖြစ်သလို စစ်အုပ်စုအတွက် အသက်မထွက်ရေး အတင်းရုန်းကန်နေရတဲ့အချိန် ကိုယ်လုပ် တာ ကိုယ်သတ်တာ မြောင်ငြင်းပယ်ပြီး လုပ်ချင်သလို လုပ်နေတာ ကမ်းကုန်နေပြီ။ ဒါကို ဘရိတ် မအုပ်နိုင်ရင် သူတို့တတွေ လုပ်ရသမျှ ဆက်လုပ်ကြလိမ့်ဦးမယ်။ မျက်ခြည်ပြတ်လို့မဖြစ်။

ပြည်သူ့စစ်ပွဲအတွက် ဘက်စုံအခြေအနေ အချက်အလက်တချို့ တစတစ ပြည့်စုံလာနေပြီ။ ဒီအခွင့် အရေးကို လက်လွှတ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး။ နောက်ဆုတ်ချင်တဲ့အတွေးအခေါ်၊ ရသလောက် ယူထားလိုတဲ့ အတွေး အခေါ်တွေကို တိုက်ဖျက်ကြရမယ်။ ဒီအတွေးအခေါ် ထိပ်တက်နေသူတွေက မရှက်တတ်ကြဘူး။ မျက်နှာပြောင် ကြတယ်။ ဒါနဲ့ဆန့်ကျင်စွာပဲ မိမိတို့တော်လှန်ရေးတပ်ဖွဲ့တွင်းမှာ ရှက်တတ်တဲ့စိတ် မွေးပေးကြရမယ်။ ဂုဏ် ပြောင်လာခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ သမိုင်းအရောင်ကို ခုအချိန်ရောက်မှ အပွန်းပဲ့ခံလို့ မဖြစ်။ မိမိတို့အသီးသီး ရင်းနှီးလိုက်ရတဲ့ အရင်းအနှီးတွေကို မမေ့နဲ့။ မိမိတို့အတွင်းမှာ အသက်မပေးလိုက်ရတဲ့မိသားစု ဆွေမျိုးသားချင်း ရဲဘော်၊ သူငယ် ချင်း၊ မိတ်ဆွေဆိုတာကော ရှိရဲ့လား။ လူယူဓားပြတိုက်မခံရသူ ရှိရဲ့လား။ ဖမ်းဆီးတရားစွဲမခံရသူ ကာယိန္တရ အပွန်းပဲ့မခံရသူ ရှိရဲ့လား။ သပ်လျှိုသွေးခွဲမခံရတဲ့ အဖွဲ့အစည်း မိသားစု ဆွေမျိုးသားချင်းဆိုတာကော ရှိရဲ့လား။ ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် မိဘက သားသမီး၊ သားသမီးက မိဘ၊ အမွေပြတ်ကြော်ငြာ တွေ ဒီလောက်များများ ထည့်ပေး နေရတဲ့နိုင်ငံကော ဒီကမ္ဘာ မှာ ရှိရဲ့လား။

အဂတိလိုက်စားရာမှာ ထိပ်တန်းရောက်နေတဲ့ လူညစ်တသိုက်က အဂတိလိုက်စားမှုတိုက်ဖျက်ရေးကို အမျိုးသားရေးတာဝန်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ခိုင်းနေတဲ့အစိုးရအဖွဲ့အစည်းဆိုတာ ကမ္ဘာမှာ ရှိချင်ရှိမယ်။ ရှားတယ်။ သို့တိုင် ဗမာပြည်မှာတော့ ရှိနေတယ်။ ဒီ ဝှတီးဝှကျ အူကြောင်ကြောင်ထအော်နေတဲ့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ဆိုတာ လည်း ဒီနိုင်ငံမှာ ရှိနေတယ်။ ဒါမျိုးတွေ များလာတော့ နိုင်ငံခြားရောက် ကိုယ့်နိုင်ငံသားတွေ မျက်နှာငယ်ရှာကြ ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ရှာမှာပဲ။

အခုတော့ တပြည်လုံးက လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲနေကြပါပြီ။ မျက်နှာငယ်ရတဲ့နိုင်ငံအဖြစ်က ကမ္ဘာ့ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ အားကျစရာနိုင်ငံအဖြစ် ပြောင်းလဲမယ့်လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်နေပါပြီ။ ဆရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း ပြောထားခဲ့တဲ့ “ပြည်တင်းရင် မင်းမခံနိုင်”ဆိုတဲ့အချိန်ဟာ ဒီအချိန်ပဲ။ ခု ပြည်တင်းနေပြီ။

ဒီနေရာမှာ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲအရဆွတ်ခူးရေးအတွက် ပြည်သူလူထုသာလျှင် အဓိက မှီခိုအားထားရ မယ့် အင်အားဖြစ်တယ်ဆိုတာအပေါ် အလေးအနက်ခံယူကြဖို့ တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။ နိုင်ငံခြားအကူအညီငွေ အပေါ် အားထားမှုလွန်ကဲနေကြတာနဲ့ပတ်သက်လို့လည်း သတိပေးချင်ပါတယ်။ ငွေဟာ စစ်ပွဲတပွဲမှာ အဆုံး အဖြတ် မဟုတ်၊ အာဖဂန်စစ်ကို ကြည့်ပါ။ ငွေအပေါ်အခြေခံတာမလုပ်ဘဲ ပြည်သူလူထုရဲ့ စွမ်းအားအပေါ် အခြေ ခံရမယ်။ မှန်ကန်တဲ့ တပ်ပေါင်းစုပေါ်လစီ ရှိရမယ်။ ဒါတွေ ပြည့်စုံမှ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံဖို့အတွက် အာမခံ ချက် ရှိပါလိမ့်မယ်။

မင်းအောင်လှိုင်တို့ ချောင်ပိတ်မိနေပါပြီ။ ဒီလိုမှန်းသိရင် အာဏာမသိမ်းခဲ့ပါဘူးလို့ ဗိုလ်နေဝင်း ပြောခဲ့သလို ခု မင်းအောင်လှိုင်က ပြောနေပြန်ပါပြီ။ သူတို့အားလုံးက တို့မှာ စစ်တပ်ကြီး ရှိတယ်။ အာဏာ သိမ်းလိုက်ရင် တခဏလောက်နဲ့ အားလုံးငြိမ်သွားမယ်။ ဘာမဆို လုပ်လို့ရတယ်လို့ ထင်ထားတဲ့ သူချည်းပဲ။ ပြည်သူ့စွမ်းအားကို ထည့်မတွက်မိခဲ့ကြဘူး။ မင်းအောင်လှိုင်တယောက် ပျားအုံကို တုတ်နဲ့သွားထိုးမိလို့ ခုတော့ ပျားတုပ်ခံနေရပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို နောင်တရစကား ပြောနေချိန်မှာ သူတို့ ကိုယ်ပိုင် ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲမှာ ဆယ်သက် စားမကုန်တဲ့ ဘဏ္ဍာတွေ အပြည့်အမောက် ဖြစ်နေပြီ။ ဒီတော့ ထုံးစံအတိုင်း အကြံထုတ်ကြပြန်တယ်။ သူတို့ ဖြစ်ပျက်နေပုံက တော်လှန်ရေးဂန္ထဝင်သီချင်းတပုဒ်ထဲက “သစ်ရွက်လှုပ်ရှား ချောက်ချား ကုန်ပြီ။ လေတိုက်သံကြား ကြောက်ခူး တုန်ပြီ။ သေခါနီးမှာ ရုန်းကန်နေပါသည်”ဆိုတဲ့ မြင်ကွင်းပဲ။

စေ့စပ်ဆွေးနွေး အဖြေရှာချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ လက္ခဏာကို ပြုလာကြတယ်။ သမိုင်းမှာ မကြုံဖူးတဲ့ပုံစံနဲ့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတွေ ပစ်ပေးခဲ့တယ်။ မလိုချင်လို့လည်း မနေရ။ လွတ်လပ်ရေးသမိုင်းမှာ ထင်ရှားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အကုန်နီးပါး ပါတယ်။ ဒါက ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင် ငါတို့ကပေးနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ပလွှားချင်စိတ် ဖြစ်ပုံရတယ်။ (စည်းတခုတော့ ခြားထားတယ်။ ခေါင်းမာတဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေကို မထည့်၊ ထည့်လည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်။) တခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနာမည်လည်း မတွေ့ရ။ သူဟာ လွတ်လပ်ရေးအရယူပေးခဲ့ရာမှာ နံပါတ် ၁ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ ဒါကလည်း ဟာကွက်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ (ငါတို့ပေးချင်သူပဲ ပေးမယ်၊ မပေးချင်သူမို့ မထည့်ဘူးဆိုလည်း ရှိပါစေ။) မထည့်ရဲတာလည်း ဖြစ်မယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဘက်က ကန့်ကွက်လာရင် ပွဲဆူသွားနိုင်တဲ့ ကိစ္စပါ။ ကမ္ဘာသိ အရှက်ဖျန်းဖျန်းကွဲနိုင်တဲ့ ကိစ္စ။ ဘယ်လိုမှ ယူလို့မဖြစ်တဲ့ လက်ဝဲလက်ယာ သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ် တချို့လည်း ထည့်ထားတယ်။ သူတို့ကတော့ ကွယ်လွန်ကုန်ကြပြီပဲ။ "အမျိုးဘာသာ သာသနာ" အစွန်းရောက် အိုက်ကွန်တွေကို ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ပေးတာမျိုးက တော်လှန်ရေး သတိရှိဖို့အတွက် အထူးမှတ်မှတ်သားသား ပြုထားရမယ့် ကိစ္စတခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခု နောက်ဆုံး စိန်ရတုသဘင် လွတ်လပ် ရေးနေ့ဆိုတာမှာ ဖိတ်ကြားထားသူ တွေကို ကြော်ငြာနေပြန်ပြီ။ လွတ်လပ်ရေးမော်ကွန်းဝင်တွေရဲ့ သားသမီးများ ဆိုပါတော့။ ဝေ့ပြားကုန်အောင်၊ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ကုန်အောင် တီထွင်လိုက်တဲ့ လုပ်ကွက်ပဲ။

ချုပ်လိုက်ရင် သူတို့ထွက်ပေါက်ရှာနေကြရပြီ။

ရဲဘော်တို့ မိတ်ဆွေတို့ ပြည်သူ့အပေါင်းတို့-

သူတို့ရှာနေတဲ့ ထွက်ပေါက်ကို ဖွင့်မပေးမိကြစေနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်က စစ်သုံးစစ်ကို မပြန်လမ်း ပို့ရမယ့် တာဝန်သာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

လူသတ်ဝါဒ

ကျင့်သုံးပြီး

တော်လှန်ရေးဒီရေကို

ဟန့်တားလို့ ရနိုင်မတဲ့လား

(အရေးတော်ပုံစာတည်းအဖွဲ့ အာဘော်)

မင်းအောင်လှိုင်စစ်ကောင်စီဟာ စစ်တပ်အားကိုးနဲ့ အာဏာသိမ်းပြီးကတည်းက တတိုင်းပြည်လုံး အတိုက်အခံများတင်မက လူထုကြီးကိုပါ တောရောမြို့ပါမကျန် ဖမ်းဆီး နှိပ်စက် သတ်ဖြတ် လုယက် မီးရှို့ ဖျက်ဆီး ထင်တိုင်းကြဲနေတာ အားလုံးအသိပါ။

အကြမ်းဖက်ဖိနှိပ် သတ်ဖြတ်ပြလိုက်ရင် တတိုင်းပြည်လုံး ငြိမ် ဝပ် ပိ ပြား သွားမယ်လို့တွက်ပြီး အာဏာသိမ်းခဲ့တဲ့ မင်းအောင်လှိုင်ဟာ၊ အာဏာသိမ်းပြီး တနှစ်ခွဲအကြာမှာ ထင်သလိုဖြစ်မလာဘဲ ကျယ်ပြန့်လာနေတဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး မီးတောက်မီးလျှံများအောက်မှာ အရူးမီးဝိုင်းဖြစ်နေတာပါ။

ပြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံရေးဖိအား သံတမန်ရေးဖိအားတွေ လျော့ပါးစေဖို့ EAO များကို (ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆန်တဲ့) ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများနဲ့ ဖြားယောင်းနေပေမယ့် လူလည်းမများ ပွဲလည်း မစည်ပါဘူး။

သူတို့ဟာ တဖက်ကို စေ့စပ်ရေးနဲ့ ဖြားယောင်းပြီး တဖက်ကို ဖိနှိပ်ရေးနဲ့ ချေမှုန်းဖို့ ကြံပါတယ်။

စစ်အုပ်စုစစ်အစိုးရအဆက်ဆက် အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးသမား တော်လှန်ရေးသမားများကို စစ်ပြေပြင်မှာ လမ်းမထက်မှာတင်မက၊ ကျွန်း ထောင် ကြိုးစင် တရားရုံး ပုလိပ်ဂတ် စစ်ကြောရေး စတဲ့ ဖိနှိပ်ရေးယန္တရားများ အောက်မှာ လူမဆန်စွာ တရားမဲ့ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ် ဖိနှိပ်မှုအမျိုးမျိုးလုပ်ခဲ့ပေမယ့် ဒူးမထောက် အောက်မကျို ခဲ့ရုံမက ဂုဏ်ပြောင်စွာ အသက်စွန့်ခဲ့တဲ့ အာဇာနည်သူရဲကောင်းတွေ အများအပြား ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါတယ်။

ဒီအာဇာနည်တွေရဲ့ ဂုဏ်ပြောင်တဲ့ တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်က ဗမာပြည်သမိုင်းသစ်ကို ဖန်တီးမှာပါ။

စစ်ဖြစ်ပွားရာဒေသတွေမှာ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး အစုလိုက်အပြုံလိုက် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှု၊ အစုလိုက်အပြုံလိုက် မီးရှို့သတ်ဖြတ်မှု၊ နေရာမရွေး မုဒိမ်းမှု၊ လိင်အကြမ်းဖက်မှုများ ကျူးလွန်မှု၊ မြို့ရောတောပါ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများကို မတရားပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှု၊ စစ်ကြောရေးစခန်းများမှာ ဥပဒေမဲ့ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်မှု၊ အကျဉ်းထောင်တွင်းမှာ အာဏာပိုင်များက ထင်သလိုညှဉ်းဆဲ၊ ထင်သလိုသတ်ဖြတ်နေမှု၊ စစ်ကောင်စီရဲ့ မတရားရုံးများမှ မတရားတဲ့ စီရင်ချက်များ ချမှတ်ပြီး သေဒဏ်ပေးမှု စတာတွေဟာ တရားမျှတမှုကို တကယ်တမ်းလိုလားသူတိုင်း ဘယ်လိုမှလက်မခံနိုင်တဲ့ မတရားမှုများ ဖြစ်ပါတယ်။ လူများများ သတ်ပြပြီး ပြည်

သူတွေရဲ့တော်လှန်လိုစိတ်ကို ချိုးနှိမ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်ဝါဒကိုကျင့်သုံးပြီး တော်လှန်ရေးကိုဟန့်တားဖို့ ကြိုးပမ်းနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို မတရားတဲ့လုပ်ရပ်တွေ၊ ထစ်ခနဲဆို လူသတ်ပြုပြီး တပြည်လုံးကို ခြိမ်းခြောက် တာတွေ၊ မတရားသေဒဏ်ပေးတာတွေကို တရားမျှတမှုကိုလိုလားတဲ့ ပြည်သူများနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ ပြင်း ပြင်းထန်ထန် ဆန့်ကျင်ရှုတ်ချပါတယ်။ ဒီလို ဆန့်ကျင်ရှုတ်ချလိုက်တဲ့ စစ်ကောင်စီရဲ့မတရားကျင့်သုံးမှုတွေထဲ မှာ လတ်တလော ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ကိုဂျင်မီ ကိုဖြိုးဇေယျာသော် တို့အပေါ် စစ်ကောင်စီမှ သေဒဏ်ပေးမှုလည်း အပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်သူအပေါ် စစ်အုပ်စုအဆက်ဆက်နှိပ်စက်ခဲ့သမျှ သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်ကြည့်ရင် ဒီနေ့မင်းအောင် လှိုင်ခေတ်ဟာ ဒီဂရီအမြင့်ဆုံး လူစိတ်အပျောက်ဆုံးလို့ ပြောနိုင်တယ်။ မင်းအောင်လှိုင်ရဲ့လုပ်ရပ်များကို ပြည် တွင်းပြည်ပ တုံ့ပြန်မှုဘက်ကကြည့်ရင်လည်း ပြည်ပအနေနဲ့ အပြင်းထန်ဆုံး အရှင်းလင်းဆုံး ထိုးနှက်ချက်တွေ ပေးနေတာ တွေ့နိုင်သလို ပြည်တွင်းပြည်သူတွေဘက်ကလည်း အခါးသီးဆုံး၊ ရွံရှာအစက်ဆုပ်ဆုံး၊ ရန်ငါစည်း အပြတ်ဆုံးဖော်ပြနေတယ်။ ခုဆိုရင် မင်းအောင်လှိုင် စကစကို ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် မရှင်းနိုင်မချင်း နောက်မ ဆုတ်ဘူးဆိုတဲ့သန္နိဋ္ဌာန်နဲ့ တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ ပြည်သူတိုက်ပွဲတွေ ဗမာပြည် တနံတလျားမှာ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့နေကြရပါပြီ။

ဒီလို မတရားလူသတ်ဝါဒ ကျင့်သုံးမှုများသာမက ပြည်သူလူထုကိုမတရားဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းတာ၊ တရား မျှတမှုကင်းမဲ့စွာ အလွန်အကျွံ စိတ်ထင်သလို နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ်ချမှတ်တာတို့ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ပါတယ်။ စစ်ကောင်စီဟာ မတရားတဲ့အာဏာသိမ်းမှုလုပ်ပြီး အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေး သမားနဲ့တက်ကြွလှုပ်ရှားသူ ပြည်သူအားလုံးကိုလည်း မတရားတဲ့စစ်အာဏာနဲ့ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းတာတွေ လုပ် ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ ဒေါ်စုနဲ့ဒီချုပ်ခေါင်းဆောင်တွေကို ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းထားတာလည်း အပါအဝင် ဖြစ်ပါ တယ်။

မတရားဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းထားတဲ့ အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးသမားများနဲ့ တက်ကြွလှုပ်ရှားသူ ပြည်သူအား လုံးတို့ကို ခြွင်းချက်မရှိလွှတ်ပေးဖို့နဲ့ တတိုင်းပြည်လုံး ဖိနှိပ်မှုအားလုံး ချက်ခြင်းရပ်စဲဖို့ အလေးအနက် တောင်း ဆိုလိုက်ပါတယ်။ စစ်ကောင်စီအနေနဲ့ မတရားတဲ့လူသတ်ဝါဒကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးပြီး မတရားဖမ်းဆီးထိန်း သိမ်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၊ မတရားတဲ့ ထောင်ဒဏ်သေဒဏ်စီရင်ချက်ချမှုများကို အခုလို ဆက်လက်ကျင့်သုံးနေ မယ်ဆိုရင် ပြည်သူလူထုကြီးရဲ့ပြင်းထန်တဲ့ဒဏ်ခတ်မှုနဲ့တုံ့ပြန်မှုများကို မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်ဖြစ်ကြောင်း တည်ကြည်လေးနက်စွာ သတိပေးလိုက်ပါရစေ။ ။

စာတည်းအဖွဲ့
အရေးတော်ပုံဂျာနယ်
၇- ၆- ၂၀၂၂

**ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့
 ၈၃ နှစ်မြောက် ပါတီနေ့ကို
 အထိမ်းအမှတ်ပြုခြင်း**

ရဲဘော်ဗလူ

အခုလာမယ့် ၂၀၂၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ဟာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ၈၃ နှစ်မြောက် နေ့ထူးနေ့မြတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ပါတီရဲ့ အရှေ့မြောက်လွတ်မြောက်ရေးအခြေခံဒေသကို ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ အဲဒီနေ့ကို ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်ကို သင်္ကေတပြုပြီး (၈၁၅) နေ့လို့ခေါ်တယ်လို့ သိရှိနားလည်ခဲ့ရပါတယ်။ ပါတီရဲ့ ဘော်များဟာ တော်လှန်ရေးတရပ်ရဲ့ အကွေ့အကောက်၊ အတက်အဆင်းများကို ဖြတ်သန်းရင်း ကိုယ့်ပါတီရဲ့ ပါတီနေ့နဲ့ တော်လှန်ရေးနေ့များကိုတော့ ရောက်တဲ့နေရာ၊ရတဲ့အနေအထားနဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပြုလိုကြပြီး အထိမ်းအမှတ်လည်း ပြုကြစမြဲပါပဲ။ အခုလည်း ကျရောက်လာတော့မယ့် မိခင်ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ၈၃ နှစ်မြောက် မင်္ဂလာ အခါသမယကို ဒီဆောင်းပါးနဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပြုလိုက်ပါတယ်။

(၁)

ပါတီနေ့ အထိမ်းအမှတ်ပြုမှုအကြောင်းများကိုမပြောမီ ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ ဘာလဲ ဆိုတဲ့ပြဿနာကို အရင်ပြောဖို့လိုပါတယ်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ မိုးပေါ်ကကျလာတာမဟုတ်ဘူး။ မြေကြီးထဲကပေါ်ပေါက်လာတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ သမိုင်းလိုအပ်မှုအရ ပေါ်ပေါက်လာတာပါ။ အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုတာ ရှေးပဒေသာပင်ခေတ်၊ ကျေးကျွန်ခေတ်၊ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ အရင်းရှင်ခေတ်၊ ဆိုရှယ်လစ်-ကွန်မြူနစ်ခေတ် တခေတ်ပြီးတခေတ်တိုးတက်ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာပါ။ ဒီစနစ်ဒီခေတ်တွေဟာ လူသားများရဲ့တိုက်ပွဲဝင်ရုန်းကန်မှုများ၊ တော်လှန်တိုက်ပွဲဝင်မှုများအရ ပေါ်ထွန်းလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လူ့အဖွဲ့အစည်းမဆို နောက်ဆုံးမှာ လူတန်းစားကွဲပြားမှုမရှိတဲ့၊ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှု(Private property)မရှိတဲ့၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကွဲပြားမှုမရှိတဲ့၊ လူလူချင်းဖိနှိပ်သေးစုပ်မှု၊ အထင်သေးမှုမရှိတဲ့ ကွန်မြူနစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တက်လှမ်းသွားမှာပါ။

ပထမကမ္ဘာစစ်အပြီး ရုရှားအောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးနဲ့အတူ ဆိုဗီယက်ရုရှား ဆိုရှယ်လစ်ပြည်ထောင်စု ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး အရှေ့ ဥရောပဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများနဲ့ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၀-၉၁ စစ်အေးခေတ် အဆုံးမသတ်မီထိ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်နိုင်ငံ ၁၃ နိုင်ငံပေါ်ထွန်းခဲ့တာပါ။ လူ့သမိုင်းဖြစ်ထွန်းမှုရဲ့ အကွေ့အကောက်အတက်အဆင်းများရဲ့သဘာဝကြောင့် အရင်းရှင်လူတန်းစားမီဒီယာတွေက ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို မွေးလာကတည်းက သူ့ရဲ့ရန်သူဖြစ်တာမို့ မကောင်းသတင်း ဝါဒ

ဖြန့်ခွဲပေးမယ့် တကယ်တမ်း အသေအချာအလေးအနက် လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒီဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတွေမှာ တစ်စုံတစ်ရာတိုးတက် လူ့ဘဝအာမခံချက်ရှိမှုကို အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

အရင်းရှင်စီးပွားရေး ဘက်စုံဆုတ်ကပ်ကြုံနေတဲ့ယနေ့ခေတ်မှာ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများဟာ ထွန်းသစ်စနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများနဲ့အတူ ဝင်ရိုးစုံကမ္ဘာ့စည်းစနစ်သစ်တစ်ခုကို ပုံဖော်လာနေပြီဖြစ်တယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း ဆိုရှယ်လစ် ကွန်မြူနစ်စနစ်တက်လှမ်းဖို့ ကွန်မြူနစ်ပါတီတွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာပါ။

ဒီနေ့ကမ္ဘာပေါ်မှာ နိုင်ငံ ၁၀၀ ကျော်မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီနဲ့ မှာကပ်ဝါဒကျင့်သုံးတဲ့ပါတီ ၁၂၇ ပါတီရှိနေ ပါတယ်။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲခင်က ၁၈၀ ပါတီရှိခဲ့ရာက ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုပြိုကွဲသွားပြီး နောက်ပိုင်းမှာတောင်မှ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီနဲ့ မှာကပ်ဝါဒပါတီ သို့မဟုတ် အလုပ်သမားပါတီ ၁၂၀ အထိ ရှိနေပါသေးတယ်။ အခုမျက်မှောက်အချိန်မှာ ၁၂၇ ပါတီ ရှိနေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ဒီလို ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှုအတွင်းမှ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်းများကို ကြုံကြုံခိုင်ခိုင်ရပ်တည်ကာ ဗမာပြည် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့သမိုင်းပေးတာဝန်ဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်မှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်လူ့အဖွဲ့အစည်း အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ထူထောင်ခဲ့တာ၊ ၂၀၂၂ လာမယ့် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ဆိုရင် ပါတီသက်တမ်း ၈၃ နှစ်ပြည့်ပါတော့မယ်။ အဲဒီလို ပါတီသက်တမ်း ၈၃ နှစ်ရှိခဲ့ပေမယ့် ဥပဒေတွင်းပါတီ အဖြစ် ၃ နှစ်သာ ရပ်တည်ခွင့်ရခဲ့ဖူးတာပါ။

အထက်တနေရာမှာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးလက်တွေ့အတွင်းက ပေါ်ထွက်လာတာလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ အခု လက်တွေ့ကြည့်ကြရအောင်ပါ။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ပြင်းထန်လှတဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုတိုက်ပွဲများအတွင်းမှ ခက်ခက်ခဲခဲပေါ်ထွက်လာခဲ့တာပါ။ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့သမားဟာ ဗမာပြည်ကို ၁၈၂၄၊ ၁၈၅၂နဲ့ ၁၈၈၅ ခုနှစ်များမှာ ၃ ကြိမ်တိုင် စစ်ခင်းသိမ်းပိုက်ဖို့ကြိုးစားခဲ့ရာ ၁၈၈၅ ခုနှစ်မှာ ဗမာပြည်ဟာ တနိုင်ငံလုံး အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီလက်အောက်ကျသွားပေမယ့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုဟာ ငြိမ်သက်မသွားပါဘူး။ ခေတ်မီလက်နက်များကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့သမားများကို ရရာလက်နက်စွဲကိုင်ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေခဲ့ပါတယ်။ ၁၀ နှစ် ၁၅ နှစ်ကြာမှ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့သမားဟာ နယ်ချဲ့အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကို စတင်ထူထောင်နိုင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီလို ထူထောင်ပြီးပေမယ့်လည်း ဗမာပြည်တိုင်းရင်းသားပြည်သူများဟာ ငြိမ်သက်သွားတာမဟုတ်ပါဘူး။ နည်းသဏ္ဍာန်မျိုးစုံနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်နေတာပါ။ ၁၉၀၆ ခုနှစ်မှာ YMBA ဗုဒ္ဓကလျာဏယုဝအသင်း ပေါ်ပါတယ်။ ကိုလိုနီဆန့်ကျင်ရေး အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုဖြစ်တယ်။ လူလတ်တန်းစား ပညာတတ်များ အမျိုးသားဓနရှင်များက ဦးဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၂၀ စက်တင်ဘာမှာ GCBA ဝံသာနုအသင်း အဖွဲ့ကြီးပေါ်ပေါက်တယ်။ ၎င်းအသင်းရဲ့ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နဲ့ ယုဒသန်ကောလိပ်ကျောင်းသားများရဲ့ ကျောင်းသားသပိတ်ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ပထမကျောင်းသားသပိတ်လို့သမိုင်းကမ္မည်းထိုးတယ်။

၁၉၂၀-၂၂ အကြားအမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုအဖြစ် "ဟုမ္မရူး" ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးရရေးလှုပ်ရှားမှု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေမယ့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရရဲ့ "ဒိုင်အာဒီ" နဲ့တွေ့ပြီး ဝံသာနုအသင်းချုပ်ကြီး ၂ ဖွဲ့ကွဲသွားတယ်။

၁၉၂၉-၁၉၃၁ ခုနှစ် ကမ္ဘာစီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် ဗမာပြည်မှာ ဆန်စပါးဈေး ဒလဟောကျဆင်းခဲ့တယ်။ တောင်သူလယ်သမားများဟာ ကုန်းခံနိုင်တဲ့ အခြေအနေမရှိတော့ဘူး။ ဆရာစံခေါင်းဆောင်တဲ့ လယ်သမား ဂဠုန်အဖွဲ့များရဲ့ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဟာ ၁၉၃၀ ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်မှာ ပေါ်လာတယ်။ ၂ နှစ်ခန့်အကြာမှာ ဆရာစံနဲ့တောင်သူလယ်သမားသူပုန်ခေါင်းဆောင်အများအပြား ဖမ်းဆီးခံရပြီး ကြိုးပေးကွပ်မျက်ခံရတယ်။ ဆရာစံလယ်သမားသူပုန်ရုံးနိမ့်သွားခြင်းဟာ ဗမာပြည်အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုမှာ ဝံသာနုအဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ခေါင်းဆောင်မှုအဆုံးသတ်သွားသလို အမျိုးသားအရင်းရှင်လူတန်းစားရဲ့ခေါင်းဆောင်မှု အဆုံးသတ်သွားခြင်းဖြစ်တယ်။

၁၉၃၀ ခုနှစ် မေလ ၃၀ ရက်နေ့မှာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဗမာပြည်အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုရဲ့ ခေါင်းဆောင်အခန်းဟာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး လက်ထဲရောက် ရှိသွားတယ်။ အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုဟာ ဂျီစီဘီအေလက်ထက်ကထက် တဆင့်တက်လာတယ်။ ဒီလှုပ်ရှားမှုကိုခေါင်းဆောင်တဲ့ အဓိကလူတန်းစားမှာ တော်လှန်တဲ့နေ့ရှင်ပေါက်စလူတန်းစားနဲ့ နေ့ရှင်ပေါက်စပညာတတ်များဖြစ်လာတယ်။

၁၉၃၁ ခုနှစ်ထဲမှာပဲ ဗမာပြည်သမိုင်းမှာ အရေးပါတဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ RUSU ဟာ သမဂ္ဂအဆောက်အအုံနဲ့တကွ ခုံညားထယ်ဝါစွာ ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။

၁၉၃၅-၁၉၃၆ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသပိတ်ကြီးဟာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးရဲ့ခေါင်းဆောင်မှု အရှိန်အဝါအောက်မှာ ကိုလိုနီပညာရေးစနစ်ကို ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့ အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုအဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ နောင်သမိုင်းမှာ ဒုတိယအကြိမ် ကျောင်းသားသပိတ်လို့ ကမ္ဘာ့ထိုးခဲ့ပါတယ်။ သပိတ် ၃ လကြာတဲ့အခါ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ(ဗကသ) ပေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဗကသဆိုတာ ဗမာပြည်မှာ ဝါအရင့်ဆုံး လူထုအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ပါ။

တို့ဗမာအစည်းအရုံးရဲ့ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ ၁၉၃၈ ခုနှစ် ရေနံမြေဘီအိုစီ အလုပ်သမားများရဲ့သပိတ်မှစတင်ကာ သံလျင်ရေနံချက်အလုပ်သမား၊ ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမား၊ ရန်ကုန်လျှပ်စစ် ဓာတ်အားပေးဌာန အလုပ်သမားသပိတ်များကို ကျောင်းသားများက တနိုင်ငံလုံးဆင်နွှဲတဲ့ ကျောင်းသားသပိတ်များဖြင့် ပူးပေါင်းပါဝင်ကြတယ်။ တောင်သူလယ်သမားတပ်ဖွဲ့များက ရန်ကုန်သို့ချီတက်မှုဖြင့် ရေနံမြေအလုပ်သမားများရဲ့ရန်ကုန်သို့ချီတက်ဆန္ဒပြမှုကို ထောက်ခံအားပေး ပါဝင်ပူးပေါင်းခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်ရှိ စက်ရုံအလုပ်သမားသပိတ်များကလည်း ရေနံမြေအလုပ်သမားများက စတင်ခဲ့တဲ့ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးကို ထောက်ခံအားပေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ အလုပ်သမား၊ တောင်သူလယ်သမား၊ မြို့နေဆင်းရဲသား၊ ကျောင်းသားများရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကြီးများ ပေါင်းဆုံသွားပြီး ဗမာပြည်မှာ မကြုံစဖူး အကျယ်ပြန့်၊ အကြီးမားဆုံး နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ နယ်ချဲ့သမားက ဒီ ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံကြီးကို အကြမ်းဖက်နှိပ်ကွပ်ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အလုပ်သမားများ၊ ကျောင်းသားများ ဖမ်းဆီးခြင်းခံကြရတယ်။

ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြတိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့ ကျောင်းသားထုကို မြင်းစီးပုလိပ်များနဲ့ တားဆီးရိုက်နှက်နှိပ်ကွပ်သပိတ်ဖြိုခွဲတယ်။ ကျောင်းသားကိုအောင်ကျော် မြင်းစီးပုလိပ်လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ရတယ်။ မန္တလေးမှာလည်း

ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြပွဲကို အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့အာဏာပိုင်များက ပစ်ခတ်နှိပ်ကွပ်မှုကြောင့် ၁၇ ဦးကျ ဆုံးခဲ့ရ တယ်။ အလားတူပဲ အောင်လံမှာလည်း အာဏာပိုင်များရဲ့ ပစ်ခတ်နှိပ်ကွပ်မှုကြောင့် တဦးကျဆုံးခဲ့ရတယ်။

ချုပ်လိုက်ရင် ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံကိုခေါင်းဆောင်တဲ့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးရဲ့ခေါင်းဆောင်လူတန်း စားမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ဓနရှင်ပေါက်စနဲ့ ပညာတတ်များဖြစ်ခဲ့ရာမှ နောက်ပိုင်းမှာ တော်လှန်တဲ့ဓနရှင်ပေါက် စ ဒီမိုကရက်များ ဖြစ်လာကြတယ်။ အတွေးအခေါ်မှာ အမျိုးသားရေးသက်သက်အမြင်မှ အမျိုးသားရေးအမြင် နဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအတွေးအခေါ်များ ရောယှက်လာတယ်။ ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံနောက်ပိုင်းမှာ မာ့ကစ်ဝါဒ နဲ့ ရုရှားအောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးအကြောင်း စာအုပ်စာတမ်းများ၊ လက်ဝဲစာပေများကို အလုပ်သမား၊ လယ် သမား၊ ပညာတတ်လူငယ်များအတွင်း ဝါဒဖြန့်ချိမှု ကျယ်ပြန့်လာတယ်။ ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှာပဲ ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးမှာ အရေးပါတဲ့ နိုင်ငံရေးစာပေများကို ဝါဒဖြန့်ချိတဲ့ နဂါးနီစာအုပ်သင်း ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

တဆက်တည်းမှာပဲ မာ့ကစ်ဝါဒလေ့လာရေးအစုများ ဗမာပြည်အနှံ့အပြားမှာ လျှို့ဝှက်စွာ ပေါ်ပေါက် လာတယ်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်ရောက်တော့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးရဲ့မော်လမြိုင်ညီလာခံမှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအမြင်နဲ့ ရေး ဆွဲထားတဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်လာကာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ ထူထောင် ရေးဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန် ၃ ရပ်ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ ဖော်ပြပါ အခြေအနေအရပ်ရပ်က ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု များကို ဆက်လက်သယ်ဆောင်ရေးအတွက် သိပ္ပံနည်းကျမာ့ကစ်လီနင်ဝါဒ တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ် လက် နက်တပ်ဆင်ထားတဲ့ ခေတ်မီအလုပ်သမားလူတန်းစားပါတီတရပ်ရဲ့ခေါင်းဆောင်မှု လိုအပ်နေကြောင်းနဲ့ မာ့ကစ် လီနင်ဝါဒပါတီတရပ် ထူထောင်သွားရန်လိုအပ်နေကြောင်း ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒီတာဝန်ဟာ ဗမာပြည်နေရာ အနှံ့အပြားမှာ ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ မာ့ကစ်ဝါဒလေ့လာ ရေး အစုများရဲ့ ပခုံးပေါ်ကျရောက်နေပါပြီ။

(၂)

တကယ့်လက်တွေ့မှာ မာ့ကစ်ဝါဒကို လမ်းညွှန်အတွေးအခေါ်အဖြစ်ထားတဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီတရပ် ထူ ထောင်ရေးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားရေးဆိုင်ရာ ကွန်မြူနစ်ပါတီတရပ်ကို ကျွန် တော်တို့စိတ်နဲ့ကျွန်တော်တို့ကိုယ်၊ ကျွန်တော်တို့သဘောနဲ့ကျွန်တော်တို့ ထူထောင်လို့မဖြစ်သေးတဲ့ ကိစ္စ ဖြစ် တယ်။ ကျွန်တော်တို့တတွေ အခုထူထောင်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ အလုပ်သမားလူတန်းစားတပ်ဦးပါတီဆိုတာ အမျိုး သားရေးအမြင်နဲ့ အမျိုးသားရေးရည်မှန်းချက်သက်သက်လောက်နဲ့ ထူထောင်လို့ရနိုင်-ပြီးနိုင်တဲ့ ပါတီအမျိုးအ စားလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ထူထောင်ရမယ့် ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ ကိုယ့်တိုင်းပြည်နဲ့ကိုယ့် အမျိုးသား ရေးတာဝန်လောက်သာ မဟုတ်သေးဘဲ နိုင်ငံတကာတာဝန်ပါထမ်းဆောင်ရမယ့် ပါတီအမျိုးအစားဖြစ်လို့ နိုင်ငံ တကာအမြင်နဲ့ရည်မှန်းချက်များလည်း ရှိရပါတယ်။ ဒီနေ့ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးကို သူတို့လက်သူတို့ခြေနဲ့ သူတို့ဈေး ကွက်အဖြစ် ဗိုလ်ကျခြယ်လှယ်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့အရင်းရှင်နယ်ချဲ့စနစ်ကြီးကိုပါ တိုက်ရမှာဖြစ်လို့ ကမ္ဘာ့အရင်းရှင် နယ်ချဲ့စနစ်ကြီးကို တိုက်ခိုက်နေတဲ့ နိုင်ငံတကာကအလုပ်သမားလူတန်းစားတွေ၊ အဖိနှိပ်ခံကျွန်အပြုခံနေရတဲ့ အမျိုးသားပြည်သူတွေနဲ့ပါ လက်ချင်းချိတ်တွဲကာ တဦးကိုတဦး အပြန်အလှန် ကူညီအားပေးသွားဖို့ လိုပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ထူထောင်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ အမျိုးအစားသစ်ပါတီတရပ်ဖြစ်လို့ အတွေ့ အကြုံများပြားတဲ့ နိုင်ငံတကာညီနောင်ပါတီတွေနဲ့ပါ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး၊ သူတို့ဆီက အကူအညီ အဆက်အသွယ်

ယူပြီး ထူထောင်ဖို့ ကြိုးစားရပါတယ်။ အရေးကြီးတာက ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်ပါတီတွေ စုစည်းဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ရဲဘော်လီနင်ဦးဆောင်တဲ့ တတိယအင်တာနေရှင်နယ် ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်က တာဝန်ပေးထားတဲ့ ဒေသန္တရဆိုင်ရာဗျူရိုကော်မတီ သို့မဟုတ် ပါတီတစ်ခုခုက သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးနဲ့ အသေအချာညှိနှိုင်းဆွေးနွေး တည်ဆောက် ရတာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

တဖက်မှာလည်း ရန်သူနယ်ချဲ့သမားက ကွန်မြူနစ်ဆိုရင် တွေ့ရာသင်းချိုင်းစားမဆိုင်းဖြစ်နေလို့ လျှို့ဝှက်လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီကာလက အိန္ဒိယတက္ကသိုလ်များမှာ ပညာသင်ယူနေတဲ့ သခင်လှဖေနဲ့ သခင်သိန်းဖေတို့ ၂ ဦးက၊ အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီနဲ့ လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ရေးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ပါတီအတွက် အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီနဲ့တင် မပြီးသေးဘူး။ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားက ဗမာပြည်ကို အိန္ဒိယအင်ပိုင်ယာထဲထည့်ထားပေမယ့် ဗမာပြည်ဟာ အရှေ့တောင်အာရှမှာ ပါဝင်နေတာပါ။ ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်က အာရှနိုင်ငံများရဲ့ကွန်မြူနစ်ပါတီ သို့မဟုတ် အလုပ်သမားလူတန်းစားပါတီ ဖွဲ့စည်းရေးကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ဗျူရိုတွေဖွဲ့ထားပါသေးတယ်။ အာရှတိုက် အရှေ့ဖျားတိုင်းပြည်များအတွက် အရှေ့ဖျားဗျူရို၊ အရှေ့တောင်ပိုင်းဒေသတိုင်းပြည်များအတွက် အရှေ့တောင်ပိုင်းဗျူရိုဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီက အာရှအရှေ့တောင်ပိုင်းဗျူရို လျှို့ဝှက်ထားရှိရာ စင်္ကာပူကို သွားရောက်ဆက်သွယ်ပေးပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်၊ အရှေ့တောင်အာရှဗျူရိုက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ထူထောင်ရေးကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးဖို့ အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီကို တာဝန်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အခိုင်အမာဆောင်ရွက်ရေးမှာ ဗမာပြည်ကို အိန္ဒိယပြည်နဲ့မခွဲခင်ကတည်းက ဗမာပြည်ထဲမှာ အိန္ဒိယအမျိုးသားများကို အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ကလာပ်စည်းတခု ဖွဲ့စည်းပေးထားမှု ရှိနေပြီးသားဖြစ်တဲ့အပြင် သူတို့ဟာလည်း ဗမာပြည်တိုင်းရင်းသားခံယူထားသူများဖြစ်လို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဖွဲ့စည်းရေးမှာ သူတို့လည်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းသင့်ကြောင်း အကြံပြုပေးခဲ့ပါတယ်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီဆိုတာ လူမျိုးရေးအရ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်တဲ့ပါတီမဟုတ်သလို အမျိုးသားရေးအမြင် ကျဉ်းကျဉ်းမြောင်းမြောင်းနဲ့ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ပါတီအမျိုးအစားလည်း မဟုတ်ပါ။ မာ့က်စ်စီလီနင်ဝါဒအရ နိုင်ငံတကာအမြင်၊ လူတန်းစားအမြင်များအရ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခြင်းပြုရသော ပါတီတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို စတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်က (၁) သခင်အောင်ဆန်း (၂) သခင်လှဖေ (၃) သခင်ဗဟိန်း (၄) သခင်ဘတင်(ဂိုရှယ်) (၅) သခင်စိုး (၆) သခင်ဗိုလ် (၇) ရဲဘော်ထွန်းမောင် (ဒေါက်တာနတ်)တို့ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းပြီး သခင်အောင်ဆန်းကို အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးကာ လျှို့ဝှက်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါတယ်။

ပါတီကို ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက် ရန်ကုန်၊ နံပါတ် ၁၁ မြေနုလမ်းအိမ်မှာ ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်ပါတီများရဲ့အစဉ်အလာအတိုင်း ပါတီ တည်ထောင်တဲ့နေ့စွဲနဲ့အစည်းအဝေးကို ပါတီရဲ့ ပထမအကြိမ် ပြည်လုံးကျွတ်ကွန်ဂရက်အဖြစ် မှတ်ယူလေ့ရှိသလို ၎င်း ၁၉၃၉ ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်၊ ပါတီ တည်ထောင်တဲ့နေ့စွဲကိုပဲ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ပထမအကြိမ်ကွန်ဂရက်လိုမှတ်ယူပါတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေအကြောင်းအချက်များအောက်မှာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ် ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံတပ်သားဟောင်းကြီးများ

ဖြစ်ကြတဲ့ ဗမာပြည်ခေတ်စီနိုင်ငံရေးမျိုးဆက်ရဲ့ ပထမဆုံးမျိုးဆက်ရဲဘော်ကြီးများက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို စနစ် တကျ အင်အားကိုလိုနီအုပ်စိုးမှုအောက်မှာ အသက်နဲ့ရင်းကာ ကြိုးပမ်းအားထုတ် ထူထောင်ခဲ့ကြောင်း လေးစား ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ အကြောင်းအချက်များကို ပါတီရဲ့ ၈၃ နှစ် မြောက်မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါ တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ သက်တမ်း ၈၃ နှစ်ရှိသွားပေမယ့် အထက်တန်းရာမှာ တင်ပြခဲ့သလို ဥပဒေအတွင်း ပြည်သူလူထုရှေ့မှောက်မှာ ၃ နှစ်လောက်သာ ရပ်တည်ခဲ့ရပါတယ်။ တလျှောက်လုံး မြေအောက်လျှို့ဝှက်ပါတီအနေနဲ့တမျိုး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဝင်တာတဖုံ ပြင်းထန်သည်းသန်လှတဲ့ မိုးသက်မုန်တိုင်းထဲမှာ အလံမလှဲ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများရဲ့အကျိုး တိုင်းပြည်အကျိုးတို့အတွက် ဖောက်ပြန်ရေးအစိုးရ အဆက်ဆက်ကို ဇွဲနဘဲနဲ့ တိုက်လာခဲ့တဲ့ပါတီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးမှာ ထိပ်တန်းကနေ ကိုယ်ကျိုးမဖက် တိုင်းပြည်နဲ့ပြည်သူလူထုအတွက် အင်အားကိုလိုနီလက်အောက်က လွတ်မြောက်ရေး၊ ဂျပန်ဖက်ဆက်ဆန့်ကျင်တော်လှန်ရေး၊ အဲဒီနောက် ပြန်ဝင်လာတဲ့အင်အားကိုလိုနီလက်အောက်မှာ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲများမှာ စွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖောက်ပြန်တဲ့အုပ်စိုးသူအဆက်ဆက်နဲ့ စစ်အုပ်စုအဆက်ဆက်တို့က သောင်းကျန်းသူအဖျက်သမားများအဖြစ် အမျိုးမျိုးပုံဖျက်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ဆိုရင် ပါတီရဲ့သက်တမ်း ၈၃ နှစ် ရှိလာပါပြီ။ ခေတ်အဆက်ဆက် ပြည်သူလူထုဘက်ကရပ်တည်ကာ ပါတီရဲ့ သားကောင်းသမီးကောင်းတွေ ရာထောင်ချီ အသက်သွေး ပေးလှူစွန့်လွှတ်ပြီး ဖောက်ပြန်တဲ့ရန်သူအဆက်ဆက်ကို အညံ့မခံ အရှုံးမပေး ဇွဲနဘဲနဲ့ တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့အလံတော်ဟာ နီရဲတောက်ပစွာ တလူလူ လွင့်နေဆဲပါ။

အခက်အခဲနဲ့ အကျွေးအကောက် များပြားတဲ့ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးသံသရာထဲမှာ ပြည်သူ့ဘက်က အစဉ်အမြဲ ရပ်တည်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ဖောက်ပြန်ရေးအစိုးရအဆက်ဆက်ကို ဘယ်တုန်းကမှ ဦးမညွတ် ဒူးမထောက်ခဲ့ပါဘူး။ စစ်အေးခေတ် စစ်အေးလွန်ခေတ် ကမ္ဘာ့မူစီးပွားရေးခေတ် နည်းပညာခေတ် တို့ကို ဖြတ်သန်းရင်း အရင်းရှင်စနစ်ဟာ ဘက်စုံအကျပ်အတည်းနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရ စီးပွားကပ်သံသရာထဲက ရုန်းမထွက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ၂၁ ရာစု ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာအထွေထွေအပြောင်းအလဲနှင့်အတူ၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ စစ်အာဏာ ရှင်စနစ်(စစ်သုံးစစ်)ဆန့်ကျင်ရေး ၂၀၂၁ ပြည်သူ့တော်လှန်ရေးမှာ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုကြီးနှင့် အတူ အင်တိုက်အားတိုက် ပါဝင်လုံးပန်းတိုက်ခိုက်ပြီး သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တယောက်အဖို့ နေ့ထူးနေ့မြတ်ဖြစ်တဲ့ ဒီလိုပါတီနေ့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရမှုများကို အမှတ်တရရှိနေသလို ပါတီနဲ့တော်လှန်ရေးအတွက် ပါတီအလံတော်အောက်မှာ အသက်ပေးလှူသွားတဲ့ ပါတီခေါင်းဆောင်များ၊ ကေဒါများ၊ ရဲဘော်များကိုလည်း ဦးညွတ်အလေးပြုလိုက်ပါတယ်။

မာ့ကပ်လီနင်ဝါဒ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ် အခွန်ရှည်ပါစေ။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အခွန်ရှည်ပါစေ။

ရဲဘော်ဗလူ(၁၀၊ ၈၊ ၂၀၂၂)

မအလ စကစတိုရဲ့အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနည်းပရိယာယ် ရဲဘော်ဖိုးသံချောင်း

ပြည်တွင်းစစ်ကို တမင်မွေးထား၊ စိုခိုစားသောက်၊ မိမိအာဏာကိုထောက်တိုင်ပြုထားစေတဲ့ စစ်အာဏာရှင်တယောက်ရဲ့ပါးစပ်က “အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး”စကား၊ “ငြိမ်းချမ်းရေး”စကားတွေ ထွက်လာတာကို ဖိနပ်ကြားက နတ်စကားထွက်တယ်လို့ဆိုရင် မလွန်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။

ဒါဟာ သာမန်တင်စားချက်တခု မဟုတ်ပါဘူး။ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးလောကမှာ တကယ်ပဲတွေ့ခဲ့ရ၊ ကြားခဲ့ရတဲ့စကား ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံးတွေးမိကြတဲ့အတိုင်းပဲ ပြောတဲ့သူက စကစ ခေါင်းဆောင် မင်းအောင်လှိုင် ဖြစ်ပြီး သူက သူ့ကိုလာမင်္ဂလာပြုတဲ့ ကမ္ဘောဒီးယားဝန်ကြီးချုပ်ဟွန်ဆင်နဲ့ ပူးတွဲထုတ်ပြန်ရာမှာ “မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရအနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း (EAO) များနှင့် ၂၀၂၂ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်အထိ အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြောင်း ကြေညာခဲ့ပြီးဖြစ်ပြီး ၂၀၂၂ ခုနှစ်ကုန်အထိ ထပ်မံတိုးမြှင့်သွားရန်လည်း အသိပေးခဲ့

သည်” လို့ ထုတ်ပြောသွားတာပါ။ သတင်းစာတွေထဲပါမှ သိကြရတဲ့ ဗမာပြည်ပြည်သူများကတော့ “ဟင်-ငါတို့ လည်း မသိလိုက်ရပါလား”လို့သာ မှတ်ချက်ချခေါင်းရမ်းမိကြပါတယ်။

ဒီစစ်အာဏာရှင်တွေဟာ တနိုင်ငံလုံးမှာအပစ်အခတ်ရပ်စဲဖို့ ချုပ်ဆိုထားတဲ့ သူတို့ရဲ့ NCA သဘောတူညီ ချက်ဆိုတာကိုတောင် တကယ်တမ်း အကောင်အထည်မဖော်ဘဲ အခုတခါ EAO တွေကို ခြေတွေ၊ လက်တွေ တုပ် နှောင်မယ့်ပရိယာယ်တခု ဖော်ထုတ်လာတာဟာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။ ဒါဟာ ဟွန်ဆန်လာလို့မို့ မင်းသားခေါင်း ကောက်စွပ်တယ်လို့ပြောရင်တော့ အလွယ်ပြောလွန်းရာကျပါလိမ့်မယ်။ ဒင်းတို့က ဒီပူးတွဲကြေညာချက်ဆိုတာ ကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဗမာပြည်ပြည်သူတွေနဲ့ EAO တွေကို အလစ်အငိုက်ယူပြီး ထိုးစစ်ဆင်တယ်လို့ပြောမှ ပို မှန်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။

သမိုင်းကိုလှန်ပြောရရင် ဒီအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးတို့၊ ငြိမ်းချမ်းရေးတို့ဆိုတာတွေဟာ ဗမာပြည်က စစ်အာ ဏာရှင်အဆက်ဆက်ရဲ့ အိမ်သုံးဆေးပါ။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ဗိုလ်နေဝင်းကစလို့ တလျှောက်လုံး ပြောခဲ့လုပ်ခဲ့တာပါ။ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ပြောရင် လေသံကတမျိုး၊ တိုင်းရင်းသားမဟုတ်တဲ့ တခြား အဖွဲ့ အစည်းတွေနဲ့ဆိုရင် လေသံကတမျိုး၊ တကယ်ဖြစ်မြောက်လာဖို့ထက် သူတို့လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဖို့၊ တဘက်အင် အားစုတွေအချင်းချင်း နားလည်မှုလွဲ၊ သွေးကွဲစေဖို့ ရည်ရွယ်တာချည့်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အောင်မြင်ခဲ့ တယ်လို့လည်း ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ဒီနေ့ ဗမာပြည်-ပြည်တွင်းစစ်ဆိုတာ စကစစစ်တပ်နဲ့ EAO တွေအကြားတင် တိုက်နေကြတာ မဟုတ် ဘူးဆိုတာ ကမ္ဘာကသိပါတယ်။ ၂၀၂၁ ခုနှစ် စကစ အာဏာသိမ်းပွဲနောက်မှာ ပြည်တွင်းစစ် ပိုသဲသန်လာ၊ စကစ တပ်တွေ ပိုသွေးပျက်လာတာဟာ EAO တွေကြောင့်ချည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မအလတို့က ဒါကို အသိအမှတ်ပြု ဝန် ခံတာမလုပ်ဘဲ စစ်အာဏာသိမ်းမှုအပေါ် အောက်ခြေလူထုမှ တိုက်ရိုက်နဲ့အပြင်းထန်ဆုံးတုံ့ပြန်ချက်အဖြစ် ၂၀၂၁ ခုနှစ်အတွင်း ပေါ်ပေါက်ကြီးထွားလာတဲ့ လက်နက်ကိုင်အင်အားစုတွေနဲ့ EAO တွေအကြား သပ်လျှိုသွေးခွဲဖို့ ခြေလှမ်းလှမ်းတာဆိုတာ အားလုံးပဲ သိကြပါတယ်။

ဒါလောက်တောင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲချင်နေတဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေဟာ တပြည်လုံးက မြို့တွေရွာတွေမှာ ပစ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်၊ မီးရှို့နေတဲ့ သူတို့ကြေးစားတပ်တွေရဲ့လုပ်ရပ်တွေကိုတော့ ရပ်စဲဖို့ဘာလို့မစဉ်းစား၊ ကတိ မပေးတာလဲ။ လောလောဆယ်မှာ ပြည်သူလူထု အလိုချင်ဆုံးဟာ အဲဒါပဲမဟုတ်လား။

ဒင်းတို့တတွေ အင်နီစီအေဆိုတာကို ကမ္ဘာသိ၊ ဗမာသိ ကြေညာလုပ်ကိုင်ပြီးမှ ပြည်တွင်းစစ်မီးတောက် တွေ ပိုပြီး ထိန်ထိန်ငြီးတောက်လောက်ခဲ့တာကို ဘယ်လိုပြောမလဲ။ အခု ဗိုလ်မင်းအောင်လှိုင်တို့ရဲ့ကြေညာချက် မှာက ၂၀၂၂ ခုနှစ်အဆုံးအထိ စစ်ရပ်စဲဖို့ ထပ်မံတိုးမြှင့်သွားမယ်ဆိုတာကိုတွေ့ရတော့ နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကျော် ပြည် တွင်းစစ်မီး တအုန်းအုန်းအကြားမှာ နေခဲ့ရတဲ့သူတွေကတော့ “အမလေး၊ မောင်မင်းကြီးသားများက ၁ နှစ်နီးပါး အပစ်အခတ်ရပ်တယ်ဆိုတာကြီး ပြီးတော့ ပြန်တိုက်ဦးမယ့်အဓိပ္ပာယ်ပေါ့လေ”လို့ သက်မမချနိုင်ဘဲဖြစ်ကြဦးမှာ ပါ။

EAO တွေနဲ့အပစ်ရပ်ထားတဲ့ကာလအတွင်း ပြည်မကကျေးလက်တွေမှာ၊ မြို့ကြီးမြို့ငယ်တွေထဲမှာ မပစ် မခတ်တော့ပါဘူးလို့ အာမခံမလား။ EAO တွေနဲ့ဆိုင်ထားတဲ့ သူတို့ရဲ့ကြေးစားတပ်တွေကို ဆွဲထုတ်မတိုက်ဘူး

လို့ အာမခံမလား။ စကစဟာ EAO တွေနဲ့ တခြားပြည်မ၊ ပြည်နယ်က လက်နက်ကိုင်နိုင်ငံရေးအင်အားစုတွေ အကြား သပ်လျှို့ဖို့ရည်ရွယ်ထားတယ်ဆိုတာ ရှင်းနေပါတယ်။ အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံတွေဆီကို စစ်ပြေးပြေးနေကြ တဲ့ လူမျိုးပေါင်းစုံ ကျေးလက်နေပြည်သူတွေကို ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်လာနိုင်ဖို့ မအလတို့က ဘာလို့ အာမခံစကား မပြောတာလဲ။ ဗိုလ်မအလက စီးပွားရေးပြန်လည်ကောင်းမွန်စေမယ်၊ ကိုဗစ်ရောဂါအခြေအနေ ပိုမို ကောင်းမွန် စေမယ်လို့ ဟွန်ဆန်ကို ကတိမပေးတာဟာလည်း စဉ်းစားစရာအချက် ဖြစ်ပါတယ်။

မစ္စတာဟွန်ဆန် ဗမာပြည်အခြေအနေမှန်ကို မသိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လာသလဲ သူပဲသိမှာပါ။ မင်းအောင် လှိုင်က ဝမ်းသာအားရ ကော်ဇောနီခင်းကြိုပြီး မီးရှူးမီးပန်း ဖောက်ပြလိုက်တာပါ။

အမှိုက်ပုံးထဲရောက်သွားတဲ့ NCA ကို ဖုတ်ဖက်ခါပြီး တနှစ် အပစ်အခတ်ရပ်ရေးဆိုတာကို ဟွန်ဆန်ကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်တာပါ။

ဒီအတောအတွင်း ကရင် ကရင်နီ ချင်း ကိုးကန့် ကချင် တနင်္သာရီ စစ်ကိုင်း မန်း မကွေး တို့မှာ စစ်ရှိန် မြင့်နေတာ သေနတ်သံဗုံးသံ တခြမ်းခြမ်းပါ။ သာမန် အရပ်သားပြည်သူတွေကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ် မီးလောက်တိုက်သွင်းနေတာ အနှံ့အပြားပါ။

အာဆီယံအလှည့်ကျဥက္ကဋ္ဌသစ် မစ္စတာဟွန်ဆန် အိမ်ပြန်မျက်နှာကောင်းမရပါ။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတချို့က ဘုံသဘောတူညီချက်ငါးရပ်ကို မဖော်ဆောင်နိုင်ဘဲ အာဆီယံကို ကိုယ်စားမပြုသင့်ကြောင်း၊ အကြမ်းဖက်မှုတွေ ချက်ချင်းရပ်ဖို့ တောင်းဆိုတာဟာ စစ်ကောင်စီကို ရည်ညွှန်းတာဖြစ်ကြောင်း၊ အာဏာသိမ်းတာကို အသိအမှတ် မပြုကြောင်း၊ အသိအမှတ်ပြုရာရောက်တဲ့လုပ်ရပ်များ မလုပ်ဖို့လိုကြောင်း စသဖြင့် ထောက်ပြကြပါတယ်။ ဒီလို နဲ့ (ဝဏ္ဏမောင်လွင် တက်ဖို့မျှော်လင့်နေတဲ့) အာဆီယံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးလည်း ပျက်သွားပါ တယ်။

ယနေ့လို ရှုပ်ထွေးတဲ့ကမ္ဘာ့အခြေအနေမှာ ဗမာပြည်ပြည်တွင်းစစ်ကို Sponsor လုပ်ချင်သူတွေလည်း များမှာပါ။

ဗမာပြည်ပြည်သူများအနေနဲ့ ကိုယ့်ခွန်ကိုယ့်အားနဲ့တစည်းတလုံးတည်း စစ်အုပ်စုကိုအမြစ်ပြုတ်အောင် တိုက်မှ အားလုံး လွတ်မြောက်ငြိမ်းချမ်းမှာပါ။

ဗိုလ်မအလတို့ဟာ ကမ္ဘာ့ဗိုလ်ပုံအလယ်မှာ ခွေးရူးမောင်းထုတ်သလို အကြည်ခံနေရတဲ့ဘဝမှာ ကံကောင်း ထောက်မစွာရလာတဲ့မိတ်ဆွေကို မျက်နှာလုပ်ချင်လို့ မီးရှူးမီးပန်းတွေဖောက်ပြပေမယ့် သူတို့အားနည်းချက်၊ မ ရိုးသားမှုကိုသာဖော်ပြသလို ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ကမ္ဘာ့အသိုင်းအဝိုင်းကရော၊ ဗမာပြည်သားတွေကပါ အထင်း သား သိမြင့်ကြပါတယ်။

ရဲဘော်ဖိုးသံချောင်း

၂၁ ရာစု ကမ္ဘာနဲ့

ဗမာပြည် နွေဦးတော်လှန်ရေး

ညီဌေးကျော်

စစ်ကောင်စီဟာ အာဏာကိုလွယ်လွယ်သိမ်းခဲ့ပေမယ့် ဗမာပြည်သူလူထုကြီးရဲ့ ခုခံဆန့်ကျင်တော်လှန်မှုက ကြာလေကြီးမားပြင်းထန်လေဖြစ်လာတာကြောင့် အကျပ်အတည်း ကြီးသထက်ကြီးကာ အရူးမီးပိုင်း ဖြစ်နေပါတယ်။

မင်းအောင်လှိုင် ရုရှားမသွားခင် (၂၁ ဇွန်) ပြောခဲ့တဲ့ ကြည်းရေလေစစ်ဆင်ရေး လေးလပတ် အစည်းအဝေး(ပေါက်ကြားလာတဲ့)မိန့်ခွန်းမှာ-ကြေးစားတပ် ထိခိုက်ကျဆုံးများကြောင်း၊ တပ်နေရာချထားမှု ချိတ်ကပ်ရှင်းလင်းမှု တပ်တည်-လိမ်လည်တင်ပြမှု မမှန်ကန်မှုများကြောင့် ဖြစ်ပြီး၊ တိုက်ပွဲမှာဦးဆောင်သည့် ခေါင်းဆောင်များရဲ့အားနည်းချက် အများကြီးတွေ့ရကြောင်း၊ လုပ်ရဲကိုင်ရဲ သတ္တိမရှိဘဲ ကြောက်ရွံ့ကာ အမိန့်နာခံမှုမရှိသည့် ဖြစ်စဉ်များ တွေ့နေရကြောင်း စသဖြင့် ပြောသွားပါတယ်။

ဒါဟာ ကြေးစားတပ် အထိနာနေတာဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရတာဖြစ်သလို အောက်ခြေတပ်မှူးတပ်သားတွေကို လူကြောက်တွေဆိုပြီး အပြစ်ဖို့သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းအောင်လှိုင် အာဏာသိမ်းစစ်ကောင်စီဟာ ပြည်တွင်းစစ်ကိုရပ်ဖို့(လုသတ်ရို့)ဖြတ်လေးဖြတ်ပေါ်လစီကို စွန့်လွှတ်ဖို့၊ ဆင်းရဲတွင်းနက်နေတဲ့ စစ်ဘေးသင့်ပြည်သူတွေကို ငဲ့ကွက်ဖို့၊ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းနေတဲ့တိုင်းပြည်ကို တညီတညွတ်တည်း ပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့

ဆိုတာတွေကို - စဉ်းစားချက်မရှိတဲ့အပြင် စစ်မင်းဆက်တည်တဲ့ရေးအတွက် ပြည်တွင်းစစ်ကို ဘက်စုံတိုးခဲ့ကာ၊ စစ်အုပ်စု- စစ်အစိုးရ -စစ်ဗျူရိုကရေစီယန္တရား (စစ်သုံးစစ်) တည်တဲ့ရေးအတွက်သာ လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ အောက်ခြေတပ်သားတွေကိုစတေးပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ အာဏာဆက်လက်ဆုပ်ကိုင်သွားတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းပြည်ကို သေနတ်နဲ့အမိန့်ပေးအုပ်ချုပ်နေသော်လည်း စီးပွားရေးနဲ့ နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊ ပြည်သူတွေရဲ့နိုင်ငံရေးနိုးကြားမှုနဲ့၊ စစ်အုပ်စုကို ခါးခါးသည်းသည်း မုန်းတီးမှုများပြဿနာများကို ဖြေရှင်းဖို့ အတွက်တော့ သေနတ်က အမိန့်မပေးနိုင်ပါဘူး။ ငွေပိုငွေလွှဲမှု ငွေလဲနှုန်း မှတ်ပုံတင် ဗီဇေ အင်တာနက် ဖုန်းဆင်းကဒ် သတင်းစီးဆင်းမှု (တစ်ကျပ်ပဲလှူလှူ Like တစ်ချက်ပဲနှိပ်နှိပ် - ထောင်နှစ်ရှည်ကျမယ်ဆိုတဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှု) စတဲ့ ၂၁ရာစု ကမ္ဘာ့ကွင်းဆက်တွေအပေါ် အမိန့်နဲ့ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းဟာလည်း အောင်မြင်မှာ မဟုတ်သလို စစ်ကောင်စီကို အကျပ်အတည်းက လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

စစ်အုပ်စုဟာ ကြိုးစင်ကိုတက်ရတက်ရ အာဏာကို(အလွယ်တကူ) စွန့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အာဏာရှင်ဟာ ဘယ်တော့မှ အရှင်မထွက်ဘူး။ အသေထွက်ထွက်မှာလို့ လူထုဒေါ်အမာက ပြောခဲ့တာပါ။ သူတို့ဟာ လူမိုက်လမ်းဆုံးကို ရောက်နေပါပြီ။ စစ်ဖက်ဆစ် ဇာတိရုပ်ဟာ မင်းအောင်လှိုင်လက်ထက်မှာ ဝတ်လစ်စလစ် ပွင့်ကျသွားပါပြီ။ လိမ်လို့မရတော့ပါဘူး။ သူတို့ဟာ လုယက်ယူငင်ထားတဲ့ အာဏာ စည်းစိမ်ဥစ္စာနဲ့ ရေပေါ်ဆီအခွင့်ထူးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းဖို့ အကြမ်းဖက်တဲ့နည်းပဲ ရှိပါတော့တယ်။

လူထုက စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်ရုံတင်မက ၂၀၀၈ ခြေဥကိုပါ ဆန့်ကျင်တာပါ။ စစ်အုပ်စု ကျင်းပမယ့် ဘာရွေးကောက်ပွဲကိုမှ လက်ခံမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ၂၀၀၈ ခြေဥက (စစ်တပ်ရဲ့ဦးဆောင်မှု၊ တမတ်သား နဲ့ ကာလုံ၊ နောက်ကြောင်းပြန်အရေးမယူရ) ဆိုတဲ့ စစ်သုံးစစ်ရဲ့ အခွင့်ထူးခံမှုကို (လိုရင်းကိုပြောတာပါ) တရား ဝင်အောင် လုပ်ပေးထားတာပါ။ စစ်မင်းဆက်-အဆက်ဆက် တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာ ခိုးဝှက်ရာမှာ ရှေ့မျိုးဆက်တွေထက် နောက်မျိုးဆက် (မင်းအောင်လှိုင်စတုတ္ထမျိုးဆက်)က သာပါတယ်။ ပို ပြောင်ကျသလို ပို လက်ယဉ်ပါတယ်။

ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးမှာ ဂရုပြုအလေးထားသင့်တဲ့ အချက်နှစ်ရပ်ရှိပါတယ်။

ပထမအချက်က - ချင်းတွင်း ဧရာ စစ်တောင်း မြစ်ဝှမ်းမှာ လူထုကိုယ်တိုင် နိုးနိုးကြားကြား စွန့်လွှတ် စွန့်စား လက်နက်ကိုင်တိုက်လာကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဒေသကြီးဟာ ဗမာပြည်ရဲ့နှလုံးသားနယ်မြေ Heart Land ပါ။ ဒီဒေသကို မစိုးမိုးနိုင်ရင် ဗမာပြည်ကို မစိုးမိုးနိုင်ဘူး။

ဒုတိယအချက်က - စစ်အုပ်စုဟာ လစ်ဘရယ်အတိုက်အခံများကို ၂၀၀၈ စစ်ခြေဥအောက်မှာပင် ရပ်တည်ခွင့်မပေးတော့ပါဘူး။ လစ်ဘရယ်အမာဂိုဏ်းက (ရန်- ငါ စည်းပြတ်တဲ့) ရယ်ဒီကယ်လမ်းကို မလျှောက်ရင် ခူးထောက်အညံ့ခံဖို့ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ ဒေါ်စုနဲ့ ဒီချုပ်ခေါင်းဆောင်များကို အငြိုးတကြီး နှစ်ရှည်ပြစ်ဒဏ်တွေ ချနေတာကိုကြည့်ပါ။ သေဒဏ်ကို ပွဲထုတ်လာတာကို ကြည့်ပါ။ ကုလသမဂ္ဂနဲ့အာဆီယံအပါအဝင် နိုင်ငံတကာကို မျက်နှာပြောင်တိုက် လိမ်လည်နေတာ ရန်ထောင်နေတာကို ကြည့်ပါ။

စစ်အုပ်စုဟာ ဒေါ်စုဆိုတဲ့ လစ်ဘရယ်ဖဲချပ် ကိုင်ကစားလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေလို့မဖြစ်ဘူး။ ရှင်ပြုတုန်း ရွှေထီးဆောင်းခဲရတာကို ပြန်တမ်းတပြီး လမ်းဟောင်းပြန်လျှောက်ချင်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အနောက်ဆရာကြီးများက

ကယ်တင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပြီး တပွဲထိုးကမ်ပိန်းတွေ မလုပ်သင့်ဘူး။ နိုင်ငံတကာပြည်သူများနဲ့ သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရများရဲ့ ထောက်ခံစာနာမှုရအောင်သာ ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။

လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဟာ အမြင့်ဆုံးတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ဖြစ်တဲ့အလျောက် တော်လှန်တဲ့အတွေးအခေါ် လက်နက်တပ်ဆင်ရပါမယ်။ အရုံးပေးအညံ့ခံတဲ့အတွေးအခေါ်၊ ရင်ကြားစေ့အတွေးအခေါ်၊ တဝက်တပျက်နဲ့ရပ်ချင်တဲ့အတွေးအခေါ်၊ အားကိုးရှာ အမှီအခိုရှာတဲ့အတွေးအခေါ်၊ အရှေ့မျှော် အနောက်မျှော် အတွေးအခေါ်၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှာကြောက်တဲ့အတွေးအခေါ်စတဲ့ တော်လှန်ရေးမဆန်တဲ့အချောင်သမားအတွေးအခေါ် အမျိုးမျိုးကို ဆန့်ကျင်တိုက်ချွတ်ကြရပါမယ်။ (သန္နိဋ္ဌာန်ချ အသက်စွန့်ရန်မကြောက် အခက်အခဲကျော်လွှား အောင်ပွဲအရ ယူရေး) စိတ်ဓာတ်ကို စိုက်ထူရပါမယ်။

(တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ်မရှိရင် တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုလည်း မရှိနိုင်) ဆိုတဲ့ အဆိုရှိတယ် မဟုတ်ပါလား။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ဗမာပြည်အနီးခေတ်သမိုင်းဟာ လစ်ဘရယ်ဓနရှင်နဲ့ စစ်ဗျူရီကရက်ဓနရှင်တို့ အာဏာလုကြတဲ့သမိုင်းလို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကုလားချင်းအတူတူ ဓားပါတဲ့ကုလားစားသွားသလို စစ်တပ်က အကြိမ်ကြိမ်(၃ကြိမ်ရှိပြီ) အာဏာသိမ်းတဲ့သမိုင်းလည်း ရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ စစ်အေးခေတ်နဲ့စစ်အေးလွန်ခေတ်တလျောက် (အနောက်ဆရာကြီးများအလိုကျ) ရယ်ဒီကယ်လက်ဝဲလှိုင်းကို ဆန့်ကျင်ရာမှာလည်း သူတို့ဟာ လူတန်းစားအကျိုးစီးပွား တူကြပါတယ်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့တော်လှန်တဲ့သမိုင်းကို ပုံဖျက်ချင်ဖျောက်ဖျက်ချင်တာလည်း တူကြပါတယ်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကိုမဆန့်ကျင်ဘူး၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကိုတော့ ဆန့်ကျင်တယ်လို့ (ဦးနုကော ဗိုလ်နေဝင်းပါ ပြောခဲ့တာပါ)။

ဗမာပြည်ဟာ အီရတ် လစ်ဗျား ဆီးရီးယား မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က အမေရိကန်ဝင်စွက်တဲ့ မင်းပြောင်းမင်းလွှဲ Regime change နဲ့ ကိုယ်စားပြုစစ်ပွဲ Proxy war (ကိုယ်တိုင်မတိုက်ဘူး၊ တပည့်မွေးတိုက်တာ) ဖြစ်တယ်။ ဗမာပြည်မှာက လူထုကိုယ်တိုင် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးတိုက်တဲ့ တော်လှန်စစ်ဖြစ်တယ်။

ဗမာပြည်ဟာ ယူကရိန်းမဟုတ်ဘူး။ ယူကရိန်းလို ဖြစ်ချင်နေတယ်ဆိုရင် (ညာညာတာတာ ပြောရရင်) ဗဟုသုတခေါင်းပါးရာ ကျပါတယ်။ ယူကရိန်းစစ်က နေတိုး အရှေ့ဘက်တိုးချဲ့ရေးရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အမေရိကန်မွှေးတဲ့ မီးပါ။ စစ်ပွဲကမပြီးသေးဘူး။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အဆုံးသတ်မလဲ စောင့်ကြည့်ဖို့လိုပါတယ်။ ယူကရိန်းစစ်ကို အမေရိကန်က စစ်ရေးအရ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တာထင်ရှားပေမယ့် သူတို့ကိုယ်တိုင် သေနတ်ကိုင်တိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒေါ်လာနဲ့တိုက်နေတာ ဖြစ်တယ်။ အမေရိကန် စစ်လက်နက်ကုမ္ပဏီကြီးတွေကို ဒေါ်လာဘီလီယံများစွာ ပုံအောပေးပြီး၊ ယူကရိန်းကို စစ်လက်နက်ပစ္စည်းတင်ပို့ကာ၊ ကိုယ်စားပြုစစ်ပွဲအဖြစ် တိုက်နေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့အပြင် ဒေါ်လာကို လက်နက်သဖွယ်အသုံးချကာ ရုရှားရူဘယ်ငွေကို ပိတ်ဆို့ထားတာဖြစ်တယ်။ ဒေါ်လာက ပြည်ပမှာ မာနေပြီး အမေရိကန်ပြည်တွင်းမှာ ဖောင်းပွနေတာကလည်း ထူးခြားတယ်။ ရူဘယ်ကို ယွမ်ရူပီးတို့နဲ့ချိတ်ပြီး ကုန်သွယ်မှုလုပ်လာတာကလည်း ထူးခြားတယ်။ တလောက ကျင်းပပြီးစီးသွားတဲ့ ရန်ဟဲပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ SCO ထိပ်သီးအစည်းအဝေးမှာ အီရန်က အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံသစ် ဖြစ်လာပြီး တူရကီ အီဂျစ်

ဆော်ဒီ စတဲ့ ထွန်းသစ်စနိုင်ငံတွေ ဆွေးနွေးဖက်နိုင်ငံအဖြစ် အဖွဲ့ဝင်လျှောက်ထားလာတာလည်း ထူးခြားတယ်။ မကြာခင် ဆောင်းဝင်တော့မယ်။ ဥရောပသမဂ္ဂလည်း ရေခဲခေတ် ပြန်ရောက်တော့မယ်။

ဗမာပြည် နွေဦးလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးက တနှစ်ကျော်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီကာလမှာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံမှာ အပြောင်းအလဲတွေ များပါတယ်။ စူပါပါဝါနှစ်ခုအားပြိုင်တဲ့ စစ်အေးခေတ်ကို ပြန်သွားမှာမဟုတ်သလို၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းအမေရိကန်စူပါပါဝါ တခုတည်းရှိတဲ့ စစ်အေးလွန်ခေတ် ဝင်ရိုးတခုတည်းကမ္ဘာ စနစ်ကလည်း ယိုင်နဲ့နေပြီဖြစ်တယ်။ ထွန်းသစ်စနဲ့ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတွေ စုစည်းညီညွတ်လာတဲ့ဝင်ရိုးစုံကမ္ဘာနဲ့ဘက်မလိုက်လှုပ်ရှားမှု ပြန်လည်အားကောင်းလာတာ မြင်တွေ့နေရပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ အပြောင်းအလဲတွေ အဆက်မပြတ်ဖြစ်ပေါ်မှုနဲ့အတူ စစ်နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး ဒွန်တွဲလွန်ဆွဲနေတဲ့လမ်းဆုံလမ်းခွမှာ ရောက်နေတယ်လို့ဆိုကြတယ်။

ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးအင်အားစုတွေသတိပြုဖို့က ကမ္ဘာ့အခြေအနေဟာ ဗမာပြည်ကိုအမှီပြုပြီး (ကိုယ်ဖြစ်စေချင်သလို) ပြောင်းလဲမှာမဟုတ်ဘူး။ ဗမာပြည်ကသာ ကမ္ဘာ့အခြေအနေကိုအမှီပြုပြီး အပြောင်းအလဲအတွက် အခွင့်သာမှုကို ရှာကြံရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဖြစ်ချင်တာက ဆန္ဒပိုင်းဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်နေတာက ပကတိပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကော်ပိုရိတ်မီဒီယာများရဲ့ ဘက်လိုက်တဲ့ သတင်းတုသတင်းယောင်များကိုလည်း သတိထားသုံးသပ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဗမာပြည် တော်လှန်ရေးအင်အားစုများအနေနဲ့ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူများအရေးနဲ့တိုင်းပြည်အရေးကို အဓိကထားတဲ့ ပြည်ချစ်ဝါဒနှင့်အတူ နိုင်ငံတကာပြည်သူများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေး နိုင်ငံတကာဝါဒကို ကိုင်စွဲထားဖို့လိုပါတယ်။

ဗမာပြည်သမိုင်းသစ်ကို အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေကိုယ်တိုင် ဖန်တီးမှာပါ။

ညီဌေးကျော် (၂၅ စက်တင်ဘာ ၂၀၂၁)

လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးနဲ့သွေးသစ်အားသစ်

လှဝင်း

ရဲဘော်ကြင်မောင် (၁၉၂၃ - ၂၀၁၅)

(ပါတီအတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်ကြင်မောင်ရဲ့ ပါတီတတိယမျိုးဆက်နဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဆိုင်ရာအပေါ် တွေးခေါ်မြော်မြင်ချက်၊ မှာကြားချက်တို့ကို ဆက်စပ်တင်ပြသွားလိုပါတယ်။ လာမယ့် ၂၀၂၃ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့ဟာ ရဲဘော်ကြင်မောင်(ရဲဘော်ထွန်း)ကွယ်လွန်ခြင်း (၈) နှစ်ပြည့်မြောက်တဲ့နေ့ဖြစ်ပါတယ်။)

(၁)

ကျနော်တို့ရဲ့အတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်ကြင်မောင်က ဧရာ ချင်းတွင်း စစ်တောင်း မြစ်ဝှမ်းနဲ့ ရန်ကုန်မန္တလေး ကားလမ်းမကြီးဘေးတဘက်တချက်စီမှာ တော်လှန်ရေးသေနတ်သံ မြည်လာတော့မှသာ တော်လှန်ရေးရှေ့တဆင့်တက်နိုင်မယ်လို့ မြော်မြင်ခဲ့တယ်။ အခု ဧရာ ချင်းတွင်း မြစ်ဝှမ်းတွေမှာ တော်လှန်ရေးသေနတ်သံတွေ မြည်ဟိန်းလာပြီ။

သူက ပါတီအနေနဲ့ နောင်တချိန် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် ပြန်လည်ထူဆောက်ပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းကို ပြန်လည်လျှောက်လှမ်းဖို့ စဉ်းစားကြံဆခဲ့တယ်။ ပြင်ဆင်သင့်တာတွေ ပြင်ဆင်ဖို့ ညွှန်ပြခဲ့တယ်။ အခု ကျနော်တို့ ပါတီအနေနဲ့ ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်(PLA) ကို ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပြီ။

ဒါတွေကိုတော့ သူ့အနေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်မသွားနိုင်ခဲ့ပါ။

အဲသလို ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် ထူထောင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်း ကို ပြတ်ပြတ်သားသား လျှောက်လှမ်းတဲ့အချိန်ကျရင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို နုပျိုတဲ့ ပါတီဝင်ရဲဘော် တွေက ခေါင်းဆောင်သွားဖို့လိုတယ်လို့ သူ ကြိုတင်မြော်မြင် စဉ်းစားခဲ့တယ်။ သခင်သန်းထွန်းတို့ သခင်ဗဟိန်း တို့ အရေးကြီးတဲ့တော်လှန်ရေးတာဝန်တွေကို ထက်ထက်မြက်မြက် ခေါင်းဆောင်ခဲ့တာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အရွယ်တွေပဲလို့ သူက ထောက်ပြခဲ့တယ်။ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတုန်းက အသက်အကြီးဆုံး ခေါင်းဆောင်က အသက်သုံးဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်ပဲလို့ ပြောခဲ့တယ်။ အခု ကျနော်တို့မှာ နုပျိုတဲ့လူငယ်ရဲဘော်တွေ သွေးသစ်အား သစ်အဖြစ် ရှိလာနေပြီ။

(၂)

ဒါပေမဲ့ ဒီနုပျိုတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ ပါတီသမိုင်းအတွင်း အခက်အခဲဆုံးအချိန်မှာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန် ရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေကြရတယ်ဆိုတာ နားလည်ထားကြဖို့ လိုပါတယ်။ သူတို့အခက်အခဲ သိပ်ကြီးပါ တယ်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေးမှာ ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်ထူထောင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလုပ်ခဲ့စဉ်က ပါတီဟာ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးမှာ ခေါင်းဆောင်မှုအခန်းက ပါခဲ့တဲ့ အောင်ပွဲဂုဏ်ရှိတယ်။ ၄၈ ခုနှစ် မတိုင်မီကတည်းက ပါတီကစည်းရုံးထားနိုင်ခဲ့တဲ့ အလုပ်သမားသမဂ္ဂနဲ့ လယ်သ မားသမဂ္ဂတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ သောင်းဂဏန်းချီတဲ့ အလုပ်သမား လယ်သမားအင်အားတွေကို ပါတီက စည်းရုံး ထားနိုင်တယ်။ ပါတီနဲ့ အတွေးအခေါ်တူ အလုပ်တူတဲ့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂနဲ့ ကျောင်းသားရဲဘော်တွေ ရှိတယ်။

လက်နက်ဆိုရင်လည်း ဂျပန်တော်လှန်ရေးတုန်းက လက်နက်တွေ ရှိတယ်။ ပါတီနဲ့ချိတ်ဆက်ထားတဲ့ လယ်သမားသူပုန်တွေထဲမှာလည်း လက်နက်တွေရှိတယ်။ တပ်မတော်ထဲမှာလည်း ပါတီအင်အားတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီက လက်နက်အင်အား ရဲဘော်အင်အား ရတယ်။

ခုအခြေအနေက ဘာလက်နက်မှ အခံမရှိ။ အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသရှိစဉ်က သောင်းသိန်းချီတဲ့ လက်နက် တွေ ကိုယ်က တော်လှန်ရေးအတွက် မျှဝေပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ အခုကတော့ စာနာသူ မဟာမိတ် လူမျိုးစု လက်နက် ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများထံက တချို့တလေ အနည်းအပါးသာ ရနိုင်တယ်။ သူ့လက်နက်၊ ကိုယ့်မှာ ရှိတာက ရန်)

ပြည်သူလူထုနဲ့အတူ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို) ရန်သူတယောက် ဆိုတာနဲ့ -ကိုယ့်လက်နက်၊ ကျည်တောင့် အမြစ်လှန်မယ်ဆိုတဲ့အတွေးအခေါ်နဲ့ တော်လှန်ရေးကို ဆုံးခန်းတိုင် ရေကုန်ရေခန်းတိုက်သွားမယ်ဆိုတဲ့ ပြတ် သားတဲ့ရပ်တည်ချက်တွေပဲ ရှိတယ်။ (

(၃)

ရုပ်ဝတ္ထုပိုင်းက အခက်အခဲတွေသာမက အတွေးအခေါ်ပိုင်းကအခက်အခဲတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်။

နယ်ချဲ့ဓနရှင်အတွေးအခေါ်တွေ။ သမိုင်းနိဂုံးချုပ်သွားပြီဆိုတာဟာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒအဆုံးသတ်သွားပြီဆို ပြီး အရင်းရှင်ဝါဒအောင်ပွဲကို ကြွေးကြော်လိုက်တာပဲ။ လမ်းမပေါ်က သပိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ခေတ်မမီတော့ဘူး ဆိုတာကအစ လက်နက်မကိုင်တဲ့နည်းနဲ့ အာဏာအရယူရေးအဆုံး အားလုံးဟာ တော်လှန်ရေးဖျက်သိမ်းရေး အရင်းရှင်အတွေးအခေါ်တွေ ဖြစ်ပြီး ဒီအတွေးအခေါ်တွေဟာ အသွင်သစ်ပုံစံပြောင်းပြီး ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲ ပါ။ ဒီအတွေးအခေါ်တွေဟာ နိုင်ငံတကာမှာရော ပြည်တွင်းမှာပါ ရှိတယ်။ NDAA BURMA Act နဲ့ ဂျင်းရှပ် အတွေးအခေါ် ပြန်လာနေပါတယ်။ ဝေါလမ်းမသိမ်းပိုက်ရေးအလုပ်သမားလှုပ်ရှားမှုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုခံ ကာကွယ်သူတွေက ဗမာပြည်ရဲ့တော်လှန်ရေးလမ်းမကြီးကို မက်လုံးတွေနဲ့ သိမ်းပိုက်ရယူသွားနိုင်တာ သတိ ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာလည်း ရန်သူနဲ့ရင်ကြားစေရေးအတွေးအခေါ်၊ ၂၀၀၈ စစ်လွှတ်တော်ထိုင်ခုံ တွေမှာ ပြန်ထိုင်ချင်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ငယ်ထိပ်ရောက်ပြီး ငန်းဖမ်းအဆိပ်တက်သူတွေ ရှိနေဆဲပါ။ နယ်ချဲ့ သမားတွေနဲ့ ပြည်တွင်း အာဏာရဖောက်ပြန်ရေးသမားတွေ နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကျော် အာဏာနဲ့ ဓနအင်အားသုံးပြီး ဝါဒဖြန့်လာခဲ့ကြတဲ့ ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေးလေထုဟာလည်း လစ်ဘရယ်လက်ယာစွန်းအင်အားစု တချို့အ တွင်း ပျံ့နှံ့နေဆဲပါ။

ရန်သူကို စစ်ရေးအရ တိုက်ပွဲဆင်ရာမှာ ကြုံတွေ့ရမယ့် ကြီးမားတဲ့အခက်အခဲတွေကို ဒီနေရာမှာ ထည့် မပြောသေးပါဘူး။ ဦးတည်ရန်သူ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အားလုံးတက်ညီလက်ညီ လက်တွဲတိုက်ခိုက်ရေးမှာ ကိုပဲ ကြီးမားတဲ့အခက်အခဲတွေ၊ ပွတ်တိုက်မှုတွေ ရှိနေနိုင်တာပါ။ ဒါ့အပြင် ကိုယ့်အတွင်းပိုင်းမှာလည်း ပြည်သူ တွင်းပဋိပက္ခအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ကြရမှာပါ။

လက်တွေ့အခြေအနေအတွင်းမှာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို ဦးဆောင်နေတဲ့ရဲဘော်တွေအနေနဲ့ တပ်တွင်းမှာ ပါတီကော်မတီစနစ်ကို ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းအောင် ထူထောင်ထားရပါလိမ့်မယ်။ တပ်ခွဲတိုင်းမှာ ပါ တီကလာပ်စည်းအခန်းကို ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းအောင် လုပ်ထားရပါလိမ့်မယ်။ တပ်ခွဲမှာ တော်လှန်ရေးတပ်သား ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းပေးပြီး ဒီမိုကရေစီကို ထွန်းကားစေရပါမယ်။ ကလာပ်စည်းက ဒီမိုကရေစီ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု စနစ်ကို အကျယ်အပြန့် ပညာပေးထားရပါမယ်။

ဒါဟာ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုစနစ်ကို ထူထောင်တာ ဖြစ်ပြီး တမိုလ်တမင်းဝါဒ၊ စစ်ဘုရင်ဝါဒတို့ကို ဆန့် ကျင်ကာကွယ်ရေးအတွက် အခြေခံတည်ဆောက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီမိုကရေစီ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုစနစ်ကို ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းစေဖို့ ရဲဘော်ကြင်မောင်က အလေးထား မှာကြား သွားခဲ့တာပါ။ DC ကိုလိုက်နာ၊ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုစနစ်ကို အသေအချာလုပ်ပြီး ပါတီကိုယုံကြည်၊ပြည်သူကို ယုံကြည်တဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ရင်ဆိုင်ရမယ့်လက်တွေ့အခက်အခဲတွေကိုကျော်နင်းသွားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၄)

အခက်အခဲရှိနေချိန်မှာ အောင်ပွဲအလင်းရောင်ကို ကျနော်တို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနိုင်ကြရပါမယ်။ ပါတီကို ယုံကြည်၊ ပြည်သူကို ယုံကြည်ပြီး ခိုင်မြဲတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်သာရှိရင် ကျနော်တို့ တော်လှန်ရေးကို ဆုံးခန်းတိုင် ဆင်နွှဲ သွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်မျိုးဆက်အတွက် ရဲဘော်ကြင်မောင် ကြိုတင်မြော်မြင်ခဲ့တာက ပါတီစိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပေးရေး ဟာ အရေးအကြီးဆုံးတာဝန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာပါပဲ။ ပါတီစိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပြီး နောက်မျိုးဆက်တတိယမျိုး) ဆက် (လက်ထဲ ပါတီအလံလွှဲပေးနိုင်ရေးဟာ အဓိက လုပ်ငန်းပါ။

ပါတီကို ယုံကြည်၊ ပြည်သူကိုယုံကြည်ရေးဟာ အရင်းခံမှုနှစ်ရပ်ပါပဲ။ ဒါ့အပြင် အနာဂတ်ကိုလည်း ကျ နော်တို့ ယုံကြည်ရပါမယ်။ အနာဂတ်ကို ယုံကြည်ဖို့ဆိုတာဆိုတာ ပြည်သူတွေ လွတ်မြောက်ရေးကို ယုံကြည် တာ၊ အောင်ပွဲကို ယုံကြည်တာ၊ လူလူချင်း သွေးစုပ်မှုကင်းတဲ့ လူ့ဘောင်သစ်ကို မျှော်မှန်းယုံကြည်တာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါတွေအားလုံးအတွက် ကျနော်တို့ဟာ မာ့ကစ်လီနင်ဝါဒ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်အပေါ် ကြံ့ခိုင်စွာ ရပ် တည်တဲ့ရဲဘော်တွေဖြစ်လာအောင် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်သွားဖို့လိုပါတယ်။

မာ့ကစ်ဝါဒ လီနင်ဝါဒနဲ့ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်ဟာ ကျနော်တို့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲကို ပြတ်ပြတ် သား သား ဆင်နွှဲရာမှာ အစွမ်းအထက်ဆုံးလက်နက် ဖြစ်တယ်လို့ ခံယူထားဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မူတွေအပေါ် စွဲစွဲမြဲ မြဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်ရပ်တည်ပြီး နည်းနာနဲ့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရေးမှာ ပျော့ပျောင်းတဲ့ ရဲဘော်တွေဖြစ်အောင် ကြိုးစား သွားကြရမှာပါ။ ဒီနေရာမှာ (မိမိအားနည်းသည်ဖြစ်စေ အားကြီးသည်ဖြစ်စေမူကို အလျော့အတင်းမလုပ်နဲ့လို့ (လည်း ဖော်ပြပါရစေ။ရဲဘော်ကြင်မောင်က အထူးအလေးထား မှာကြားခဲ့တာကို

အဲသလို ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှ မှန်ကန်တဲ့ ရပ်တည်ချက်ကို ရနိုင်မှာပါ။

ရန်သူအပေါ် ပြတ်သားတာဟာ ရပ်တည်ချက်မှန်ကန်တာပါပဲ။ ပါတီနဲ့ ပြည်သူလူထုကို အကြွင်းမဲ့ သစ္စာ ရှိတာဟာလည်း မှန်ကန်တဲ့ ရပ်တည်ချက်ပါပဲ။ ပါတီစိတ်ဓာတ်ကို လေးနက်ခိုင်မာအောင် ကြိုးစားတည်ဆောက် သွားတာနဲ့အမျှ ယုံကြည်ချက်အပေါ် စွဲမြဲတဲ့ရဲဘော်တွေ၊ ရပ်တည်ချက် ကြံ့ခိုင်တဲ့ရဲဘော်တွေ ဖြစ်လာကြမှာပါ။

ရဲဘော်တွေ ပါတီစိတ်ဓာတ် ထက်သန်မြင့်မားနေမှလည်း ပါတီနဲ့တပ် ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွားပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို ဆုံးခန်းတိုင် ဆင်နွှဲသွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခြေအနေတွေဟာ အဆက်မပြတ်ပြောင်းလဲနေတယ်ဆိုတာကိုလည်း ပါတီသွေးသစ်တွေ အမြဲသတိပြု နေဖို့လိုပါတယ်။ အခြေအနေတွေပြောင်းလဲရင် အဲဒီအပြောင်းအလဲတွေကို အမီလိုက်နိုင်ရမယ်။ အခြေအနေကို အမီလိုက်၊ လက်ဦးမှုရအောင်လုပ်၊ ရတဲ့လက်ဦးမှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းသွားကြရေးဟာလည်း ရဲဘော်ကြင် မောင်မှာကြားချက်တွေထဲမှာပါတဲ့ အချက်တချက်ပါပဲ။

(၅)

မျက်မှောက်ကာလအတွက် ရဲဘော်ကြင်မောင် ကြိုတင်မှာကြားခဲ့တဲ့ အရေးကြီးတဲ့အချက်တချို့နဲ့ ဒီရေး သားချက်ကို အဆုံးသတ်ပါမယ်။

လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို ဆင်နွှဲလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ ပါတီကို U/G ပါတီအဖြစ်မှ A/S ပါတီအဖြစ် ကူး ပြောင်းရေးလုပ်ဖို့ ပြင်ရမယ်ဆိုတာပါပဲ။ ဒါ့အတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရတဲ့အချိန်၊ ခက်ခက်ခဲခဲ ရုန်းကန်တိုက်ပွဲ ဝင်ရတဲ့အချိန်တွေ ဖြတ်သန်းနေရတယ်ဆိုတာကတော့ အထူးပြောစရာလိုမယ် မထင်ပါ။

ရဲဘော်ကြင်မောင်(ရဲဘော်ထွန်း)က (ပြည်တွင်းရေးကို စောင်းပေး၊ ပြည်တွင်းမှာ စောက်ချ) ဆိုတာ ပါတီရဲ့ အစဉ်အလာလို့ မှာကြားသွားခဲ့ပါတယ်။

ပါတီရဲ့ ဒီအစဉ်အလာကို ကျားကုပ်ကျားခဲ ကြိုးပမ်းတည်ဆောက်၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သွားကြပါစို့။

လှဝင်း

(၂၁၂၀၂၂ -၁၂ -)

ရွှေစွန်ညိုသင်္ဘောတိုက်ပွဲ အမှတ်တရများ”

ငြိမ်းမောင်ဦး

နှစ်ပေါင်း(၅၀)တိုင်ခဲ့ပြီ..... ။

စစ်တွေနှင့်ပလက်ဝ ကုလားတန်မြစ်တလျှောက် စုန်လိုက်ဆန်လိုက်ဖြင့် လွန်းပြန်ပြေးနေသော ရွှေစွန်ညိုသင်္ဘောနှင့်ကျွန်တော်...ရေစက်ဆုံခဲ့ဖူးသည်။ ကာလတချို့...သူဖြတ်သွားတိုင်း မြစ်ကမ်းနဖူးမှ ငေးမောကြည့်ခဲ့ဖူးသော်လည်း...သူ၏နောက်ဆုံးခရီး.. ရေလွှာအောက်သို့ လောင်ကျွမ်းနစ်မြုပ်ဝပ်စင်းသွားခဲ့သည့်ဇာတ်သိမ်းခန်းတွင် ထဲထဲဝင်ဝင် ပါဝင်ခဲ့ရလိမ့်မည်ဟု..စိုးစဉ်းမျှမျှလင့်မထားခဲ့မိပါ။ ဓမ္မတာပင်.....နှစ်တွေကြာလာတော့ ရွှေစွန်ညိုဇာတ်လမ်းကို တချို့က မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားကြသည်။ တချို့ကတော့... ပါးစပ်ပုံပြင်လေးအဖြစ် ရှားရှားပါးပါး ကျန်ရစ်သည်။ ကျွန်တော့်အဖို့ကတော့...နှလုံးသားထဲအထိနက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းခံစားခဲ့ရသော အမှတ်တရ အဖြစ် ဘယ်တော့မှမေ့မရနိုင်တော့ပါ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ငါးဆယ် ၁၉၇၂-ခုနှစ်ကအဖြစ်အပျက်တွေမို့ တချို့ပုံရိပ်များက မထင်မရှား... လှုပ်ရှားနေသောရုပ်ပုံလွှာများအဖြစ် ဖမ်းဆုပ်ရန်ခက်ခဲလှသည်။...တချို့ကတော့ နှလုံးသား၏အနက်ရှိုင်းဆုံး နေရာအထိ ရင်ထဲမှာတလှုပ်လှုပ်နှင့် ခံစားနေရဆဲ....အဟောင်းတွေအသစ်ဖြစ်လို့ အမှတ်ရနေဆဲ.....။

ကျောက်တော်မြို့နှင့်ပလက်ဝမြို့အကြား ကုလားတန်မြစ်အနောက်ဖက်ကမ်းရှိ “ကွမ်းဇေး” ဆိုသော ရွာကလေးတွင်...၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလမှ နိုဝင်ဘာလထိ ခြောက်လခန့်မျှ ကျွန်တော့်ရဲ့တော်လှန်ရေးဘဝ ပထမ စာ

မျက်နှာများကို ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့်ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ၁၀၀၀.အထီးကျန်ဆန်လွန်းလှပါသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အချိန်မကြာသင့်ဘဲကြာခဲ့ရပြီး မျှော်လင့်မထားသောဒုက္ခမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရသော်လည်း မရေရာသောအနာဂတ်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်စားရင်းဖြင့် အခက်အခဲမျိုးစုံကို ဆုံးဖြတ်ချက် ရှိရှိဖြင့် ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကောက်စိုက်ပေါင်းသင် ကြံ့ခတ်ဝါးခတ်..တောင်သူအလုပ်တွေမှာ ဝင်ကူလုပ်ရင်း ပထမတော့ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးတွင် သွေးခြည်ဥ...နောက်တော့ အသားမာတက်ပြီး အသားကျသွားပါသည်။ ရိုးမငှက်ဖျားက မှော်ဆန်လွန်းသည်..။ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့်....နောက်တော့...ဝမ်းကိုက်ပါတွဲခေါ်လာပြီး အသွေးအသားကိုသာမက ဦးနှောက်ကိုပါ တရံမလတ် တိုက်ခိုက်လာသည်။ တခါသား....တရက်နှင့်တည သတိမရ မေ့မောသွားတော့ သေပြီထင်ပြီး မြှုပ်ဖို့ပင် ပြင်ဆင်ကြသည်အထိ..။ ရန်သူသတင်း ရှုပ်ထွေးလာချိန်များမှာတော့ တယောက်ထည်း တောထဲရောင်ပြေး ပုန်းခဲ့ရသည့်အဖြစ်မျိုး မကြာခဏကြုံခဲ့ရလို့ အသားကျနေပါပြီ။ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးလံသောဒေသမှ ရခိုင်ရိုးမကိုကျော်ပြီး ယခုလို ကျေးလက်ဒေသကို ရောက်လာခဲ့သည့် ကျွန်တော့်ကို ဖြုန်းခနဲ စတင်တွေ့လိုက်တဲ့အချိန်တုန်းကတော့ ရွာသားတွေက တအံ့တဩ ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသည်။ အတူတူ ကာလတခု ဖြတ်သန်းပြီးသည့်နောက်မှာတော့ .သူတို့ နားလည်သဘောပေါက်သွားကြသည်။ ရွာထဲမှ ရဲဘော်ဟောင်းကြီး တယောက်ကတော့ မှတ်ချက်တခုပေးပါသည်။“ကွန်မြူနစ်ဆိုတာ လူမျိုးမရွေးဘူး...သင်္ချိုင်းမရွေးဘူး..ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့...”

ပသို့ဆိုစေ...တော်လှန်ရေးလုပ်ချင်သော ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ၁၀၀၀.ပထမစာမျက်နှာမှ.. စမ်းသပ်ကွက်များဟုသာ.....။ တနေ့....(နီဝင်ဘာလလယ်ခန့်.)မှာတော့ ကျွန်တော်နေတဲ့ရွာဦးကျောင်းကို ပါတီက ရဲဘော်တယောက် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လာပြီး ရင်းနှီးဖော်ရွေသောအမူအရာနှင့် နှုတ်ဆက်ပါသည်။“ကိုငြိမ်းရေ..ခင်ဗျားရဲ့လုံခြုံရေးအတွက် အထက်ရွာ(ကျော်ရွှီပြင်ရွာ)ကို ပြောင်းပြီးနေဖို့ အထက်ကညွှန်ကြားလာတယ်။ အဲဒီရွာက ကျေးရွာပြည်သူ့အုပ်ချုပ်ရေး ဥက္ကဋ္ဌဆီမှာနေဖို့ ကျနော်တို့ စီစဉ်ထားတယ်...။ ဒီညနေပဲ ပြောင်းလို့ဖြစ်မလား သူ့စကားဆုံးချိန်မှာတော့ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ထားတဲ့အဖြစ်မို့...အံ့လည်းအံ့ဩ၊ ဝမ်းလည်းသာ ခံစားမှုဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားပင် ဖြစ်သွားမိသည်။ လွန်ခဲ့သောခြောက်လ ကျွန်တော်စရောက်တဲ့ အချိန်တုန်းကတည်းက သူနှင့်ဆုံခဲ့ပြီး အထက်သို့တင်ပြသည့် ကျွန်တော့်အစီရင်ခံစာကို သူ..ယူသွားခဲ့သည်။ ခြောက်လတိုင်တိုင် ဘာသတင်းမှအစအနမှ မရတော့ဘဲ..ခြောက်လအကြာ..ယခုမှ ပြန်တွေ့ကြသည့်အဖြစ်မျိုးမဟုတ်ပါလား။ ဘာကြောင့်...ဘယ်လိုဆိုသော မေးခွန်းများဖြင့် စောဒကမတက်တော့ပါ..။ သူကတော့ အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြချင်ပုံရပါသည်...။ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီပဲ...ညှိုးလျော် နွမ်းလျနေသောအတိတ်တချို့ကိုတော့ အတိတ်မှာပဲ ထားခဲ့ချင်ပါသည်။ ပသို့ဆိုစေ....ကျွန်တော်ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးအတွက် တံခါးတချပ်ပွင့်သွားပေပြီ။ ပါတီရဲဘော်၏ဇွေးထွေးမှုက..ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အတိုင်းအဆမရှိသော ခွန်အားပင်ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ခြောက်လတိုင် နေထိုင်ခဲ့သော ကွမ်းဇေးရွာကလေးနှင့်ကျွန်တော် အသားကျနေပါပြီ..။ ရွာသားတွေနှင့်ကျွန်တော့်အကြား ခိုင်မြဲသော သံယောဇဉ်က နွယ်တပင်လို ရစ်တွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း..မခွဲနိုင်မခွာရက်နှင့်ပင် နှုတ်ဆက်၍ အထက်ရွာ(ကျော်ရွှီပြင်ရွာ)သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရပါသည်။ ရွာဥက္ကဋ္ဌက ပွင့်လင်ဖော်ရွေပါသည်။“ကိုငြိမ်းရေ ခင်ဗျားအကြောင်း

တော့ ကွမ်းဇေးရွာသားတွေပြောပြလို့ ကြားဖူးနေတာကြာပေါ့...ဒီမှာတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာနေ ..ရဲဘော် ရဲဘက်လိုသဘောထားဗျာ....”ရဲဘော်ရဲဘက်လိုသဘောထားဗျာဆိုပါလား။ သူ၏ဒီစကားတခွန်းမှာပင် ကျွန်တော့နှလုံးသားတို့ ပျော်ဆင်းခဲ့ရပါသည်။ နောက်နေ့ မနက်မှာတော့ ရွာပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ဖို့ ဥက္ကဋ္ဌကို ခွင့်တောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့မိသည်။ စိုန်ဖျော့ဖျော့နေရောင်ခြည်က နှင်းငွေ့တို့ ရစ်ဆိုင်းနေသော မြစ်ရေ ပြင်ပေါ်သို့ ဖြာဆင်းနေသည်။ မြစ်ကမ်းပါးတလျှောက်ပေါက်နေသော ကိုင်းတောကိုဖြတ်လျှောက်ပြီး ရွာအ နောက်လယ်ကွင်းရှိ ရိုးပြတ်တောကိုဖြတ်၍ တောစပ်နားအထိရောက်သွားပြီးမှ ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်မှာတော့ ရွာဥက္ကဋ္ဌက အပြုံးနှင့်ဆီးကြိုပါသည်။ “လာ....ထမင်းစားရအောင် ကိုငြိမ်း ရေ...ခင်ဗျားကိုစောင့်နေတာ” ။

ထမင်းဝိုင်းဆိုသော်လည်း သူနှင့်ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ထည်း။ အိမ်ရှင်မဆုံးပါးသွားပြီး သားသမီးလည်း မရှိသဖြင့် တကိုယ်ထည်းနေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထမင်းစားရင်း တော်လှန်ရေးအတွင်း ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော သူ ဘဝဇာတ်ကြောင်းများကို စီကာပတ်ကုံး ပြောပြနေသည်။ ဤအချိန်မှာပင် မြုန်းခနဲဆိုသလို ရွာမြောက်ဘက် မြစ်ကမ်းနံဘေးဆီမှသေနတ်သံများ တုန်တုန်တုန်တုန်...အဆက်မပြတ်ထွက်လာသည်။ ရုတ်တရက် မုန်တိုင်း လေပြင်းကြီးတိုက်ခတ်လိုက်သလို တခွင်တပြင်လုံးအုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ဖြစ်သွားသည်။ “ဟာ...တိုက်ကုန်ကြ ပြီ.. ဒါတိုက်ပဲ့ပဲ ..ကိုယ့်ရဲဘော်တွေက လက်ဦးမှုယူပြီး တိုက်တာပဲဖြစ်မယ်။ ကဲ သွားကြမယ်..ကိုငြိမ်း ” ဥက္ကဋ္ဌက ဓားမတချောင်းကိုဆွဲယူလျက် ဦးဆောင်ပြီး ရှေ့ကပြေးထွက်.....ကျွန်တော်က လက်ဗလာဖြင့် နောက်က ထပ် ချပ် လိုက်ပါသွားသည်။

ရွာမြောက်ဘက်မြစ်ကမ်းပါးကိုရောက်တော့ ကိုင်းပင်တွေကြားမှာ ရဲဘော်တွေက နေရာယူပစ်ခတ်နေ တာ တွေ့ရသည်။ ကမ်းပါးအောက်ရေကမ်းစပ်မှာတော့ ရွှေစွန်ညိုသင်္ဘောကြီးက ကမ်းပါးကိုဦးတိုက် ထိုးတက် နေသည်။ ကမ်းပါးနှင့်တိုက်မိနေသဖြင့် ဆက်တိုးလို့မရသော်လည်း စက်ကမရပ်...။ သင်္ဘောဦးပိုင်းမှာ စစ်သား တယောက်နှင့် ပုလိပ်တယောက် လဲကျနေတာ လှမ်းမြင်ရသည်။ ရဲဘော်များ၏ ညာသံပေး အော်ဟစ်သံများက ဟိန်းညံ့နေသည်။“လက်နက်ချ.. လက်နက်ချ... လက်နက်ချရင်မသတ်ဘူးဟေ့..” ခဏကြာတော့ သေနတ်သံက အနည်းငယ်စဲသွားသည်။ အတွဲလိုက်မပစ်တော့ဘဲ တချက်ချင်းပစ်သံများသာ ထွက်လာသည်။ ဤတွင်.... ဥက္ကဋ္ဌ က မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ရဲဘော်တွေအားလုံးကြားအောင် အော်ပြောလိုက်သည်။ “ရဲဘော်တို့ နေရာယူပြီး ပစ်မနေကြနဲ့တော့...ဟိုကောင်တွေက တချက်မှ ပြန်မပစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ခေါင်းမဖော်တော့ဘူး..။ ဆင်းထိုးရင် ရ ပြီ. ..ကဲ ဆင်းကြစို့..” အော်ပြောနေရင်း....ဥက္ကဋ္ဌက ရုတ်တရက် ခုန်ဆင်းလိုက်သည်နှင့် ရဲဘော်နှစ်ယောက်က သူ့ကိုဖြတ်ကျော်၍ ပြေးဆင်းသွားသည်။...ကျွန်တော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌနောက်မှ ဆင်းလိုက်သွားပြီး... သင်္ဘောဦးပိုင်း မှ တွယ်တက်လိုက်သည်။

ရဲဘော်တွေက လဲသေနေသောရန်သူ၏ ဂျီသရီးသေနတ်ကိုသိမ်းယူလိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်တိုးသွားကြသည်။ ဥက္ကဋ္ဌကတော့ မှောက်လျက်သေနေသောပုလိပ်လက်မှ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုဆွဲယူလိုက်ပြီး မိုးပေါ်ထောင်၍ နှစ် ချက်ပစ်ဖောက်လိုက်ရင်း အော်ဟစ်လိုက်သည်။ “လက်နက်ချ-မသတ်ဘူး...ခံပစ်ရင်သတ်မယ်..ပုန်းနေတဲ့ကောင် တွေ ထွက်လာခဲ့...” ဤသို့ ဥက္ကဋ္ဌကအော်ဟစ်လိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော့်ညာဘက်ဘေးရှိ တံခါးကြားမှ သေနတ်

ပြောင်းဝတခုက ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်တည့်တည့် ချိန်ရွယ်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ထွက်လာသဖြင့် သေနတ်ကိုလှမ်းပြီး ဖမ်းဆုပ်လိုက်ချိန်မှာတော့...တုန်တုန်ရီရီဖြင့် ထွက်လာသော ပုလိပ်တယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဒါ...ဒါ.. ကျွန်တော့်သေနတ်ပါ...ယူပါ...ယူပါ။ ကျွန်တော်မပစ်ပါဘူး” ဟု ထိုပုလိပ်က အသံတုန်တုန်နှင့် ပြောသည်။

“ ဥက္ကဋ္ဌရေး...ဒီမှာသေနတ်ရပြီဗျို့ ”

ဥက္ကဋ္ဌက ကျွန်တော့်လက်ထဲကသေနတ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်နှင့် စိုးရိမ်တကြီးအမှုအရာနှင့် ပြန် အော်လိုက်သည်။“ကိုငြိမ်း...သတိထားနော်၊ ခင်ဗျားသေနတ်က ကျည်ထိုးမောင်းတင်ထားပြီးသားနော်.. ဒီပုလိပ် လက်ထဲတုန်းက ကြောက်ကြောက်နဲ့လက်ညှိုးတချက်ကုပ်လိုက်မိရင်.. ခင်ဗျားတော့ သွားပြီ... တော်သေးတာ ပေါ့...သေနတ်ကိုမိုးပေါ်ထောင်ပြီး တချက်ပစ်ကြည့်လိုက်ပါလား” သူပြောလိုက်မှပင်..မတော်ကျည်တချက်နဲ့ ပွဲ ဦးထွက်မှာ အသက်ပါသွားဖို့ နည်းနည်းပဲလိုပါလားဟု စဉ်းစားမိပြီး..ကျောချမ်းသွားမိသည်။

ကျွန်တော်လည်း မဆိုင်းမတွပင်... သေနတ်ကိုမိုးပေါ်ထောင်၍ တချက်ဆွဲလိုက်သည်။... ဒိုင်းခနဲထွက် သွားသောသေနတ်သံကို ကြားလိုက်ရချိန်မှာတော့ ရင်ထဲမှ ဖော်ပြ၍မရသော ခံစားမှုတခုနှင့်အတူ ကြက်သီးမွေး ညင်းများပင် ထသွားမိသည်။ သူပုန်ဖြစ်ချင်လွန်းလှသောကျွန်တော့်အတွက် ပွဲဦးထွက်သေနတ်သံမဟုတ်ပါ လား။

“ဥက္ကဋ္ဌရေး...နောက်တချက်လောက် ထပ်ပစ်ချင်လို့..ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ပြပါဦး ” ဥက္ကဋ္ဌက သူ့သေနတ် ထဲကကျည်ခွံကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကျည်ထိုး...မောင်းတင်ပြီး ပစ်ပြသည်။ “ကဲ-ကိုငြိမ်းရေး ...ရဲရဲသာလုပ် မိုးပေါ် ထောင်ပြီး ဖောက်ပစ်လိုက်ပေတော့” ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌပြသည့်အတိုင်း ကျည်ထိုးမောင်းတင်ပြီး နှစ် ချက်ဆက်ပစ်ပြီး အတွင်းပိုင်းကို တိုးဝင်သွားသည်။ လှေကားပေါ်သို့ပြေးတက်လိုက်ပြီး လှေကားအလယ် တွင် ရပ်လျက် ရင်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“မိဘပြည်သူများ...မကြောက်ကြပါနဲ့..ကျွန်တော်တို့ကဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကပါ..စစ်အစိုးရရဲ့ဖိနှိပ် မှုအောက်ကလွတ်မြောက်ဖို့ တော်လှန်နေတဲ့တပ်ပါ..ပြည်သူ့အကျိုးဆောင်တဲ့တပ်ပါ....ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်ယူပြီး အေးအေးဆေးဆေးပဲ သင်္ဘောပေါ်က ဆင်းကြပါ” အပေါ်ထပ်....လုံခြုံရေးအစောင့်ခန်းထဲရှိ ပုလိပ်ငါးယောက် က ဘာမှမခုခံဘဲလက်နက်ချသဖြင့် တိုက်ပွဲကအဆုံးသတ်သွားပြီဟုဆိုနိုင်ပါသည်။

တိုက်ပွဲပြီးသွားသည်နှင့် ရဲဘော်တွေက ခရီးသည်တွေ ကမ်းပေါ်ရောက်ဖို့ ဝိုင်းကူညီပါသည်။ ပေါင်တွင် ဒဏ်ရာရထားသော ခရီးသည်တယောက်ကို ကမ်းပေါ်သို့ထမ်းခေါ်သွားကြပြီး တပ်မှ ဆေးမှူးရဲဘော်တယောက် က ဆေးထည့်ဆေးထိုး လုပ်နေတာတွေ့ရပါသည်။ ခရီးသည်တွေအားလုံး ကမ်းပေါ်ရောက်ချိန်မှာတော့ သင်္ဘော ကြီး၏စက်ခန်းထဲမှ မီးခိုးလုံးကြီးများ လိုမ့်တက်လာသည်။ မကြာမီမှာပင် မီးလျှံမီးညွန့်များ တုန်တုန် တက် လာပြီး သင်္ဘောတစင်းလုံးကို လောင်ကျွမ်းဝါးမြို့နေပုံက ဒေါသထွက်နေသော နဂါးကြီးတကောင်နှင့်ပင် တူနေ သည်။“ ကိုငြိမ်းရေး ကျုပ်တို့ အောက်ဘက်တနေရာကိုရွှေ့ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်လောက် ရှောင်နေရမယ် ထင် တယ်။ ဝှင်ရွှေ့တဲ့သင်္ဘောပေါ့...ထုံးစံအတိုင်းဆိုရင် ဒီကောင်တွေကခံရပြီဆိုရင် ရေတပ်သင်္ဘောနဲ့လာပြီး ရမ်းပစ် တာတွေလုပ်တတ်တယ်...တခေါက်တော့ ရောက်လာမယ်ထင်တယ်...ဒါနဲ့ ခင်ဗျား တိုက်ပွဲက ဘာရလာသလဲ...” “ကျွန်တော်က ငှက်ဖျား အမြဲဖြစ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဘာဘူစောင်တထည်ပဲ ရဲဘော်တွေဆီက တောင်းထားလိုက်

တယ်” ဤသို့ဖြင့်...ကျွန်တော်တို့ မြစ်အောက်ဘက် စုန်ဆင်းပြီး“လောင်းရှည်ရွာ တောင်ဘက်တွင် သုံးရက်မျှ ရှောင်ပုန်းနေခဲ့ကြပြီး ရန်သူသတင်းရှင်းသွားချိန်မှ ရွာသို့ ပြန်တက်လာခဲ့ကြသည်။ ရွာရောက်သည်နှင့် ခရီး ရောက်မဆိုက်ဆိုသလိုပင် တပ်မှူးကျော်လင်းထံမှ ကျွန်တော့်ကို ချက်ချင်း သူရှိရာသို့တက်လာခဲ့ရန်ခေါ်သည့်စာ ရောက်နေသည်။

“တပ်မှူးကျော်လင်းဆိုတာ..ရွှေစွန်ညိုသင်္ဘောကိုတိုက်တဲ့ တပ်ဖွဲ့ပဲလေ.. မြို့ဟောင်းခရိုင်ခွဲတပ်လို့ ခေါ် တယ်..။ သူက အခု ပီချောင်းမှာရောက်နေတော့ လိုက်ပို့ဖို့ လူစီစဉ်ပေးလိုက်ပါမယ်..ကဲ-ကိုငြိမ်းရေး.. ခရီး ဆက် ပေးဦးတော့.. လိုရာခရီးကို ချောချောမောမောရောက်ပါစေဗျာ...။”

ညနေမှောင်စပျိုးချိန်မှ ပီချောင်းတောစခန်းကိုရောက်ပါသည်။ တပ်မှူးကျော်လင်းက လှိုက်လှဲနွေးထွေး သောအပြုံးနှင့် နှုတ်ဆက်ပါသည်။ “တွေ့ရတာ အထူးပဲ ဝမ်းသာပါတယ်..ကိုငြိမ်း...ကျွန်တော့်လည်း ခရီးဝေး မှာရောက်နေပြီး..မိုးရာသီကလည်းဖြစ်နေလို့ ခင်ဗျားခရီးသွားရေးကိစ္စ အချိန်မီ စီစဉ်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး...အခု ပြည် နယ်အတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်ကျော်မြဆီက ခင်ဗျားခရီးသွားရေးကိစ္စ စီစဉ်ပေးဖို့ ညွှန်ကြားစာရောက်လာတယ်။ မနက်ဖြန်မနက် ခရီးစထွက်ဖို့ ကျောက်တော်မြို့နယ် လူမျိုးစု တပ်မှူးရဲဘော်ဘဏ္ဍာကို တာဝန်ပေးထားပါ တယ်။ ဒီညတော့..ဒီမှာပဲအနားယူလိုက်ပါ။ လိုအပ်တာရှိလည်းပြောပါ။”

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်၊ အတွေးတို့က တောင်စဉ်ရေမရ ရစ်ဝဲနေသည်။

လွန်ခဲ့သောကာလ..ခြောက်လတာမျှ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော....ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကြေမ့သွားအောင် အထူးအ ထောင်း ခံလိုက်ရသည့်ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိတိုင်း အိပ်မက်ဆိုးတခုလို ခံစားနေမိသည်။ ကွန်မြူနစ်သူပုန် ဖြစ်ချင်သော ဓနရှင်ပေါက်စတယောက်အတွက် စမ်းသပ်ကွက်တွေ...လောကမရိုက်ချက်တွေက ပြင်းလွန်းနေ ရော့သလားဟုပင် အတွေးဝင်နေမိသည်။ ပသို့ဆိုစေ..... ခုချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် ဒီတောင်ကိုကျော်နိုင်ခဲ့ပြီ.... ယူနီဖောင်းမရှိ သေနတ်မပါဘဲ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့ပြီ....ရန်သူ့သေနတ်ကိုဆွဲယူပြီး ပွဲဦးထွက်သေနတ် ပစ်ဖောက်နိုင်ခဲ့ ပြီ...ရှေ့ဆက်ရမည့်တော်လှန်ရေးမာရသွန်ခရီးအတွက် တာထွက်သေနတ်သံ သို့မဟုတ် တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ရဲ့ တိုက်ပွဲခေါ်သံပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ငြိမ်းမောင်ဦး

သုံးပန်းပေါ်လစီကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြပါစို့။ ရဲဘော်ရှုယဉ်

၁၉၈၉- စက်တင်ဘာ (၁၉) ရက်နေ့ နဝတ အာဏာသိမ်းအပြီးမှာ တိုင်းပြည်တဝန်းက ၈ လေးလုံး အရေးတော်ပုံကြီးမှာ ပါဝင်ခဲ့သူအများအပြား နီးစပ်ရာ တောတွင်းအဖွဲ့အစည်းများထဲသို့ ပြေးဝင်ခိုလှုံ ရောက်ရှိ လာကြပါတယ်။ ဒီမှာတင် ကျွန်မတို့ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ်ရှိရာ ပန်ဆန်းကို ရှမ်းပြည်တဝိုက်က လူငယ်တွေ အသုတ်လိုက် ရောက်ရှိလာကြပါတယ်။ ဒီတော့ ပါတီက လက်ခံစောင့်ရှောက်ထားပြီး စစ်ရေး-နိုင်ငံရေး သင်တန်းတွေ ပေးပါတယ်။

တနေ့တော့ သင်တန်း ဆရာ-က ပါတီရဲ့စည်းကမ်းကြီး(၃)ရပ်၊ သတိပြုရန်(၈)ချက်။-ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောပြောပို့ချပါတယ်။(ဒီအထဲမှာ သုံးပန်းများကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းမပြုရဆိုတဲ့ သုံးပန်းပေါ်လစီ ပါပါတယ်။) အမေးအဖြေအချိန်ရောက်တော့-သင်တန်းသားတဦးက--ကျွန်တော်ကျန်တာအားလုံးလိုက်နာနိုင်တယ်။ သုံးပန်းပေါ်လစီတော့ မလိုက်နာနိုင်ဘူး။--လို့ဆိုပြီး သူ့မျက်စိအောက် ဆန္ဒပြပွဲတွေမှာ စစ်သားတွေပစ်တဲ့ကျည်ဆန်ကြောင့် သေဆုံးကုန်ကြရတဲ့ သူတိုက်ဖော်တိုက်ဖက် ရဲဘော်များအကြောင်း ငိုကြွေးချက်မနဲ့ ပြောပြပါတော့တယ်။ ကျန်သင်တန်းသားများကလည်း တယောက်တပေါက် ဝင်ပြီး ထောက်ခံပြောဆိုပါတော့တယ်။--ဒီလိုပြည်သူတွေအပေါ် ရက်စက်ထားတဲ့ စစ်သားတွေ ပြန်မိလို့ကတော့ ဘယ်လိုလုပ် ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာလဲ။--တဲ့။--သူတို့ ရက်စက်ခဲ့သလို ပြန်ပြီး ရက်ရက်စက်စက်ကို နှိပ်စက်ရမှာ။--တဲ့။

သင်တန်းဆရာက ပြောသမျှ အားလုံးနားထောင်ပြီးမှ--အခု ခင်ဗျားတို့ကို (စစ်သင်တန်း)ပေးနေတဲ့ ဆရာကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ။-လို့ မေးပါတယ်။-ဆရာက သိပ်သဘောကောင်းတာ၊ ကျွန်တော်တို့အပေါ်လည်း ညီရင်းအစ်ကိုလိုဆက်ဆံပြီး သင်တန်းပေးရာမှာလည်း သိပ်စိတ်ရှည်တာ။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးက သူ့ကို ချစ်လည်းချစ်၊ လေးလည်း လေးစားတယ်။--တဲ့။ ဒီတော့မှ သင်တန်းမှူးက--အဲဒီဆရာဟာ ကျွန်တော်တို့ တပ်က မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲမှာ ဖမ်းမိလာတာ(မဆလတပ်က)သုံးပန်းပါ။ တခြားသုံးပန်းတွေက အိမ်ပြန်သွားကြပေ

မယ့် သူက မပြန်တော့ဘဲ ကျွန်တော်တို့တပ်ထဲ ဝင်လာတာ။ အခု သင်တန်းဆရာဖြစ်နေတာ။——လို့ ပြောပြ ရပါတယ်။

ပြည်သူလူထုရဲ့တော်လှန်ရေးတရပ်ဆိုတာ နဂိုရှိရင်းစွဲ ပြည်သူလူထုကိုဖိနှိပ်တဲ့ ယန္တရားတွေကို ဖြိုလှဲချ ပြီး ပြည်သူ့အကျိုးဦးတည်တဲ့စနစ်နဲ့ အစားထိုးကြရမှာပါ။ ဒီတော့ လက်ရှိစစ်တပ်ကြီးကို တိုက်ဖျက်ပစ်ရာမှာ လက်နက်နဲ့တိုက်ရုံမက တခြားနည်းသဏ္ဍာန်ပေါင်းစုံကို တီထွင်ဖန်တီးမှုရှိစွာ ရှာဖွေပြီး တိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ နည်းတွေထဲမှာ သုံးပန်းပေါ်လစီဟာ အတော်အောင်မြင်တာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီနည်းကို အတော်ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့်အသုံးပြုရုံမက နေရာတကာရောက်အောင် ဝါဒဖြန့်ချိပေးနိုင်ရင် ရန်သူစစ်တပ်ဖြိုခွဲရေးအတွက် အလွန် အသုံးဝင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ နောက်တချက်ဖြစ်တဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့လူတန်းစားအသိ ပြတ်သားပုံကိုလည်း ပြောပြရ ဦးမယ်။ တနည်းအားဖြင့် သုံးပန်းပေါ်လစီ အောင်မြင်တယ်ဆိုတာကို သွယ်ဝိုက်ပြဆိုနေတဲ့အချက်လို့လည်း ပြော နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့အရှေ့မြောက်က တိုက်ပွဲကြီးတွေ (၁၉၇၅-၈၅) မှာ သုံးပန်းတွေအများအပြား ရတတ်ပါ တယ်။ (တခါက ထင်းရှူးတောင်တိုက်ပွဲမှာ စစ်သားအတော်များများ လက်နက်ချတာ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။) အဲဒီ သုံး ပန်းတွေကို ကာလတခုသင်တန်းပေးပြီး ပြည်သူ့တပ်မတော်ထဲဝင်ချင်သူတွေကို ဝင်ခွင့်ပြုပြီး ပြန်ချင်သူတွေကို ပြန်လွှတ်ပါတယ်။ ပြန်သွားသူတွေကို သူတို့စစ်တပ်က ဘယ်သူကိုမှ တပ်ထဲပြန်မထည့်ပါဘူး။ ဘာစခန်း ညာ စခန်းဆိုတာတွေမှာ စခန်းဝင်ခိုင်းပြီး တပ်ထဲကထုတ်ပစ်လိုက်တာချည်းပဲ။ ဘယ်တော့မှ ဒီစစ်သုံးပန်းတွေကို စစ် အာဏာရှင်တွေက စစ်တပ်ထဲမှာပြန်မသုံးရဲတော့ပါဘူး။ ကျွန်မတို့သုံးပန်းပေါ်လစီအောင်မြင်တဲ့ နောက် သာဓက တခု ပြောပြရဦးမယ်။

ကျွန်မတို့တပ်က သုံးပန်းတွေနဲ့အတူ သူတို့ဖမ်းခေါ်လာတဲ့ ပေါ်တာတွေပါ ဖမ်းမိလာတတ်ပါတယ်။ မင်း ရန်အောင်ထိုးစစ်အတွင်းမှာ ရှေ့တန်းတပ်က မိလာတဲ့ ပေါ်တာတယောက် ဒဏ်ရာရထားလို့ ကျွန်မတို့ရှေ့တန်း ဆေးအဖွဲ့ကို လာပို့ထားပါတယ်။ ဒဏ်ရာပျောက်တော့ ဖြန့်ဖို့ပြင်ဆင်ပေးရပါတယ်။ ပြန်ခါနီး ကျွန်မတို့ စကားစ မြည် ပြောတဲ့အခါ (ကျွန်မဆေးကျောင်းသားတွေထဲမှာ ဝစကား ရှမ်းစကား အခါစကား တတ်သူများ ပါပါတယ်။ သူတို့က ဘာသာပြန်ပေါ့။)-အဲဒီပေါ်တာက ဒီလိုပြောသွားတယ်။

——သူ့အရင်ပေါ်တာလိုက်ဖူးသူတွေက သူတို့ကို ဒီလိုပြောထားတယ်တဲ့။ မင်းတို့ စစ်ကြောင်းနဲ့ ပါသွားတဲ့အခါ သေနတ်သံကြားလို့ကတော့ ကိုယ်ကျောပေါ်ပါတဲ့ပစ္စည်းတွေပစ်ချပြီး ပြေးပေးတော့။ သေနတ်သံ ကြားတဲ့ဖက်ကိုပြေး၊ ဦးထုပ်မှာ ကြယ်နီတပ်ထားတဲ့ (ကျွန်မတို့ပြည်သူ့တပ်မတော်သားတွေရဲ့ဦးထုပ်မှာ ကြယ်နီ တံဆိပ်ရှိပါတယ်။) စစ်သားတွေကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး ငါတို့ကို စစ်တပ်က ပေါ်တာအတင်းဆွဲလာတာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၊ အဲဒီစစ်သားတွေက ဒီစစ်သားတွေ (မဆလ စစ်သားတွေကိုဆိုလို) လို့ မဟုတ်ဘူး။ တို့ကိုရိုက်တာနှိပ် စက်တာ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ အိမ်ပြန်ဖို့စရိတ်တောင် ထုတ်ပေးလိုက်သေးတယ်-လို့ ပြောပြဖူးတာ။ သိပ်မယုံဘူး။ စစ်သားတွေမနှိပ်စက်ဘူးဆိုတာ မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်တာ၊ အခုမှ သူတို့ပြောတာမှန်တာပဲဆိုတာသိရပါပြီ။—— -လို့ ပြောပြသွားပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ သေနတ်သံ မြည်တာနဲ့ ပေါ်တာတွေဟာ ရှိသမျှပစ္စည်း ပစ်ချပြီးပြေး တော့ စစ်ကြောင်းတကြောင်းလုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ပြီး စစ်ကြောင်းတွေ ပျက်ကုန်ပါတော့တယ်။

သုံးပန်းတွေကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆက်ဆံရုံမက နိုင်ငံရေးအသိတွေဝင်အောင် ဟောပြောဆွေးနွေး၊ လူတန်းစားအသိနိုးကြားလာအောင်လုပ်နိုင်ပြီး ပြည်သူ့ဘက်သားများအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်ရင် တော်လှန်ရေး အတွက် ပိုပြီးတောင်အကျိုးရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ စစ်မြေပြင်မှာ ရန်သူလက်နက်မချရင် သူသေကိုယ်ရှင် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ တိုက်ဖို့လိုပါတယ်။ နည်းနည်းမှ စိတ်ကူးယဉ်လို့ မရပါဘူး။ စစ်မြေပြင်မှာ လက်နက်ကိုင်ထားတဲ့ ရန်သူပြောစကားကို ယုံစားပြီး အပစ်ရပ်ဖို့၊ ထိုးစစ်အရှိန်လျှော့ဖို့၊ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ယုံစားပြီး သက်ညှာဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ လက်နက်ချလို့ဖြစ်စေ အရှင် ဖမ်းမိလို့ဖြစ်စေ သုံးပန်းဖြစ်သွားရင်တော့ သုံးပန်းပေါ်လစီအတိုင်း ကျင့်သုံးဖို့လိုပါတယ်။

(၁၉၅၀-၅၃)ကိုးရီးယားစစ်ပွဲအတွင်းကတိုက်ပွဲ တပွဲထဲက အကြောင်းအရာတခုကိုပြောပြပါဦးမယ်။

၁၉၄၅ခုနှစ် ဂျပန်ခုခံရေးစစ်ပွဲအောင်မြင်ပြီးနောက် တရုတ်ကူမင်တန်အစိုးရနဲ့တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့ အကြား တတိယအကြိမ်ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ပြန်ဖြစ်ပါတယ်။ အတော်ပြင်းထန်တာ။ ဥက္ကဋ္ဌမော်တို့အဖွဲ့က- ဌာနချုပ်- ယင်အန်းကတောင် ဆုတ်ပေးလိုက်ရပါတယ်။ မော်တို့ကိုယ်တိုင်က တပြည်လုံးလွတ်မြောက်ဖို့ အနည်းဆုံး (၈နှစ်-၁၀နှစ်)အထိကြာနိုင်တယ် လို့ တွက်ထားတာပါ။

ဒါပေမဲ့ ကူမင်တန်တပ်ဟာ အမေရိကန်က ပုံအောကျားကန်ပေးထားပြီး လက်နက်အမျိုးစုံ၊ လေယာဉ်အများအပြား၊ ဘဏ္ဍာငွေ စသဖြင့် လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့ထားပေးမယ့် ပျက်စီးခြစားမှုမျိုးစုံနဲ့ တအိအိပြိုကျသွားလိုက်တာ ၄ နှစ်ကာလ (၁၉၄၉) မှာ တိုင်းပြည် အများတကာအများစုကြီး လွတ်မြောက်သွားပြီး၊ နိုင်ငံတော်သစ် ထူထောင်လိုက်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ ကာလအတွင်း မကြုံစဖူး ကိုမင်တန်တပ်တွေ တပ်ရင်းလိုက် ကွန်မြူနစ်တပ်တွေဆီ လက်နက်ချကုန်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ တချို့တပ်ရင်းတွေထဲမှာလည်း ကွန်မြူနစ်မြေအောက်ရဲဘော်တွေတော့ ရှိတတ်ပါတယ်။) အဲဒီတပ်ရင်းတွေကို အုပ်စီးမပျက် ဒီအတိုင်းထားပြီး (တချို့တပ်ထွက်ချင်သူတွေတော့ ထွက်ခွင့်ပေးပြီး) ကွန်မြူနစ်တပ်ကနိုင်ငံရေးမှူးတွေက သင်တန်းတွေလာပေးပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ တရုတ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဖွဲ့များအဖြစ် လက်ခံဖွဲ့စည်းပေးပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီလိုမျိုးတပ်ဖွဲ့တွေ ကိုးရီးယားစစ်မြေပြင်ကို ပါလာပါတယ်။ ကိုရီးယားစစ်မြေပြင်ရဲ့တပ်မှူးက နာမည်ကျော် ဖုန်တက်ပိုင်ပါ။(အရင် အသံထွက်နဲ့ရေးရင် ပင်တေဟူး၊)

အလွန်အရေးကြီးတဲ့တိုက်ပွဲတပွဲတိုက်ဖို့ တပ်မှူးတွေစုဆွေးနွေးပြီး အဓိကတာဝန်ပေးဖို့ (ကူးပြောင်းလို့ခေါ်ကြတဲ့) တပ်ရင်းတရင်းကို ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီတင် အဲဒီတပ်တပ်ရင်းမှူး (ကူမင်တန်တပ်မှူးဟောင်း) က --ကျွန်တော်တို့တပ်က ကူးပြောင်းလေ။ ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့တာဝန်ကြီးကို ကျွန်တော်တို့ကိုပေးတယ် ဟုတ်လား။--လို့ မရဲတရဲပြောလာပါတယ်။

ဒီတင် စစ်ဆင်ရေးမှူးကြီး ဖုန်က-ဟာ မင်းက ဘယ်လိုပြောတာလဲ။ ငါလည်း ကူးပြောင်းပဲလေကွာ။--လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဖုန်ကိုယ်တိုင်က အရင် ကူမင်တန်တပ်ကပါ။ နောက်မှ ကွန်မြူနစ်တပ်ထဲ ရောက်လာတာပါ။ တပ်ရင်းမှူးလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခြေစုံရပ် အလေးပြုလိုက်ပြီး-စိတ်ချပါ။ ပေးတဲ့တာဝန် ကျေပွန်စေရပါမယ်။-လို့ အာမခံပြီး ကိုယ့်တပ်ရင်းကိုယ်ပြန်ပြေးပြီး စစ်ပြင်ဆင်ရပါတော့တယ်။

ဒီတိုက်ပွဲမှာ ကူမင်တန်တပ်အဟောင်းကို ပြန်သုံးမယ်ဆိုတာ ထိုင်ဝမ်က ချန်ကေရီတ်ကြားတော့ အဲဒီ တပ်ကလူတွေနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့တပ်မှူးတွေရှာပြီး စစ်မြေပြင်ကို လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ (ကိုရီးယားစစ်ကို အမေရိကန် က ဦးစီးတိုက်နေပေမယ့် ထိုင်ဝမ်က စစ်ပြေးကူမင်တန် စစ်ဗိုလ်အတော်များများလည်း အကြံပေးများအဖြစ် ပါ ဝင်နေတာပါ။)

မျက်နှာချင်းဆိုင်စစ်မြေပြင်ကနေ အဲဒီစစ်ဗိုလ်တွေဟာ တဖက်က သူတို့(ကွန်မြူနစ်တပ်ဖြစ်သွားတဲ့) သူ ငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေကို နာမည်တွေနဲ့ခေါ်ပြီး—မင်းတို့တတွေ အခု အစားဆင်းရဲ အနေဆင်းရဲနဲ့ ဘာလို့ ကွန် မြူနစ်တွေရဲ့အခိုင်းခံတွေ လုပ်နေကြတာလဲ။ တို့ဆီပြန်လာပါ။ ပြန်လာတဲ့လူတွေကို ဘာပေးမယ်။ညာပေးမယ်။ —စသဖြင့် အော်လန်နဲ့ တနေကုန် တယာက်ပြီး တယောက် ဟောပြောပါတော့တယ်။

ဒီမှာတင် ဒီဖက်ကမ်းက (ကူးပြောင်း)တပ်သားလေးတယောက်က —သူ စကားပြန်ပြောချင်တယ်။— လို့ ခွင့်တောင်းလာပါတယ်။ တချို့(ကွန်မြူနစ်တပ်မှူး) က သိတ်စိတ်မချပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖုန်က ပြောခွင့်ပြုလိုက် ပါတယ်။ တပ်သားလေးက အော်လန်ကိုင်ပြီး ပြောလိုက်ပုံကတော့—

—အေး ဟုတ်တယ်။ ငါတို့ဒီမှာ အနေဆင်းရဲ အစားဆင်းရဲတယ် ဆိုတာ မှန်တယ်။ တတပ်လုံး ဟိုးထိပ် ဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကအစ အခု ငါတို့တပ်သားတွေအထိ စားတာလည်း အတူတူပဲ၊ ဝတ်တာလည်း အတူတူပဲ။ ဒါ ပေမဲ့ ငါတို့ ဒီမှာ တခါမှ အရိုက်အနှက် အဆူအဆဲ မခံရတော့ဘူး။ ငါတို့ကို တန်းတူထားဆက်ဆံတာ။ မင်းတို့ ရွှေချောင်းတွေပေးမယ်ဆိုတာ အခုမှ မင်းတို့ပြောဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ကို မင်းတို့ တသက်လုံး ဒီလို ပြောလာ ခဲ့တာပဲ။ တခါမှ မရဖူးပါဘူး။ တပ်အတွက် ထုတ်ပေးသမျှအားလုံး မင်းတို့ထိပ်ကကောင်တွေပဲ ယူကြတာပဲ မဟုတ်လား။ ငါတို့မသိဘူးလို့ ထင်နေသလား။ ငါတို့ နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ အလိမ်မခံတော့ဘူး။လို့ အစချီပြီး သူတို့တတွေ ကူမင်တန်တပ်ထဲနေခဲ့ရစဉ်က ဘယ်လိုနေရစားခဲ့ရတယ်။ ဘယ်လိုအကြိမ်းမောင်း အရိုက်အနှက် တွေ ခံရတယ်။ တပ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ခွဲခြားဆက်ဆံခံရတယ်။ ဘယ်လိုခေါင်းပုံဖြတ်ခံရတယ်ဆိုတာတွေကို မနားတမ်းပြောချလိုက်တာလေ။ တဘက်က ကူမင်တန်စစ်ဗိုလ်လည်း ဘာမှကို ဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ သူတို့ရဲ့ ဟောပြောပွဲကြီး ရပ်သွားပါတော့တယ်။

အဲဒီတိုက်ပွဲကြီးမှာလည်း ဒီတပ်ရင်းက ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့တိုက်ပြလိုက်လို့ အတော်အောင်မြင်သွားပါတယ်။ အဲဒီ တိုက်ပွဲကြီးအတွင်း အမေရိကန်က သံချပ်ကာကားကြီးများကိုထုတ်သုံးပါတယ်။တရုတ်ကွန်မြူနစ်တပ်ကတချို့ တပ်မှူးများက သံချပ်ကာကားများကို မြင်တောင်မမြင်ဖူးဘူး။ အဲဒီမှာလည်း ကူးပြောင်းများထဲက နားလည်တဲ့ သူများကပဲ အဲဒီရလာတဲ့ သံချပ်ကာကားပေါ်တက်မောင်းပြရ အမြောက်ပြောင်းနောက်ပြန်လှည့်ပြီး ပစ်ပြပေးရ ပါတယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ကူးပြောင်းများအကူအညီနဲ့ တရုတ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်ဟာ တိုက်ပွဲတွေမှာ အောင် ပွဲတွေ ရခဲ့တာပါ။

ဗမာပြည်က နွေဦးတော်လှန်ရေးဟာလည်း ဒီလို မှူးစုပဲစု တူမီး စကိုင်ပြီး တိုက်လာရတာဖြစ်လေတော့ ဒီလို ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးပြန်ကျော်နည်းကိုလည်း လေ့လာသင့်တယ် ထင်ပါတယ်။

လှကျော်ဇော။ (၁၀-၈-၂၀၂၂။)

ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာကို ပြည်သူက ပြည်သူ့အာဏာနဲ့ ပြန်သိမ်းပိုက်ရမယ် သိန်းထွန်းနိုင်

အရှေ့တောင်အာရှက အဆင်းရဲဆုံးဆိုတဲ့ဗမာပြည်မှာ မိလျံနာ၊ ဘီလျံနာ သန်းကြွယ် သူဌေးကြီးတွေ ရှိတယ်။ အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း စစ်အုပ်စုထိပ်သီးတွေနဲ့ စစ်ခရီးတွေပဲ။

တိုင်းပြည်ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ ပြည်သူ့အများစု ဆင်းရဲတာပါ။ ဘာကြောင့် လူနည်းစုလေးသာ ကျိကျိတက်ချမ်းသာပြီး လူများစုက ဆင်းရဲချွတ်ခြုံကျနေသလဲ။ ဘာကြောင့် မိုးနဲ့မြေလောက် ဆင်းရဲ/ချမ်းသာ ကွာဟနေသလဲ။ ပြည်သူ့ဥစ္စာ၊ ဘဏ္ဍာတွေကို စစ်တပ်ပိုင်၊ ပုဂ္ဂလိကပိုင်လုပ်ပြီး သွေးစုပ်နေတဲ့ စစ်ဗျူရီကရက်အရင်းရှင် စနစ်ကြောင့်ပဲ။

စစ်ဗျူရီကရက်ခနရှင်လူတန်းစားရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် ဖက်ဆစ်ဗိုလ်မင်းအောင်လှိုင်က ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသကြောင့် ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ငွေကြေး ချမ်းသာသူတွေအပေါ် ဆင်းရဲသားတွေက မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေနဲ့ မုန်းတီးဒေါသဖြစ်နေသယောင် ပြောတယ်။ ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသဆိုတာ မတရားမှုကြောင့် ပေါ်လာတာ၊ မနာလိုမစ္စရီယစိတ်ကြောင့် ဖြစ်တည်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်သွေးစုပ်ခံရတဲ့အခါ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်မှု၊ ပေါက်ကွဲမှုပဲ။

ဗမာပြည်မှာ စစ်ဗျူရီကရက်ခနရှင်လူတန်းစား ဘယ်လိုကြီးပွားချမ်းသာလာသလဲ လူတိုင်းသိပါတယ်။ ရိုးသားကြီးစားပြီး သမ္မာအာဇီဝနဲ့ကြီးပွားချမ်းသာတာမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူ့ဥစ္စာကိုယ့်ဥစ္စာလုပ်ပြီးချမ်းသာလာ

တာ ကလေးတောင် သိတယ်။ စစ်ဗျူရီကရက်တွေနဲ့ အမြီးစားဖက်ခေါင်းစားဖက် ခရီနီတွေကို ပြည်သူတွေ မုဒိ
တာ ပွားစရာ အကြောင်း မရှိဘူး။

ပြည်သူပိုင်ကို စစ်ခရီနီပိုင်လုပ်တာ တရားသလား။ မြေသိမ်းယာသိမ်းခံရသူတွေက သိမ်းသွားတဲ့သူကို
ဘာကြောင့် ကြည်ဖြူစရာ၊ ကျေနပ်စရာရှိသလဲ။

ကချင်ပြည်က သယံဇာတတွေကို ကချင်ပြည်သူတွေ ရယူခံစားနိုင်သလား။ ရခိုင်ပြည်က သယံဇာ
တတွေကို ရခိုင်ပြည်သူတွေရဲ့အကျိုးအတွက် သုံးနိုင်သလား (အမေရိကန်နဲ့ပြင်သစ်ရေနံကုမ္ပဏီတွေတော့ အ
နှစ် ၃၀ ကျော် အားရအောင် သွေးစုပ်ပြီးလို့ နာမည်ကောင်းယူပြီး ထွက်ဖို့ကြံကြံပြီ။)။

မြစ်ဆုံမှာ ရွာတွေရွှေ့၊ လက်ပတောင်းမှာ ရွာတွေဖျက်၊ သိမ်ဖျက်၊ တောင်ဖြိုလုပ်တာတွေအတွက် ပြည်
သူတွေက ဒေါသထွက်ရဘူးလား။ မြေပေါ်မြေအောက် သယံဇာတတွေအားလုံး ပြည်သူပိုင်တောတောင်ရေမြေ၊
သယံဇာတတွေချည်းပဲ။ ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသတွေမှာ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်လုပ်ကိုင်လာတဲ့ တံငါရွာလေးတွေကို
ဖျက်ပစ်၊ ရွှေ့ပစ်တယ်။ အုန်းခြံတွေ သိမ်းပစ်တယ်။ တပ်ပိုင်လုပ်ပြီး ခွဲယူကြတယ်။ ဟိုတယ်တွေ ဆောက်တယ်။
ဆင်းရဲသားပစ္စည်းကို သိမ်းယူပြီး တပ်ပစ္စည်း၊ စစ်ဗိုလ်ပစ္စည်းအဖြစ် ပုဂ္ဂလိကပိုင်လုပ်တဲ့အခါ မူလပိုင်ရှင်၊ ဥစ္စာ
ရှင် ဖြစ်ကြတဲ့ ပြည်သူတွေ ဒေါသပုန်ထတာ ဆန်းသလား။

လူတန်းစားပဋိပက္ခကို ဆင်းရဲချမ်းသာကွာဟမှုကျဉ်းအောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အလိမ်အညာနည်း ပြုပြင်
ရေးနည်းတွေနဲ့ ဖြေရှင်းလို့မရဘူး။ ဖက်ဆစ်ဗိုလ် မင်းအောင်လှိုင်က ဒီစကားမျိုးပြောတာ ရယ်စရာကောင်းသလို
ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသကို မနာလိုဝန်တိုစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည့်အလား အပုပ်ချထိုးနှက်တာဟာလည်း ရွံစရာကောင်း
တယ်။

ဖက်ဆစ်ကြေးစားတပ်ရဲ့ ကမ်းကုန်အောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို လူထုကြီးက ကြောက်မသွားဘဲ
နာကြည်းမှုကို ခွန်အားအဖြစ်ပြောင်းကာ ရရာလက်နက်နဲ့ ခုခံတော်လှန်မှု ဒီရေမြင့်လာတာနဲ့အမျှ - မင်းအောင်
လှိုင်တယောက် ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ကာ (ဘယ်အခါပေးက သင်ပေးလိုက်လဲမသိ) ကြားဖူးနားဝ စကား
လုံးတွေနဲ့ သွေးရှူးသွေးတန်း လျှောက်ပြောနေတာပဲဖြစ်တယ်။

ဖိနှိပ်သူနဲ့အဖိနှိပ်ခံတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားဆိုတာက ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ စေ့စပ်လို့မရဘူး။ ဖိ
နှိပ်သူနဲ့အဖိနှိပ်ခံ ဘယ်တော့မှ အကျိုးတူ စီးပွားဖက် မဖြစ်ဘူး။ ပြည်သူလူထုအများစုကြီးရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက်
စစ်ဗျူရီကရက်အရင်းရှင်လူတန်းစားရဲ့အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်သိမ်းရမယ်။ ပြည်သူ့အာဏာနဲ့အတူ ပြည်သူ့ဥစ္စာ၊
ဘဏ္ဍာတွေ ပြည်သူ့လက်ထဲပြန်ရောက်ဖို့ စစ်အုပ်စု၊ စစ်အစိုးရ (စကစ)နဲ့ စစ်ဗျူရီကရေစီယန္တရားဆိုတဲ့ စစ်သုံး
စစ်ကို မြေလှန်အမြစ်ဖြတ်ရမယ်။ လူထုရဲ့ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသ ကြီးထွားသထက် ကြီးထွားလာပြီး အဲသည်ဒေါသကို စ
နစ်တကျ စုစည်းကာ အားအင်အဖြစ် အသုံးချနိုင်ရင် ပြည်သူတွေ မုချအောင်ပွဲရမှာပဲ။

(အပြောင်းအလဲဆိုရာ၌)

ရင်နှစ်

၇၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ UNGA ၌ပြောသော အမေရိကန်သမ္မတ ဂျိုးဘိုင်ဒင်၏ မိန့်ခွန်းတွင် “ကုလသမဂ္ဂ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး” ကိစ္စပါပါသည်။ ရုရှမှာ UNSC ၏ အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ အနေဖြင့် ဗီတိုအာဏာသုံးခွင့်ရှိကြောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ ယခုတင်လာသည် သူ့အဆိုပြုချက်မှာ ကုလလုံခြုံရေးကောင်စီ UNSC အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများနှင့် အလှည့်ကျ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအရေအတွက် တိုး ခဲ့ဖွဲ့စည်းရန်ဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိ UNSC အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင် ၅ နိုင်ငံဖြစ်သော အမေရိကန်၊ ရုရှ၊ တရုတ်၊ ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်တို့မှာ UNSC ဆုံးဖြတ်ချက်မူကြမ်းကို ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း အလှည့်ကျ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများတွင်မရှိကြောင်းအများသိပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၅ ရက်နေ့က အယ်ဘေးနီးယားနှင့် အမေရိကန်တို့က ရုရှ၏ ယူကရိန်းကျူးကျော်စစ်ကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချကြောင်း UNSC တွင် အဆိုတင်ခဲ့သော်လည်း ရုရှ၏ဗီတိုအာဏာသုံးပယ်ချခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ထို

အနီးကပ်ကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ အမေရိကန်တို့ဘက်မှ ကုလသမဂ္ဂ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို ဖိစီးစီးပြောလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဧပြီ ၁၉ ရက်နေ့က ကျင်းပသည့် UNSC အစည်းအဝေးတွင် UNSC ၏ ဗီတိုအာဏာသုံးမှုအား ကန့်သတ်ရန် အဆိုပြုချက်တခု ထွက်ပေါ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုအဆိုကို ထောက်ခံသည့်နိုင်ငံပေါင်း ၅၇ နိုင်ငံရှိပြီး ထိုအထဲတွင် ကျန်ဗီတိုပိုင် နိုင်ငံများမပါသော်လည်း အမေရိကန်ပါနေသည်မှာ ထူးခြားပါသည်။

ရုရှက ယူကရိန်းအားကျူးကျော်ခဲ့သည်ဟု ပြောခဲ့ကြသည်မှာ 24 February 2022 နေ့တွင်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ယူကရိန်းအရေးဖြစ်ပြီးချိန်မှစ၍ ကုလပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို အမေရိကန်တို့ဘက်မှ အသံကျယ်ကျယ် လောင်လောင် ဘာကြောင့်ထွက်လာရသနည်းနှင့် UNSC ဗီတိုပိုင်နိုင်ငံများအဖြစ် မည်သည့်နိုင်ငံတွေကို ထပ်ထည့်ချင်သနည်းကို တွေးစရာဖြစ်လာပါသည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး Naledi Pandor ကတော့ ရုရှတနိုင်ငံတည်းကိုရည်ညွှန်းပြီး ကုလသမဂ္ဂပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး တနည်းအားဖြင့် ဗီတိုအာဏာထားသည့်စနစ်အား ဝေဖန်လာခြင်းသည် မသူတော်ဆန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုပြောပြီး ထိုလုပ်ရပ်မျိုးမှာ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအားလုံး၏ တခဲနက်ထောက်ခံမှု ရရန် မဖြစ်နိုင်ပါဟုလည်း ဆိုပါသည်။

ဂျပန်၊ ဂျာမနီနှင့်အိန္ဒိယတို့မှာ UNSC ၏အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လိုစိတ်များ တငြီးငြီးတောက်လောင်နေပါသည်။ ဂျပန်နှင့်ဂျာမနီမှာ စီးပွားရေးအင်အားကြီးနိုင်ငံများဖြစ်သလို အမေရိကန်နှင့် အလွန်နီးကပ်သည့် ဆက်ဆံရေးရှိသည့် နိုင်ငံများလည်းဖြစ်ပါသည်။ ထို နှစ်နိုင်ငံမှာ ဖက်ဆစ်နိုင်ငံဟောင်းများဖြစ်သလို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တွင် စစ်ရှုံးနိုင်ငံများဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ရပါမည်။ ဆင်ရဲချမ်းသာကွာဟမှု၊ လူမျိုးရေးပြဿနာများနှင့် လုံးလည်ချာလည်လိုက်နေသည့်တိုင် စီးပွားရေးအင်အားကြီးထွားလာသည့်အိန္ဒိယမှာလည်း ကမ္ဘာ့ဇာတ်ခုံတွင် ပြောရေးဆိုခွင့်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်တို့ လိုချင်ကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောနေပါသည်။ အမေရိကန်က ယင်းသုံးနိုင်ငံကို “အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများဖြစ်စေရန်” ဟူသည့်အစာဖြင့်မျှားခေါ်ကာ UNSC တွင် သူဗောင်းတော်ညိတ် စိတ်တော်သိများအဖြစ် အသုံးပြုရန်ရည်ရွယ်နေသလားမှာ သံသယ ဖြစ်စရာရှိပါသည်။

၁၉၉၀ နှစ်များ ဆိုဗီယက်ယူနီယံပြိုကွဲပြီးနောက် ဗီတိုအာဏာ (တချက်လွတ်ပယ်ချခွင့်)ပိုင် အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်အရေအတွက် တိုးချဲ့ဖို့ ငြင်းခုံဆွေးနွေးဖူးပါသည်။ နောက်ပိုင်း အသံတိတ်သွားပြီး (ပိုနေမြဲကျားနေမြဲ) ပြန်ဖြစ်သွားပါသည်။

ယခုလည်း ယူကရိန်းစစ်ကို အကြောင်းခံ၍ ကမ္ဘာ့စည်းစနစ် World order အပြောင်းအလဲများ ပေါ်ပေါက်လာနေပါသည်။

ဥရောပနိုင်ငံများတွင် လူထုမကျေနပ်မှုကိုလှုံ့ဆော်ထိုးဆွဲပြီး မဲအနိုင်ရလာတဲ့ ဖက်ဆစ်တိမ်းညွတ်သော အစိုးရတချို့ တက်လာနေသည်ကို သတိပြုသင့်ပါသည်။ အမေရိကန်မှာလည်း ပေါ်ပြူလာအစွန်းရောက်တွေ အားကောင်းလာနေပါသည်။

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ဘိုင်ဒင်က ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ UNSC ဗီတိုအာဏာကိစ္စ ပြောလာတာ ဟာ ရိုးသားမှုရှိရဲ့လား ဖွဲ့နေဆွနေတာလား စဉ်းစား စရာဖြစ်ပါသည်။

ကုလသမဂ္ဂပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး' ဟု အသံကောင်းဟစ်နေသည့်အမေရိကန်မှာ အခြားဗီတိုပိုင်နိုင်ငံများ နည်းတူ လက်တွေ့တွင် သူရထားသည့် ဗီတိုအာဏာကို စွန့်လွှတ်လိုစိတ် အလျှင်းမရှိပါ။ သူမီးသေမည့်နိုင်ငံများ ကို UNSC တွင်တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းစေကာ ရုရှ၊ တရုတ်တို့၏ ဗီတိုအာဏာသုံးစွဲမှုကို လျှော့ချရန်၊ ကန့်သတ်ရန်၊ ဟန့် တားရန် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြစ်မည်ဟု တွေး၍ရပါသည်။ ဤသို့လုပ်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် အမေရိကန်ဗဟိုပြုသော၊ အမေ ရိကန်က ထိန်းချုပ်သော၊ အမေရိကန်က လက်ဝါးကြီးအုပ်သောကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်သွားစရာ အကြောင်း ရှိ ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် လက်ရှိ ရှိနေသည့် World Order ဆိုသည့် ကမ္ဘာ့စနစ်တွင် အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်လာ နိုင်ပါသည်။ ထိုအပြောင်းအလဲတိုင်းမှာ အမေရိကန်အလိုနှင့်မဆန့်ကျင်သော အပြောင်းအလဲများသာ ဖြစ်စရာ ရှိပါသည်။ အမေရိကန်လွှမ်းမိုးမှုကို အားဖြည့်ထောက်ကူသည့် အပြောင်းအလဲများသာ ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့တွင် ဝင်ရိုးစုံကမ္ဘာ Multipolar နှင့် ဝင်ရိုးတခုတည်းသောကမ္ဘာ Unipolar တခုမဟုတ် တခုကို ရွေးချယ်ရမှာဖြစ်သလို တခြားကမ္ဘာ့စနစ် World Order အသစ်တခုခုကိုလည်း မျှော်မှန်း ကြံဆနိုင်ပါ သေးသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် တိုးတက်ကောင်းမွန်သည့်အပြောင်းအလဲများကို လက်ခံကြိုဆိုရမည့်နည်းတူ ဗိုလ်ကျလွှမ်းမိုးမည့်အပြောင်းအလဲမျိုးကို ခုခံဆန့်ကျင်ရပါမည်။

ကျွန်တော့်သဘောမူကား ကမ္ဘာကြီးကို တနိုင်ငံတည်းဗဟိုပြုကာ ချုပ်ကိုင်ခြယ်လှယ်သည့်စနစ်ကို မနှစ် ခြိုက်ပါ။ ကမ္ဘာ့အရေးအရာများကို နိုင်ငံအများက ဆွေးဆွေးနွေးနွေး စုစုဖွဲ့ဖွဲ့နှင့် ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်သည့်ပုံစံအား သဘောကျပါသည်။ ကမ္ဘာကြီးသည် ဘုံဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။ မည်သူတဦးတယောက်ကမျှ မောင်ပိုင်စီး၍ မရ ပါ။

ရင်နှစ်
စက်တင်ဘာ ၂၉ ၂၀၂၂

တုတ်ခားလက်နက်ကိုင်လူထုကို လေယာဉ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်နေတဲ့ စစ်ကောင်စီ

ညိုစိန်ဝင်း

လူတွေကို ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်တယ်။ ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး အစုလိုက် မီးရှို့တယ်။ မြို့တွေပေါ်မှာဆိုရင် အစုလိုက် ကြိုးပေးသတ်တယ်။ကျေးလက်တွေမှာ ရွာလုံးကျွတ် မီးရှို့တယ်။ အညာမြေတခွင်လုံး မီးလောင်ပြင်နဲ့ စစ်တလင်း ဖြစ်အောင်လုပ်တယ်။ (စကစ အာ ဏာသိမ်းပြီးကတည်းက လူထုအိမ် မီးရှို့တာ ၃ သောင်းကျော်ပြီ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းမှာကို ၂ သောင်းကျော်ရှိပြီ။) ကြွက်မနိုင်လို့ ကျိမီးရှို့ပေါ်လစီလား။ တော်လှန်ရေးသမားတွေကို မနိုင်လို့ လူထုကို မဲတာလား။ မဟုတ်သေးဘူး။ ဒါထက် ပိုတယ်။ ပြည်သူလူထုကို စစ်ကောင်စီက ရန်သူအဖြစ် သဘောထားတာ ဖြစ်တယ်။

လူတွေအရှင်လတ်လတ် မီးရှို့တာတင် မကဘူး။ စပါးကျိတွေပါ မီးရှို့တယ်။ စစ်ရှောင်ပြည်သူ အသောင်းအသိန်းကို စပါးမရိတ်နိုင်အောင် လက်နက်ကြီးတွေနဲ့ထုပြီး သတ်တယ်။ လူထုစိုက်တဲ့စပါးခင်းတွေကို စစ်ကောင်စီရဲ့ မိစ္ဆာတပ်နဲ့ ပျူစောထီးတွေက အတင်းဝင်ရိတ်တယ်။ လူထုကို ငတ်သေအောင် လုပ်တာပဲ။ (အညာဒေသရဲ့ စိုက်ခင်း ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် လူထု မရိတ်သိမ်းနိုင်ဘဲ ဆုံးရှုံးရတယ်။) ယုတ်မာမှု ကမ်းကုန်တယ်။ လူထုကို ပြေးစရာ မြေမရှိ။ နေစရာ အိမ်နဲ့ရွာ မရှိ၊ စားစရာ စပါးမရှိအောင် လုပ်ပြီး ဒူးထောက်ခိုင်းတာပဲ။ မိဘကို ကြိုးတုပ်ညှဉ်းဆဲပြပြီး သားသမီးတွေ လက်နက်ချ အဖမ်းခံခိုင်းတာပဲ။ လူထုပြိုရင် တော်လှန်ရေးပြိုပြီး သူတို့နိုင်မယ်လို့ တွက်ပုံရတယ်။

ရလဒ်က သူတို့မျှော်လင့်တာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ အညာတခွင်လုံး စစ်ကောင်စီနဲ့ ဖက်ဆစ်တပ်ကို မုန်းတီးနာကြည်းစိတ်တွေ ခွင်လုံးပြည့် ဖုံးလွှမ်း ပြည့်လျှံသွားတယ်။ အညာသူတယောက် မီးလောင်မြေရွာထဲကနေ တပြည်လုံးကို ရုပ်သံလွှင့် ပြောပြတယ်။ “အကုန်ပြာကျပြီ။ ဘာမျှ မကျန်တော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လက်သုံးချောင်း ထောင်နိုင်သေးတယ်။ စစ်တပ်ကို မုန်းတီးလိုက်တာတော့ ပြောမနေနဲ့တော့။ သေနတ်ရှိရင် ဝင်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။” လို့ ပြောပြတယ်။ ဒါအပြောမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ လက်တွေ့က အထင်အရှား ဖော်ပြလာတယ်။

လူထုဟာ စစ်ဘေးကို ရှောင်ပြေးတော့လည်း လိုက်သတ်တာ ခံနေရတာပဲ။ လူထုဟာ စစ်ဘေးရှောင်နေရုံနဲ့ မရတော့ဘူး။ စစ်ဘေးရှောင်လူထုကနေ တော်လှန်လူထုအဖြစ် ပြောင်းပစ်ရတော့မယ်။ နိုင်ငံခြားအစိုးရတွေရဲ့ လက်နက်ရိက္ခာအကူအညီကိုမျှော်တဲ့အာရုံကို ဖယ်ရှားပြီး ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရမယ် ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ထူထောင်မှတော့မယ်။ ကလေးလူကြီး ကျားမမရွေး တော်လှန်ရေးတာဝန်တွေ နိုင်ရာထမ်းပြီး စစ်ကောင်စီကို

အားလုံးဝိုင်းတိုက်မှတော့မယ့်အခြေအနေ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူက လူထုကို ရန်သူလို့ သဘောထားနေတယ်။ ကိုယ်ကလည်း သူဟာ ရန်သူလို့ ပြတ်ပြတ်သားသားသဘောထားပြီး တိုက်ရတော့မယ်။ ဒီပွဲဟာ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ကို သည်မြေယံကနေ သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်မှ ပွဲပြတ်မှာ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော် ဒီလိုစာမျိုးရေးဖို့ တွေးတောနေတာ နောက်ကျသွားတယ်။ လက်တွေ့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ လူထု က ကျွန်တော့်ထက် ပိုမြန်ဆန်တယ်။ ပိုပြတ်သားတယ်။ ဗမာပြည် ပြည်သူလူထုဟာ တော်လှန်ရေးအစဉ်အလာ ရှိတဲ့ ပြည်သူလူထုဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား သက်သေပြလိုက်တယ်။

လူထုက တုတ်တွေ၊ ဓားတွေ၊ ရဲတင်းတွေ၊ ယုတ်စွအဆုံး ထမ်းပိုးတွေကို လက်နက်အဖြစ် ကိုင်စွဲပြီး စစ် ကောင်စီရဲ့ မိစ္ဆာတပ်ကို ပြန်ချကုန်ကြပြီ။ ဒါတွေဟာ တနေရာ တရွာထဲမှာတင် ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။

လတ်တလောဖြစ်ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲတခုမှာ စစ်ကောင်စီတပ်က သူတို့ကို ပြန်ချတဲ့လူထုကို ကျည်ကုန်သုံးပြီး ကြောက်လန့်တကြား ပစ်တယ်။ သူတို့ ကျည်ကုန်သွားတယ်။ ကျည်ကုန်သွားတော့ စစ်ရှောင်ပြည်သူကနေ တော်လှန်ပြည်သူဖြစ်လာတဲ့လူထုကို သူတို့ ဘယ်နိုင်အောင် တိုက်နိုင်မလဲ။ သူတို့ အများအပြား သေကြတော့ လေယာဉ်လှမ်းခေါ်တယ်။ လေယာဉ်ခေါ်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား ပြန်ပြေးပြီးတဲ့နောက်မှာမှ တညလုံး အငြိုး တကြီးနဲ့ ရွာတွေပေါ် ဖုံးကြဲ လက်စားချေတာ လုပ်တယ်။ ရန်သူစစ်ကောင်စီကို ရရာလက်နက်နဲ့ ပြန်တိုက် တယ်ဆိုတာ ဒါက ပိုပီပြင်ထင်ရှားတယ်။ ရရာလက်နက် ဆိုတာ တူမီးလို သေနတ်မျိုးတွေတောင် ရှိတာမဟုတ် ဘူး။ ဓားတွေ တုတ်တွေ ထမ်းပိုးလက်နက်တွေတောင် ကိုင်ပြီး ပြန်ချတဲ့ ပွဲဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လူထုညီတော့ နိုင်တယ်။

လူထုရဲ့ တော်လှန်ရေးမိုးသက်မှန်တိုင်းကြီး တိုက်ခိုက်နေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါက အစပဲ ရှိသေးတယ်။ တ စက်က တမျက်နှာဖြစ်အောင် လုပ်ကြရဦးမယ်။ တကွက်ကနေ တခွင်တပြင်လုံး ကူးစက်သွားအောင် လုပ်ကြရ ဦးမယ်။ မီးပွားကလေးက တောမီးကြီးအဖြစ် တောက်လောင်စေရဦးမယ်။ ထမ်းပိုးရဲတင်းတွေထက် ပိုကောင်း တဲ့လက်နက်တွေကို တီထွင်ကြံဆပြီး လူထုကြီးကိုယ်တိုင် လက်နက်ကိုင်ကြရတော့မယ်။ ရန်သူကိုတိုက်ခိုက် ရေးအတွက် ပြည်သူတွေကိုယ်တိုင် နည်းလမ်းသစ်တွေ တီထွင်ကြံဆပြီး တိုက်ကြရတော့မယ်။ အာဏာသိမ်း စကစ -၂၀၀၈ ခြေခွဲနဲ့-စကစလုပ်မယ့် အတုအယောင်ရွေးကောက်ပွဲကို လူထုကြီးက ဘယ်လိုသဘောထား သလဲဆိုတာကို ခုလို ရရာလက်နက်ကိုင်ပြီး အသက်စွန့်တိုက်ပွဲဆင်တဲ့ လူထုတိုက်ပွဲများက လက်တွေ့ဖော်ပြနေ တာဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်သူတွေရဲ့ သည်မိုးသက်မှန်တိုင်းဟာ ဖောက်ပြန်ရေးမှန်သမျှ အကုန်အစင်ရှင်းလင်းပြီး သည်မြေယံ ကို သန့်စင်ဆေးကြော ပေးလိမ့်မယ်။ လူတိုင်းကို ဘယ်ဘက်ပါမလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေ မေးနေပြီ။ စစ်ကောင်စီ ဖောက်ပြန်ရေးဘက် ရပ်မလား။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီးတိုက်ပွဲဝင်တဲ့ တော်လှန်ပြည်သူတွေဘက်က ရပ်မလား။ မကြာခင်အချိန်အတွင်း ဒီမေးခွန်းကို ပြတ်ပြတ်သားသား အဖြေပေးရတော့မယ့် အခြေအနေ ဖြစ်လာတော့မယ်။ ခွေးရူးလမ်းထွက် လူတိုင်းဝိုင်းနှက်ရမယ့် အခြေအနေ ဖြစ်လာတော့မယ်။

တော်လှန်ရေးမီးပွားကလေးတွေကနေ မီးတောက်မီးလျှံတွေ ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းကြစို့။ ပြည်သူ့စစ်ပွဲ မီးပင်လယ်ကြီးအတွင်း စစ်ကောင်စီနဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို စုံးစုံးမြုပ်အောင် ဆွဲနှစ်ပစ်ကြစို့။

ရဲဘော်ဖိုးသံချောင်း

အရင်က ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးလောကမှာသိပ်မကြားရဖူးတဲ့ နိုင်ငံရေးအယူအဆ(ဝေါဟာရ)နဲ့အဲဒီအယူ အဆကိုကိုင်စွဲသူတွေ ခုတလောပေါ်လာတာကို သတိထားမိကြမယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဆိုရှယ်ဒီမို ကရက်ဆိုတဲ့ဝေါဟာရပါ။ ပဒေသရာဇ်မင်းတွေမရှိတော့တဲ့နောက် နိုင်ငံရေးအင်အားစုနဲ့လှုပ်ရှားမှုအမျိုးမျိုး လူး လွန်လှုပ်ရှားလာခဲ့တဲ့နောက် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးလောကထဲကို ဆိုရှယ်လစ်ဆိုတဲ့ဝေါဟာရကို လူအမျိုးမျိုးပါးစပ် က ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ကြားလာကြရပါတယ်။ ရုရှားကအောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးကြီးအောင်ပွဲခံလိုက်တဲ့နောက် သူခေါင်းမှာလည်းသပြေညို၊ ငါ့ခေါင်းမှာလည်း သပြေညို ဖြစ်ကုန်ကြတာထင်ပါရဲ့။

ဆိုရှယ်နီ၊ ဆိုရှယ်ဝါ၊ ဖဆပလထဲကဆိုရှယ်လစ်အင်အားစု စသဖြင့် ခွေးလှေးပျားတောအနွံ ပေါချင်တိုင်း ပေါနေခဲ့တဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စကားကို စစ်အာဏာရှင်ထိပ်သီးကြီး ဗိုလ်နေဝင်းကနေ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ် လို့ လုပ်လိုက်တော့မှ အားလုံးအော်ဂလီဆန်ကုန်ကြတော့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့စစ်အုပ်စုက ပဉ္စမအကြိမ် မြောက်

အာဏာသိမ်းလိုက်တဲ့နောက်မှာ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ဆိုတာကြီး ပိုမြည်ဟည်းလာတာဖြစ်ပါတယ်။ (ဒီအရင်က တည်းက SD ဆိုတာ ပြောနေတာပါ။ သဘောတရားအရတော့ သိပ် မပြောနိုင်ပါဘူး။)

ဒီတော့ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ဆိုတာ ဘာကြီးလဲ စူးစမ်းချင်စရာဖြစ်လာတာပေါ့။ ဒီနေရာမှာ မြည်ဟည်း ထွက်လာတယ်ဆိုလို့ ဒီအသံတွေဟာ တတိုင်းတပြည်လုံး တဒိန်းဒိန်းတခိုင်းခိုင်း ပေါ်ထွက်နေတဲ့ တော်လှန်ပြည် သူတွေရဲ့သေနတ်သံ၊ အမြောက်သံတွေကိုဖုံးလွှမ်းသွားတယ်လို့ ဆိုလိုတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီဖုံးသံ၊ သေနတ်သံ တွေအကြားမှာ ခိုညည်းသံလိုလို ကြားလာရတာကို ပြောတာပါ။

ကမ္ဘာမှာဆိုရှယ်လစ်ဆိုတဲ့စကားဟာ ၁၈ ရာစုနှစ်အကုန်၊ ၁၉ ရာစု အစလောက်မှာ စက်မှုတော်လှန်ရေး ရဲ့နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် နိုင်ငံရေးလောကမှာ ပေါ်လာတာဖြစ်ပါတယ်။ စက်မှုတော်လှန်ရေးကြီးကြောင့် အလုပ် ရှင်တွေ ကြွယ်ဝချမ်းသာလာပြီး အလုပ်သမားတွေ ပိုလို့သာ ဆင်းရဲလာတဲ့ အနေအထားအောက်မှာ လူ့အဖွဲ့အ စည်းရဲ့အနေအထားကိုပြောင်းလဲဖို့အတွက် စဉ်းစားကြရင်း ထွက်လာတဲ့စဉ်းစားနည်း၊ အသုံးအနှုန်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရေးတော်ပုံကို လူတန်းစားပဋိပက္ခ၊ လူတန်းစားတိုက်ပွဲအဖြစ်ဖော်ထုတ်တာကတော့ ကားလ်မာ့က်စ်လက်ထက်မှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အရင်မှာပေါ်ထွက်ခဲ့တဲ့ စိန့်ဆိုင်မွန် (St. Simon)၊ ချားလ်စ် ဖိုး ရီးယား(Charles Fourier)၊ ရောဘတ်အိုဝင်(Robert Owen) စသူတွေကတော့ စိတ်ကူးယဉ် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသ မားများစာရင်းထဲ ဝင်သွားကြပါတယ်။ သူတို့အကြားမှာ တယောက်နဲ့တယောက် မတူညီတာတွေ- ဥပမာ စိန့် ဆိုင်မွန်က ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ ဖြန့်ဝေမှုကို နိုင်ငံတော်ကလုပ်သင့်တယ်လို့ပြောပြီး ဖိုးရီးယားနဲ့အိုဝင်တို့ကတော့ လူ့ အဖွဲ့အစည်းကို နိုင်ငံတော်အဆင့် ကြီးမားတဲ့အဖွဲ့အစည်းမဟုတ်ဘဲ သေးငယ်တဲ့ ဘုံ စုပေါင်းအဖွဲ့အစည်းလေး တွေအဖြစ် ဖော်ထုတ်ရမယ်လို့ဆိုကြပါတယ်။ သူတို့အားလုံးမှာတူညီတာကတော့ လူတန်းစား တိုက်ပွဲကိုငြင်း ပယ်တာပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ ၁၉ရာစုနှစ်အစောပိုင်းမှာ ဖိုးရီးယားနဲ့ အိုဝင်တို့ရဲ့နောက်ကလိုက်ပြီး ဥရောပနဲ့ အမေရိက တိုက်တလွှားမှာ စိတ်ကူးယဉ်လူ့အဖွဲ့အစည်းလေး တွေပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ၁၈၄၀ ခုနှစ်များမှာတော့ ဆိုရှယ်လစ်အစုထဲက လက်ဝဲကျပြီးတက်ကြွတဲ့လူတွေက ကွန်မြူနစ် ဆိုတဲ့အသုံးအနှုန်းကို ဖော်ထုတ်သုံးစွဲလာကြပါတယ်။ ဒီအသုံးအနှုန်းကို အစောဆုံးအသုံးပြုသူတွေထဲမှာ မာ့က် စိန့်အိန်ဂယ်တို့ပါပါတယ်။ ၁၈၄၈ မှာတော့ သူတို့ဟာ ကွန်မြူနစ်ကြေညာစာတမ်းဆိုတာနဲ့ ကမ္ဘာကို ကွန်မြူနစ် ဝါဒ ကြေညာချပြလိုက်ပါတယ်။ သူတို့က သိပ္ပံနည်းကျဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကိုပါဖော်ထုတ်လိုက်ကြပြီး အရင်းနဲ့လုပ် အားအကြားမှာ မှချပေါ်ထွက်လာမယ့် တော်လှန်ရေးဆိုတဲ့ပဋိပက္ခနဲ့ ချီတက်ရေး(လူတန်းစားတိုက်ပွဲနဲ့ တော် လှန်ရေးလမ်းကြောင်း)ကို တင်ပြခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ၁၈၄၈ ခုနှစ်ထဲမှာပဲ ပြင်သစ်က ဖေဖော်ဝါရီတော်လှန် ရေးအပါအဝင် တော်လှန်ရေးအမြောက်အမြား ရှုံးနိမ့်သွားတာ၊ ရန်သူနဲ့စေ့စပ်သွားတာတွေကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်- ကွန်မြူနစ် အရှိန်အဟုန်ဟာ လျော့ဆင်းသွားပြီး နောက်ထပ် ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုအလွန် ၁၈၇၀ ခုနှစ်လောက်မှ အားကောင်းတဲ့ အင်အားစုတရပ်အဖြစ် ပြန်လည်ရပ်တည်နိုင်လာပါတယ်။ ဥရောပတိုက်မှာ ဆိုရှယ်လစ် ပါတီ တွေ များလွန်း၊ အားကောင်းလွန်းလို့ ဒုတိယအင်တာနေရှင်နယ်ဆိုတာကို ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့အထိပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဖုအထစ်မရှိ ချောမွေ့တဲ့လမ်းကြောင်းလို့တော့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်မှာ အက်ဒွပ်ဘန်းစတိန်း

(Eduard Bernstein)က လူတန်းစားတိုက်ပွဲ မုချဖြစ်ရမယ်ဆိုတာကိုငြင်းပယ်ပြီး မာ့ကတ်စ်ဝါဒကို ငြိန်လည်ပြင်ဆင်တာတွေ လုပ်ပါတယ်။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဆီကို အလိုအလျောက်ပြောင်းလဲသွားမယ်လို့ တင်တာဖြစ်ပါတယ်။

အလိုအလျောက်ပြောင်းလဲရေးသမားတွေနဲ့တော်လှန်ပြောင်းလဲရေးသမားတွေအကြားက ပဋိပက္ခဟာ ကမ္ဘာအဝှမ်းက ဆိုရှယ်လစ်လှုပ်ရှားမှုအပေါ် ဂယက်ရိုက်ထိခိုက်တာတွေ ရှိပါတယ်။ ဂျာမနီမှာသာမက ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့မှာလည်း မာ့ကတ်စ်ဝါဒဟာ အားကောင်းတဲ့အင်အားစုတရပ်အဖြစ် မရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ကားလ်ကော့က စကီ (Karl Kautsky ၁၈၅၄- ၁၉၃၈) ဆိုရင် မာ့ကတ်စ်၊အိန်ဂယ်တို့နဲ့ကာလတခုအတူနေခဲ့ပြီးနောက် ဘက်ပြောင်းသွား၊ မင်ရှီဗစ်ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ရုရှားနိုင်ငံမှာနေရင်း ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့နောက် အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးကြီး အရှိန်ယူနေတဲ့ကာလမှာကိုပဲ သူဟာ မာ့ကတ်စ်ဝါဒနဲ့ ပြောင်လမ်းခွဲပြီး အချောင်သမားတွေနဲ့ ပေါင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကာလတုန်းက ဥရောပနဲ့အမေရိကတိုက်တို့က ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဆိုတာတွေ အကြားမှာ အကွဲအပြဲတွေ အများအပြား ပေါ်ထွက်ခဲ့ပြီး အကြီးမားဆုံးကွဲပြဲမှုကတော့ ရုရှားနိုင်ငံမှာ ဘော်လ်ရှီဗစ်နဲ့ မင်ရှီဗစ်ရယ်လို့ကွဲသွားတာပါပဲ။

(၁၉၁၇ ဖေဖော်ဝါရီတော်လှန်ရေးဖြစ်ပွားပြီး ပြည်တော်ပြန်လာတဲ့ လီနင်ရဲ့ကျော်ကြားတဲ့(ဧပြီစစ်တမ်း) မှာ မင်ရှီဗစ်တွေနဲ့လမ်းခွဲပြီး ရုရှားဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ် လေဘာပါတီကို ကွန်မြူနစ်ပါတီလို့ အမည်ပြောင်းဖို့ တင်ပြခဲ့ပါတယ်။)

ဘော်လ်ရှီဗစ်တွေဟာ ၁၉၁၇ ခုနှစ်တော်လှန်ရေးမှာအောင်ပွဲရပြီး ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ ကွန်မြူနစ်ပါတီ(CPSU-B-)လို့ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆိုရှယ်လစ်လို့ပဲခေါ်ခေါ်၊ ကွန်မြူနစ်လို့ပဲ ပြောပြော၊ တော်လှန်ရေးကိုစွဲကိုင်ထားသူတွေနဲ့ အလိုအလျောက်ဖြစ်ပေါ်ရေးဝါဒ၊ ဒါမှမဟုတ် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ဝါဒ ကိုင်ဆွဲထားသူတွေဟာ လုံးဝသီးခြားစီဖြစ်တဲ့ အင်အားစုတွေဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ပြီးတဲ့နောက် ဥရောပနိုင်ငံရေးမှာ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ဝါဒဟာ ခြေကုပ်ရသွားပါတယ် (အာဏာရတာတွေမဟုတ်ပါ)။ ဗြိတိန်၊ ဂျာမနီ၊ ဆွီဒင်၊ ဘယ်လ် ဂျီယမ်နဲ့နယ်သာလင် စတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာပါ။ ဒါ့အပြင်အာရှ၊ အာဖရိက၊ လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံတချို့ကိုလည်း ပျံ့လာပါတယ်။ ဥပမာ အိန္ဒိယက ဂျဝါဟာလာ နေရူး။ နောင်မှာဗမာပြည်က ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေစသူတွေရဲ့ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ။

သူတို့တတွေရဲ့ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုတာဟာ တည်ရှိနေတဲ့အရင်းရှင်အစိုးရအောက်မှာ တည်ရှိနေတဲ့ တရားမျှတမှုမရှိခြင်း၊ အမြတ်ခွဲဝေမှုမညီမျှခြင်းစတာတွေကိုတည်ရှိနေတဲ့ “ဥပဒေ”ဘောင်အတွင်းကနေ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသွားမယ်ဆိုတာပါပဲ။ ဒီအယူအဆကိုင်စွဲတဲ့ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီတွေ ဥရောပအနောက်ပိုင်းနဲ့မြောက်ပိုင်းမှာ အများအပြားပေါ်ထွက်ခဲ့ ပါတယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးမှာတော့ သူတို့အားလုံးဟာ ဆိုဗီယက်ဆန့်ကျင်ရေးကို အဓိကထားလုပ်ကြတော့တာပါပဲ။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ရဲ့ကောင်းမွန်အားသာမှုတွေ ထင်ရှားလာတဲ့အခါမှာ တချို့ကတော့အရင်းရှင်စနစ်နဲ့ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို ပေါင်းစပ်ကျင့်သုံးမယ်လို့တောင် ပြောလာကြပါတယ်။ တချို့ပါတီတွေကတော့ ဆိုဗီယက်ယူနီယံပေါ်ပေါက်အောင် ဆင်နွှဲခဲ့တဲ့လမ်းကြောင်းမဟုတ်တဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ ထူထောင်မယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။

လက်တွေ့မှာကျတော့ အရင်းရှင်ပိုင်ဆိုင်မှုနဲ့လည်ပတ်မှုကိုဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လူမှုပြုပြင်ရေးတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဆင့်အတန်းကွဲပြားမှု၊ ဆင်းရဲမွဲတေမှုနဲ့ အထက်လွှာရဲဖိနှိပ်မှုဆိုတာတွေ တည်ရှိမြဲတည်ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ အဓိကအားဖြင့်ကတော့ ဒီဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေဟာ တော်လှန်ရေးနည်းမဟုတ်ပဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲတဲ့နည်းနဲ့ လူမှုစနစ်ပြောင်းလဲမှု ဖော်ထုတ်မယ်လို့ဆိုတာပါပဲ။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေရဲ့ စီပွားရေးပေါ်လစီက လူမှုဖူလုံရေးနိုင်ငံပုံစံဖြစ်ပါတယ်။ ဂျီဒီပီပေါ် နိုင်ငံတော်မှ အခွန်ကောက်ခံမှုနှုန်းထား မြင့်ပါတယ်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေတင်မက အရင်းရှင်နိုင်ငံတချို့လည်း ကျင့်သုံးပါတယ်။ ဥပမာ ပြင်သစ်(၄၆.၂%) ဒိန်းမတ်(၄၆%) ဘယ်ဂျီယမ်(၄၄.၆%) ဆွီဒင်(၄၄%) ဖင်လန်(၄၃.၃%) အီတလီ(၄၂.၄%) ဩစတြီးယား (၄၁.၈%) တို့ဖြစ်တယ်။ ၂၀၂၀ အထိ ဥရောပနိုင်ငံ ၂၉ နိုင်ငံဟာ လူမှုဖူလုံရေး သာယာရွှေ့ပြည်နိုင်ငံတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သတိထားဖို့က ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေ ရယ်လို့ပေါ်လာတာဟာ ကွန်မြူနစ်တွေ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံပြီးမှ ကျန်တဲ့နိုင်ငံတွေမှာ ပေါ်လာတာဖြစ်ပါတယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေလုပ်သလို အစိုးရကိုတော်လှန်တာ မလုပ်ဖို့ လျှောက်လဲကြတာဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အဆိုကတော့ ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းတွေနဲ့ တည်ရှိနေတဲ့နိုင်ငံရေးဘောင် နယ်ပယ်ထဲမှာ အရင်းရှင်စနစ်ကို ဆိုရှယ်လစ်စနစ်အဖြစ် (တော်လှန်ရေးမလုပ်ဘဲ) ပြောင်းလဲသွားဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေက အထူးသဖြင့် "အမှတ်အသားပြုနိုင်ရေး" ကို ရှေ့တန်းတင် ခေါင်းထောင်နေကြတယ်လို့ ယူဆစရာတွေလည်း တွေ့နေရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများအလိုကျ လက်ဝဲဝါဒ ပုံစံပေါက်တဲ့အသွင်လည်း တချို့က ယူထားကြပါတယ်။ ဒီနေ့ကာလလို ကမ္ဘာနဲ့အဝှမ်း ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှု ဒီရေခဲမိုနက်ချိန်မှာ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေ အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင် သိပ်မရှိလှပါဘူး။ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းပေါင်းစုံ ဆိုက်နေချိန် အချို့ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တွေ ရွေးကောက်ပွဲရုံးနိမ့်ပြီး ဖက်ဆစ်ပါတီတွေလည်း ခေါင်းထောင်လာနေပါတယ်။ တဖက်မှာတော့ ဗမာပြည်လိုစစ်အာဏာရှင်တွေကို အမြစ်ဖြုတ်ဖို့ပြည်သူတွေက ထက်ထက်သန်သန် တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်စကားသံတွေ ပြန်ပေါ်လာတာဟာလည်း တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ပါဘူး။

ရဲဘော်ဖိုးသံချောင်း

သံတမန်များနှာစာက ဗမာပြည်နွေဦးအရေးတော်ပုံ ကိုတူး

အများအာရုံစိုက် စောင့်ကြည့်နေတဲ့ အာဆီယမ်အထူးကိုယ်စားလှယ် ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ပရက်ဆော့ခွန်းရဲ့ ဗမာပြည်ခရီးစဉ် (၂၉ ဇွန် - ၅ ဂျပီလိုင်) နဲ့ တရုတ်နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင်နဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဝမ်ယီရဲ့ မဲခေါင်-လန်ချန်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ၆နိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများအစည်းအဝေး (၃ ဂျပီလိုင် - ၅ ဂျပီလိုင်) ဗမာပြည်ခရီးစဉ်များ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။

ပရက်ဆော့ခွန်းက ဗမာပြည်ပဋိပက္ခ ကြားဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့ဖြစ်ပြီး၊ တပါတည်း ၇ ကြိမ်မြောက် မဲခေါင်-လန်ချန်း အစည်းအဝေးကို ကျန်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများဖြစ်တဲ့ တရုတ် မြန်မာ ကမ္ဘောဒီးယား လာအို ဗီယက်နမ် ထိုင်း တို့နှင့်အတူ အလှည့်ကျနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ ရှေးဟောင်းမြို့တော်ပုဂံမှာ တက်ရောက်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဝမ်ယီ

ကတော့ သူ့ရဲ့အာရုံငါးနိုင်ငံခရီးစဉ် (မြန်မာ အင်ဒိုနီးရှား ဖိလစ်ပိုင် ထိုင်း မလေး - ---၃ ဂျပန်လိုင် မှ ၁၄ ဂျပန်လိုင်) ရဲ့ ပထမ ခရီးစဉ်အဖြစ် မဲခေါင်-လန်ချန်း အစည်းအဝေးတက်ဖို့ ဗမာပြည်ကို လာရောက်တာဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်က ပရက်ဆော့ခွန်း (အာဆီယမ်အထူးသံ၊ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး)ရဲ့ ဗမာပြည်ဒုတိယ အကြိမ်ခရီးစဉ်က ဇွန်လဆန်းပိုင်းကတည်းက လာဖို့ဖြစ်ပေမယ့် စစ်ကောင်စီနဲ့ညှိနှိုင်းလို့အဆင်မပြေမှုကြောင့် နောက်ဆုတ်လိုက်ရတာလို့ ဆိုပါတယ်။ အာဆီယမ်အထူးသံက ဒေါ်စုနဲ့တွေ့ခွင့်တောင်းတာ မရခဲ့ဘူး။ သေဒဏ်ကို ပြန်စဉ်းစားဖို့ ဟွန်ဆင်မေတ္တာရပ်ခံတာကိုလည်း ငြင်းပယ်တယ်။ ဒေါ်စုကို အိမ်ချုပ်ထားတာကနေ ထောင်ထဲသို့ ရွှေ့တာမလုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းတာကိုလည်း စကစက လက်မခံဘူး။ အာဆီယမ်ဘုံသဘောတူညီချက် ၅ ရပ်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ တိုးတက်မှုမရှိဖြစ်နေတာကြောင့် ခရီးစဉ်နှောင့်နှေးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စကစဟာ အာဆီယမ်အထူးသံကို တွေ့ဆုံဖို့(လိမ်ဖို့) အစွမ်းကုန်ပြင်ဆင်ထားတာ သိသာပါတယ်။ အထူးသံရောက်လာတော့လည်း နေပြည်တော်မှာ မင်းအောင်လှိုင်နဲ့တွေ့ပြီး သူတို့ပြုချင်တာပြု ဖုံးချင်တာဖုံး လိမ်ချင်တာလိမ် မှိန်ချင်တာမှိန် လုပ်တာပါပဲ။ အတုအယောင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲနဲ့ PDF များ လက်နက်ချဖို့ ကမ်းလှမ်းချက်တွေဟာ လူရယ်စရာပါပဲ။ NCA လက်မှတ်ထိုး အပစ်ရပ် EAO ၇ ဖွဲ့နဲ့ ပေးတွေ့တယ်။ ကြံ့ဖွံ့အပါအဝင် နိုင်ငံရေးပါတီ ၇ ပါတီဆိုတာနဲ့ ပေးတွေ့တယ်။ ကျန်တာကတော့ သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ဌာနအသီးသီးက အရပ်ဝတ် စစ်ဗျူရီကရက်များနဲ့သာ တွေ့ခွင့်ရခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဝမ်ယီနဲ့ အာဆီယမ်အထူးသံ လာနေချိန်မှာ စကစက မြဝတီတောင်ဘက် ဥကရိထစခန်းကို KNU လက်မကျအောင် အစွမ်းကုန် အနာခံတိုက်နေရတယ်။ PDF က ဝမ်ပေါင်ကို ရှေ့တိုက်ခိုးနဲ့ထုပြုနေတယ်။ တိုက်ဆိုင်မှုတော့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး။ ဝမ်ပေါင်ကတော့ လက်ရှိဖြစ်ပွားနေတဲ့ ပဋိပက္ခမှာ ပါဝင်လိုခြင်း မရှိကြောင်း ထုတ်လုပ်မှုရပ်ဆိုင်းထားကြောင်း ထုတ်ပြန်တယ်။ ဥကရိထတိုက်ပွဲကတော့ နှစ်ဖက်စလုံးက အနိုင်ရကြောင်း ပြောနေပါတယ်။

မဲခေါင်-လန်ချန်းအစည်းအဝေးက ၇ ကြိမ်မြောက် ပထဝီဒေသ စီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အစည်းအဝေးပါ။ စုပေါင်းဆွေးနွေးကြသလို တရုတ်နဲ့ နှစ်နိုင်ငံချင်း ဆွေးနွေးပွဲတွေလည်း လုပ်ပါတယ်။ နှစ်နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးနဲ့အကူအညီပေးရေး သဘောတူချက်တွေလည်း လက်မှတ်ထိုးကြပါတယ်။ ဗမာပြည်အရေးလည်း ပါပါတယ်။ ဗမာပြည်အကျပ်အတည်းကို အလျဉ်းသင့်သလို ထည့်ပြောနေရာက တရုတ်ရဲ့ သဘောထားကို တစုတစည်းတည်း မျှော်လင့်ချက်သုံးရပ်အဖြစ် တရုတ်သံရုံးမှ ထုတ်ပြန်လာပါတယ်။ (CGTN 10:33, 04-Jul-2022 မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ပါတယ်)

လိုရင်းကတော့

(၁) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဥပဒေမူဘောင်များအောက်၌ နိုင်ငံရေးပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး။

(၂) တိုင်းပြည်အာဏာကို ပြည်သူများထံ ပြန်လည်အပ်နှင်းရေး မျှော်မှန်းချက် အကောင်အထည် ဖော်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံအခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသော မြန်မာ့ဝိသေသလက္ခဏာဆောင်သော နိုင်ငံရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု လမ်းကြောင်းကို ရှာဖွေရန်။

(၃) ပြည်တွင်းရေး ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုမရှိရေး ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းရေးဟူသော အခြေခံမူနှင့် အစဉ်အလာ များကို ခိုင်မြဲစေကာ အာဆီယံ၏ "တူညီဆန္ဒငါးရပ် " (five-point consensus) ကို အပြုသဘောဆောင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ရန်။

ဒီနေရာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုတာ ၂၀၀၈ ခြေဥလို့ အဓိပ္ပာယ်ကောက်တာလည်း ရှိတယ်။ ဒါ ကတော့ ကွဲလွဲမှုရှိနိုင်ပါတယ်။ သံတမန်စကားဆိုတာ သွယ်ဝိုက်အနက်ရှိတတ်ပါတယ်။

ဗမာပြည် နွေဦးတော်လှန်ရေးက အာဏာသိမ်း ဖက်ဆစ်ကြေးစားတပ်ကို အမြစ်ဖြတ်ဖို့တင်မက ၂၀၀၈ ခြေဥကို အပြီးအပိုင်ဖျက်သိမ်းရေးအတွက် တိုက်ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ စားပွဲဝိုင်း(လွတ်တော်)မှာ ဖျက်သိမ်းလို့မ ရလို့ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအထိ မြင့်တက်လာတဲ့ လူထုတိုက်ပွဲနည်းနဲ့ ဖျက်သိမ်းနေရတာဖြစ်ပါတယ်။

စကစပြောခွင့်ရ ဗိုလ်ချုပ်ဇော်မင်းထွန်းက မဲခေါင်-လန်ချန်း ဆွေးနွေးပွဲ မြန်မာပြည်မှာ လက်ခံကျင်းပ တာဟာ စကစကို နိုင်ငံတကာက အသိအမှတ်ပြုတဲ့သဘော (နိုင်ငံရေးအမြတ်ထုတ်ပြီး) ပြောပါတယ်။ ဒါဟုတ် မဟုတ် ကြည့်ရအောင်ပါ။ (တကယ်က စကစ ကို ပြည်သူက လက်ခံအသိအမှတ် ပြုမပြု ဆိုတဲ့အချက်က ပိုပြီး အခရာ ကျပါတယ်။)

ပုဂံအစည်းအဝေးမှာ မင်းအောင်လှိုင်တက်ရောက်ပြီး အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောဖို့ မြန်မာဘက်က တင်ပြခဲ့တာ ကို လက်မခံဘဲ တရုတ်နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသာ အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောတယ်လို့ဆိုတယ်။ ပုဂံမှာ တ ရုတ်က ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့ ချူအင်လိုင်းတန်ဆောင်းကို ဝမ်ယီက ဖဲကြိုးဖြတ် ဖွင့်လှစ်ပေးတယ်။ အစည်း အဝေးအပြီး နေပြည်တော်ရှိ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမြေနေရာအတွင်း တည်ဆောက်ထားတဲ့ မဲခေါင်-လန်ချန်း ရုံး(မြန်မာ) အဆောက်အဦးဖွင့်ပွဲသို့ အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ တက်ရောက်ခဲ့သော်လည်း မင်းအောင်လှိုင် နဲ့ တွေ့ဆုံခြင်းမရှိဘူး။ ဇူလိုင် ၄ ရက်နေ့က မင်းအောင်လှိုင် နတခ(ပုသိမ်)ရောက်နေကြောင်း သတင်းများမှာ တွေ့ရတယ်။

ပရပ်ဆော့ခွန်း US EU ဩဇာ ဂျပန် စတဲ့ သံတမန်များနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြတဲ့အခါ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် အာဆီယံသံရုံးကြိုးပမ်းမှုကို ထောက်ခံအသိအမှတ်ပြုကြပါတယ်။ အာဆီယံအထူးသံ က ဝဏ္ဏမောင်လွင်ထံမှာ ဒေါ်စုနဲ့တွေ့ခွင့်ရဖို့ ထပ်တောင်းဆိုသလို ဒေါ်စုလွင်နဲ့တွေ့ခွင့်ရဖို့လည်း တောင်းဆိုခဲ့ ကြောင်း၊ မင်းအောင်လှိုင်နဲ့တွေ့ချိန်မှာ မြန်မာဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂအထူးကိုယ်စားလှယ်နဲ့ လက်တွဲလုပ်ဆောင် နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေရှာဖွေဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ကြောင်း ပြောပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သံတမန်ခရီးစဉ်များဟာ မင်းအောင်လှိုင် မိန့်ခွန်းမမြွေ ထမင်းစားပွဲကြီးမကျင်းပရဘဲ ပြီးဆုံးသွား ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ချစ်ကြည်ရေးခရီးစဉ်မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်သဘောလာရောက်တဲ့ ခရီးစဉ်ဖြစ်ကြောင်း ဝါရင့်သံ တမန်များက မင်းအောင်လှိုင်ကို သိအောင်ပြသလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါက သံတမန်မျက်နှာစာက ဗမာပြည်အခြေအနေပါ။

ကိုတူး (၅ ဇူလိုင် ၂၀၂၂)

**စစ်အုပ်စုကိုကယ်ပေါက်မပေးနဲ့
အချောင်သမားတွေကို လွှတ်မထားနဲ့**

ရဲဘော်အောင်သော်

စစ်အုပ်စုဟာ သူတို့အကျပ်အတည်းကြီးကြီးမားမားကြုံတိုင်း ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ထွက်ပေါက်ရှာတယ်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှာ စစ်အုပ်စုထွက်ပေါက်ပိတ် အကျပ်ဆိုက်တယ်။ လူထုက စစ်အုပ်စုကို အသေရရ အရှင်ရရ အမိဖမ်းဖို့ တိုက်ပွဲဆင်နေတယ်။ စစ်အုပ်စုက ၈၈ စက်တင်ဘာမှာ လူပေါင်းများစွာကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ် နှိမ်နင်းတယ်။ လူထုရဲ့ မကျေနပ်မှုအစိုင်အခဲဟာ ပိုပြီးကြိတ်ခဲကြီးထွားလာတယ်။ နောက်တကြိမ် ထပ်မံပေါက်ကွဲဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတဲ့ ယမ်းပုံကြီးပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ လူထုရဲ့ဒေါသကို ဖြေလျှော့ပြီး အတုအယောင် မျှော်လင့်ချက်ပေးဖို့ ရွေးကောက်ပွဲဖန်တီးခဲ့တယ်။ ၁၉၉၀ ပြည့်ရွေးကောက်ပွဲပေါ်လာတယ်။ အာဏာလုံးဝမလွှဲခဲ့ဘူး။

၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာ သံဃာ၊ ကျောင်းသားနဲ့တကွ ပြည်သူလူထုကြီးတရပ်လုံးနီးထလာတယ်။ သံဃာတွေကို စစ်အုပ်စုကသတ်တယ်။ ကျောင်းသားတွေကို စစ်အုပ်စုကသတ်တယ်။ ရဟန်းသံဃာတွေကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းပြီးနောက်မှာ စစ်အုပ်စုထဲတောင် အက်ကြောင်းထင်လာတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ပြည်သူလူထုကို မျှော်လင့်ချက်အမှားပေးဖြေလျှော့ဖို့ ရွေးကောက်ပွဲဟာ သူတို့တွက် ကယ်ပေါက် (ဂယ်ပေါက်) အဖြစ် လိုလာပြန်

တယ်။ ဒါပေမဲ့ ၁၉၉၀ သင်ခန်းစာကိုပြန်ဆန်းစစ်ထားတဲ့ စစ်အုပ်စုဟာ ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက်ပိုင်း ကြုံတွေ့လာရမယ့် ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ရာသက်ပန်စစ်အာဏာအဆောက်အအုံတရပ်ကို တက်သုတ်ရိုက် ဖန်တီးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေဟာ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြားထဲမှာ အလောင်းကောင်တွေပေါ် အလံထူထွက်ပေါ်လာတယ်။

အခုတခါ လာပြန်ပြီ။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်ဩဂုတ်လရွေးကောက်ပွဲဆိုပဲ။ ပြည်သူလူထုက ဒီရွေးကောက်ပွဲ အပေါ်မှာ မြူတမူနံဆံတချည်မျှတောင် ယုံကြည်မှုမရှိတာ အထင်အရှားပဲ။ ဒါပေမဲ့ စစ်ကောင်စီ၊ စစ်အုပ်စုဟာ ဒီရွေးကောက်ပွဲကို အပူတပြင်းကြိုးစားအားထုတ်နေတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲ။ ပထမအချက်က နိုင်ငံတကာမှာ နည်းနည်းပဲဖြစ်ပစေ၊ မျက်နှာပန်းလှဖို့။ အခုအချိန်မှာ သူ့ဘက်ပါချင်သူတွေကတောင် ပါစရာ အကြောင်းပြချက်ရှာမတွေ့ဘူး။ ဒီလောက်ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ရက်စက်နေတဲ့အစိုးရတရပ်ကို ထောက်ခံကူညီဖို့ဆိုတာ သူတို့မှာလည်း သူတို့ပြည်သူကိုရှင်းပြဖို့ အကြောင်းပြချက်လိုတယ်။ အဲသလိုအကြောင်းပြချက်မျိုးတောင် သူမဟာ မိတ်တွေမှာ ပေးစရာမရှိဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအတွက် အကြောင်းပြချက်ကလေး နည်းနည်းပဲ ပြစရာရရ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပလိုက်ချင်တယ်။

ဒုတိယအချက်က စစ်အုပ်စုဟာ အာဏာကို မက်မောတမ်းတပြီး ကိုယ့်ပြည်သူကိုယ်ပြန်သတ်တာ သိပ်များလွန်းနေပြီ။ ဘယ်လောက်များသလဲဆိုရင် သမိုင်းတလျှောက်မှာ ကိုယ့်ပြည်သူကိုယ် သူ့လောက်ရက်ရက်စက်စက် များများပြားပြား သတ်ဖြတ်ဖူးတဲ့ အစိုးရဆိုတာ အရင်က တခါမှမရှိခဲ့ဖူးဘူး။ အင်မတန်ဆိုးဝါး ရက်စက်လွန်းလှပါတယ်ဆိုတဲ့ ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဗိုလ်သန်းရွှေ၊ ဗိုလ်ခင်ညွန့်တို့တောင်မှ မင်းအောင်လှိုင်ရဲ့ ရက်စက်မှုကို လက်ဖျားခါ ဆလံသရတယ်။ ကိုယ့်ပြည်သူကိုယ် ဒီလောက်ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ရတာဟာ သူ့စစ်တပ်ထဲက စစ်သားတွေရဲ့ ယုံကြည်စိတ်ကိုလည်း ပျက်ပြားစေတယ်။ ကြာလေပျက်လေ တအိအိပြိုကျလာနေပြီ။ ဒီတော့ သူ့စစ်သားကို ပြန်ဖြေသိမ့်ဖို့ရာ ဒီရွေးကောက်ပွဲလိုအပ်တယ်။ ဟုတ်ဟုတ်မဟုတ်ဟုတ်၊ တရားသည် ဖြစ်စေ၊ မတရားသည်ဖြစ်စေ ရွေးကောက်ပွဲလေးလုပ်ပေးလိုက်တယ်ဆိုရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပြောစရာတော့ရမယ်။ ဒီရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရွေးကောက်ပွဲကို ကယ်ပေါက်အဖြစ်ဖန်တီးတာပဲ။

စစ်အုပ်စုဟာ သူ့တသက်မှာ ဒီလောက်အထီးကျန်တာ တခါမှမကြုံဖူးဘူး။ ဘယ်နိုင်ငံတကာကမှ သူ့ကို မထောက်ခံဘူး။ သူနဲ့အကျိုးတူ ဆက်စပ်တဲ့နိုင်ငံတွေကတောင် သူ့ကိုမျက်စိမှိတ်ထောက်ခံဖို့ရာ လိပ်ပြာမသန့်ကြာဘူး။ ပြည်တွင်းမှာလည်း သူ့ကိုထောက်ခံသူမရှိဘူး။ ပြည်တွင်းက အချောင်သမားတချို့ဟာ သူ့ကိုထောက်ခံချင်တာတောင် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းမထောက်ခံရဲဘူး။ လူထုငြိုငြင်မှာကြောက်လို့ မဝံ့မရဲဖြစ်နေကြတယ်။ အဲသလိုလူတွေ သူ့ဘက်မှာ ရဲရဲလိုက်ပါလာနိုင်အောင် စစ်အုပ်စုက အချောင်သမားလမ်းကြောင်းကို ချဲ့ပေးချင်တယ်။

နောက်တချက်က စစ်ကောင်စီက ၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို ပယ်ဖျက်ဖို့ အာဏာသိမ်းတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် ၂၀၀၈ ခြေဥကို ချိုးဖျက်ပြီး အာဏာသိမ်းတယ်။ တရားမျှတတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးမယ်ဆိုတဲ့ ကတိနဲ့ အာဏာသိမ်းတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ မတရားမှုတွေချည့်ပဲ။ လိမ်ညာမှုတွေချည့်ပဲ။ ဒါတွေ

အားလုံးနဲ့ သူတို့ကျင်းပပေးမယ်ဆိုတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲဆိုတာတွေအားလုံး စစ်အုပ်စု အာဏာတည်တဲ့ ထိန်းသိမ်းရေးအတွက် လိမ်ညာလှည့်ဖြားမှုနဲ့ အဓမ္မမှုတွေချည့်ပဲ။

သူတို့ကျင်းပပေးမယ့်ရွေးကောက်ပွဲဟာ ပြည်သူတရပ်လုံး ကို ၂၀၀၈ ခြေခွအောက် ကျွန်ဇာတ်ပြန်သွင်းဖို့ ကျိုးသွင်းတာပဲ။ ပြည်သူတွေက အမြစ်ဖြတ်ချေမှုန်းချင်တဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို သက်ဆိုးရှည်အောင် လုပ်မယ့် ပွဲလည်း ဖြစ်တယ်။

အဲဒါဟာရွေးကောက်ပွဲပဲ။

ပြည်သူလူထုက ရွေးကောက်ပွဲကို နည်းနည်းမှ အယုံအကြည်မရှိတာ ထင်ရှားတယ်။ သူတို့မနိုင်မချင်း အာဏာသိမ်းလိုက်၊ ပြန်ရွေးလိုက်လုပ်နေတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲကို ဘယ်ပြည်သူကမှ မယုံတာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်ဘူး။ ယုံတဲ့သူကိုသာ အံ့ဩဖို့ရှိတယ်။ တကယ်တော့ ဘယ်သူမှမယုံဘူး။ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ဖို့ ခြေလှမ်းပြင်နေတဲ့ လူတွေလည်း ယုံလို့ဝင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အသားမရတောင် အရိုးပဲကိုက်ရကိုက်ရ ရသမျှယူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ဝင်ကြမယ့်သူတွေသာ ဖြစ်တယ်။ စစ်အုပ်စုကလည်း အဲသလိုလူတွေကို လိုချင်တယ်။ သူတို့ဘက်ကို စိတ်ပါလက်ပါမထောက်ခံရင်တောင် အိမ်ဖြည့်ပေးဖော်ရရ ရသမျှအမြတ်ပဲလို့ သဘောထားတယ်။

ဒါပေမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်တဲ့အသံဟာ ကျယ်သင့်သလောက်မကျယ်သေးဘူး။ ပြင်းထန်သင့်သလောက် မပြင်းထန်သေးဘူး။ ဘာကြောင့်အဲသလို ဖြစ်ရသလဲဆိုတော့ သူတို့အပိုင်ချည်ပြီးတုတ်ပြီး ရိုက်မယ့်ရွေးကောက်ပွဲကို ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စားကြလို့ အဖက်မလုပ်ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲသလို အဖက်မလုပ်ဘဲ လစ်လျူရှုထားတာဟာ အချောင်သမားတွေအတွက် အခွင့်ကောင်းဖြစ်လာတယ်။ စစ်အုပ်စုကို တိတ်တခိုးလေး ကြိုတင်ပြီး လူမသိသူမသိသွားပေါင်းဖို့ရာ အခွင့်ကောင်းပေါ်လာသလိုဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်သူမှမတားလို့ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ပါတယ်ဆိုပြီး ဆင်ခြေပေးဖို့ချောင်းနေကြတယ်။ စစ်အုပ်စုအတွက် အင်အားတိုးစေမယ့် အဲဒီလုပ်ရပ်ကို ခွင့်ပြုလို့ မဖြစ်ဘူး။ စစ်အုပ်စုအတွက် ကယ်ပေါက်ဖြစ်နေတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲကို အေးအေးဆေးဆေး ဖန်တီးခွင့်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ပိတ်ဆို့ရမယ်။ ဟန့်တားရမယ်။ အစွမ်းကုန် ရိုက်ချိုးပစ်ရမယ်။

အခုတော့ ဘယ်သူမှမရမစိုက်လို့ လျစ်လျူရှုထားတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး စစ်အုပ်စုဟာ သူ့ခြေလှမ်းတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး လှမ်းနေတယ်။ ဘယ်လောက်များအတင့်ရဲလိုက်သလဲဆိုရင် ဒီချုပ်ပါတီထဲ အထိ ဝင်ပြီး နှစ်ခြမ်းခွဲဖို့ ကြိုးစားတဲ့အထိ အတင့်ရဲနေတယ်။ ဒီချုပ်ထဲက အားပျော့တဲ့ အချောင်သမားတချို့ကို ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဆီလွှတ်ပြီး အချောင်သမားတွေကို လမ်းဖွင့်ပေးဖို့ နားချခိုင်းတယ်။ ဒီအလုပ်တွေကို စစ်အုပ်စုက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး အခွင့်ကောင်းယူပြီးလုပ်နေတယ်။ အချောင်သမားတချို့က စစ်အုပ်စုကို လက်ခံတွေ့ဆုံကြတယ်။ ဒီလိုတွေ့ရတာဟာ ပြည်သူလူထုက ရွေးကောက်ပွဲကို ဆန့်ကျင်ကြောင်း အချောင်သမားလမ်းစဉ်ကို ခွင့်လွှတ်သည်းခံမှာ မဟုတ်ကြောင်း အသံထုတ်ဖော်ဟန့်တားမှုတွေနည်းနေသေးလို့ပဲ။

စစ်ကောင်စီကို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးနဲ့ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းတာကို အဓိကထားလုပ်ရင်း (အာဏာသိမ်း အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးမှုကို ဆန့်ကျင်၊ ၂၀၀၈ စစ်ခြေခွအသက်ပြန်သွင်းတာကို ဆန့်ကျင်၊ စစ်ကောင်စီ လုပ်မယ့် ရွေးကောက်ပွဲကို ဆန့်ကျင်) သုံးမျိုးဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရေးနဲ့ ပေါင်းစပ်တိုက်ပွဲဝင်သွားကြပါလိမ့်မယ်

ကျွန်မဆက်၍ရေးဖြစ်ခဲ့သော ဖေဖေအကြောင်းများ။

လှကျော်စော

၂၀၂၂-အောက်တိုဘာ(၁၀)ရက်နေ့ဖေဖေကွယ်လွန်တာ (၁၀)နှစ်ရှိသွားပါပြီ။

ဖေဖေရဲ့ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ--ဆိုင်းစုမှသည် မန်ဟိုင်းဆီသို့--ဆိုတဲ့စာအုပ်ကိုလည်း ပြည်ပမှာ (၂၀၀၇)ကတကြိမ်၊ပြည်တွင်းမှာ(၂၀၁၂-၂၀၁၆) နှစ်ကြိမ် ထုတ်ဝေပြီးပါပြီ။

အဲဒီစာအုပ်အကြောင်းအရာတွေထဲမှာ မပါဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို ကျွန်မက-- ကျွန်မဆက်၍ရေးချင်သောဖေဖေအကြောင်းများ။

--ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဆောင်းပါးဆက်များကို ဖေဖေရှိစဉ်ကတည်းကရော၊ ကွယ်လွန်ပြီးမှရော၊ ရေးလာတာ ဆောင်းပါးအမှတ်(၅၅)ထိရောက်နေပါပြီ။

အရေးတော်ပုံဂျာနယ်မှာ တောက်လျှောက်ထည့်ခဲ့ပြီး၊ ပြည်တွင်းမှာလည်း ထုတ်ဝေပေးသူများရှိတဲ့ အတွက် စာအုပ်အတွဲတွေလည်း ထုတ်ပြီးပါပြီ။

ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးအခြေအနေ အတက်အကျအလိုက် အခွင့်အရေးရရင်ရသလို ဖေဖေအရင်က ရေးသား ထုတ်ဝေဖူးတဲ့ စာအုပ်စာတမ်းများ၊ ခေတ်အဆက်ဆက် အခမ်းအနားများမှာပြောခဲ့တဲ့ မိန့်ခွန်းပေါင်းချုပ်များ၊ သတင်းမီဒီယာအမျိုးမျိုးနဲ့ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းများ၊ စတာတွေလည်း ပြည်တွင်း မှာထုတ်ဝေပြီးပါပြီ။

ဖေဖေကွယ်လွန်ပြီးမှ ဖေဖေအတွက်ရည်စူးတဲ့ ဆောင်းပါးများ ကဗျာများ စုစည်းပြီး၊ စာအုပ်တွေလည်း အတော်များများထုတ်ပြီးပါပြီ။

အခုနောက်ဆုံး၊ ၂၀၁၉-ဒီဇင်ဘာမှာ ဖေဖေရာပြည့်အတွက် အမှတ်တရ စာအုပ်များ

၁။ဗိုလ်ကျော်ဇော်စစ်ရေးအမြင်များ။အတွဲ(၁)။

၂။ဗိုလ်ကျော်ဇော်ရာပြည့်။မောင်စွမ်းရည်နှင့်။

(၂)အုပ်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီကာလက ဗမာပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးအခြေအနေအရ တစ်စုံတစ်ရာ အခွင့်သာနေလို့ ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲလေးလည်း ရန်ကုန်မှာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မ ဒါတွေရေးပြနေတာ အကြောင်းရှိပါတယ်။

၁၉၈၉ခုနှစ် ကျွန်မတို့ပါတီ အကွဲကွဲအပြုပြင်ဖြစ်သွားပြီးနောက် ပါတီရဲ့အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ဗဟိုခေါင်းဆောင်များအနားယူဖို့ ပါတီဗဟိုက ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မက တဖက်နိုင်ငံသွားအနားယူရမယ့် (အသက်(၇၀)ရွယ်) မိဖနှစ်ပါးကို လိုက်စောင့်ရှောက်ရဖို့ ဖြစ်လာပါတယ်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၆) ရက်နေ့ ခရီးစထွက်ရတော့မယ့် ကျွန်မတို့သားအမိသားအဖ (၃) ယောက်ကို လာနှုတ်ဆက်တဲ့(ပါတီကို ဆက်ခေါင်းဆောင်ဖို့ ကျန်ခဲ့တဲ့) ရဲဘော်ထွန်းက ကျွန်မကို ဒီလိုမှာ လွှတ်ပါတယ်။

-----ရဲဘော်ဦးတင် (ဖေဖေပါတီတွင်းအမည်) ရဲ့နိုင်ငံရေး သေမသွားအောင် ခင်ဗျားကြိုး စားပါ။---တဲ့။

ဒီတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ ကျွန်မတာဝန်ကို သင့်တော်စွာဆောင်ရွက်ပြီးပါပြီ။-လို့ ပြောပြချင်တဲ့အတွက် ဒါတွေရေးပြနေတာပါ။

တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်များထဲမှာရော၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ အဆက်ဆက်သော ခေါင်းဆောင်များအပါ၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုကြီး မျိုးစုံအတွင်း ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ဗမာ့သူရဲကောင်းအပေါင်းအကြားမှာရော၊ (ရှားရှားပါးပါး)အလွန်ကုသိုလ်ကောင်းသူ တဦးလို့ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဖေဖေဟာ (၁၉) နှစ်သားကျောင်းသားဘဝ (၁၃၀၀) ပြည့်အရေးတော်ပုံကစလို့ ဗမာပြည်ကြီးရဲ့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနဲ့ ဗမာပြည်သူ တရပ်လုံးရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲများဖြစ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တိုက်ဖျက်ရေး၊ တပ်မတော်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး စတဲ့ တိုက်ပွဲအဆက်ဆက်တွေမှာ လုပ်စွမ်းနိုင်သမျှ တသက်တာလုံး ပြည်သူလူထုအကျိုးစီးပွားပေါ်ကရပ်တည်ပြီး ရာသက်ပန်ပြည်သူ့ဘက်တော်သားကြီးအဖြစ် အသက်(၉၃)နှစ် ကွယ်လွန်ချိန်အထိ မရပ်မနားလုပ်ဆောင်သွားခဲ့တာပါ။ ဖေဖေဟာ လူသားတယောက်အနေနဲ့ရော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ပါတီဝင်တဦးအဖြစ်နဲ့ပါ တာဝန်ကျေအောင် သူစွမ်းသမျှ ကြိုးပမ်းထမ်းရွက်သွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ဖေဖေရဲ့စ-လယ်-ဆုံး ဘဝတသက်တာဟာ အစွန်းအထင်းမရှိ ပြည်သူလူထုအကျိုးဆောင်သွားတဲ့ အလွန်လှပတဲ့ သမိုင်းကြောင်းကြီးတရပ်ဖြစ်နေပြီး ဒီအဖြစ်အပျက် အားလုံးနီးပါးကိုလည်းမှတ်တမ်းမှတ်ရာ တင်ထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းတယ် လို့ပြောတာပါ။

ဖေဖေကိုယ်တိုင်ကလည်း(အသက်(၉၀)ပြည့် ၂၀၀၉-ဒီဇင်ဘာ-၃ရက်နေ့က)-ဖေဖေတော့ ဖေဖေဘဝကို ကျေနပ်ပြီ-လို့ပြောဖူးပါတယ်။

တဖက်နိုင်ငံမှာနေထိုင်ရင်း တခါတရံ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာရင်--ဗမာပြည်သူတွေ အခုထိ ဆင်းရဲတွင်းနက်နေရတဲ့အပေါ် နည်းနည်းမှတ်တမ်းကောင်းဘူး။ ဖေဖေတို့တာဝန်မကျေဘူး။လို့လည်း ဆိုတတ်ပါသေးတယ်။ တခါတော့ ဒီလိုပြောလာပါတယ်။

---ဖေဖေလေ အခုမှ ဆရာစံကို နားလည်လာတယ်။---တဲ့။

- ဆရာစံကိုသေဒဏ်ချလိုက်တော့ သူ့ရှေ့နေက အယူခံတင်ဖို့စဉ်တယ်။ ဒီတော့ ဆရာစံက-ကျွန်တော် မတင်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေ အတော်များများ သေကုန်ပြီပဲ။ ကျွန်တော် အခုလောက် အသက်ရှင် နေတာကိုပဲ ရှက်လှပါပြီ။-လို့ဆိုတယ်တဲ့။

- ဒါအပြင် ဖေဖေဟာ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းတခုမှာလည်း သူ့ရဲ့နိဂုံးချုပ်ချက်တခုကို အခုလို ပြောသွားခဲ့ ဖူးပါတယ်။

- ---ဒီမိုကရေစီအလင်းရောင်အောက်မှာ မနေနိုင်သူများဟာ ဘယ်တော့မှ ပြည်သူတွေကို ဒီမိုကရေစီ ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။---တဲ့။

- တကယ်လို့ ဒီနွေဦးတော်လှန်ရေးကြီးအတွင်း စစ်တပ်ရဲ့ ပြည်သူတွေအပေါ်ရက်စက်မှုတွေကို ဖေဖေ တွေ့ရ၊ ကြားရရင်လည်း---ဒီလိုပဲပြောဦးမှာပါ။

- ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါတယ်။ အခု ဘာမဆိုလုပ်ရဲတယ်လို့ လူမိုက်စကားပြောတက်လာတဲ့ စကစဗိုလ် ချုပ်များ ပြည်သူတွေကို သတ်ရဲ၊ ဖြတ်ရဲ၊ မုဒိမ်းကျင့်ရဲ၊ ရွာစဉ်လိုက်မီးရှို့ရဲပေမယ့် သူတို့ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေတော့ မကြေညာရဲဘူး၊ သူတို့အာဏာကိုတော့ အထိပါးမခံရဲဘူး မဟုတ်လား။ဒီလိုလူမျိုးတွေက ဘယ်ဒီမိုကရေစီ ပေး ရဲမှာလဲ။

- ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေ မတရားမှု၊ဖိနှိပ်မှုမျိုးစုံကို အလျော့မပေးဘဲ၊ တဗိုလ်ကျတဗိုလ်တက်၊ တမျိုး ဆက်ပြီးတမျိုးဆက်၊ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေကြတာကို မပြတ်ကြားသိနေရတဲ့အတွက် အဲသလိုပြည်သူမျိုးအ တွက်တော့ ကျွန်တော်အလွန်ဂုဏ်ယူပြီး အားရကျေနပ်မှုလည်းရှိပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့လည်း မလျော့ တမ်းဖွဲ့နဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါလို့ အားပေးမှာကြားချင်ပါတယ်။ မိမိတို့အချင်းချင်းကြားလည်း စည်းလုံးညီ ညွတ်ကြပါ။ သဘောထားကြီးကြပါလို့ပြောပါရစေ။-----

တပ်မတော်သားများကိုလည်း ပြည်သူသာအမိ၊ ပြည်သူသာ အဖပါ။ ပြည်သူ့မျက်နှာပဲကြည့်ပါ။ ပြည်သူ ကိုရန်သူလိုသဘောထားပါနဲ့ လို့မှာကြားလိုပါတယ်။-----

- ဒါကတော့ ဖေဖေရဲ့ နောက်ဆုံး သူ (၉၀) ပြည့်မွေးနေ့မှာ တိုင်းပြည်သို့အမှာစကားထဲက ကောက်နုတ် ချက်ကလေးပါ။

သမိုင်းအကြောင်းအရာနဲ့ပတ်သက်ရင် စာရင်းပိတ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး၊ ဗမာပြည်သမိုင်းထဲက ဖေဖေ အ ကြောင်းတွေဆိုရင်လည်း အစိုးရရဲ့ လျှို့ဝှက်မော်ကွန်းတွေမှာရှိတဲ့ မဖော်ထုတ်ရသေးတဲ့အကြောင်းတွေ၊ တခြား သူ တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ လက်လှမ်းမီချက်တွေ စသဖြင့် ရှိနေဦးမှာပါ။

- ကျွန်မလက်လှမ်းမီသမျှကတော့ နောက်ထပ်ရေးစရာမှတ်တမ်းတင်စရာတောင် သိပ်မရှိတော့ပါဘူး။ ကျမ ဆက်၍ ရေးချင်တဲ့ ဖေဖေဘဝဇာတ်ကြောင်းတွေကတော့ ပြည့်စုံသလောက် ဖြစ်သွားပါပြီ။

- ဒီလောက်နဲ့ပဲ ကျေနပ်ကြပါတော့။

- လှကျော်စော။ ၂-၁၂-၂၀၂၂။
(ဖေဖေရဲ့(၁၀၃)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့။)

မြင်းခြံ ဦးအောင်သူ (သို့မဟုတ်) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ရာသက်ပန် ဆန့်ကျင် တော်လှန်ခဲ့သူ -

ဝင်းတင့်ထွန်း

(၁)

ကျွန်တော်က ‘အစ်ကိုကြီး’လို့ ရှေ့ကတပ်ပြီးခေါ်သူတွေထဲမှာ မြင်းခြံသား ဦးအောင်သူလည်း တဦး အပါ အဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုကိုးကျွန်းပြန်တွေထဲကဆိုရင်- အစ်ကိုကြီးကိုလှချို၊ အစ်ကိုကြီးကိုမြစ်နံ၊ အစ်ကိုကြီး ကိုလှ တင်အောင်၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှကြည်၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်ဝင်း(ဆားပုလင်း).. စတာတွေကို ‘အစ်ကိုကြီး’လို့ ရှေ့ က ဝိသေသတပ်ပြီး ခေါ်ခဲ့ နှုတ်ကျိုးနေခဲ့သလို၊ ကျွန်းပြန်မဟုတ်တဲ့သူတွေထဲကလည်း ကိုလှရွှေ၊ ကိုညိုဝင်း၊ ကို တင်မောင်ဝင်း-စတဲ့သူတွေကို ကျွန်တော်က ‘အစ်ကိုကြီး’ လို့ပဲ ခေါ်လေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ မြင်းခြံဦးအောင်သူဟာ တ ကယ်က ကျွန်တော့်ထက် အသက်(၁၇)နှစ်ကျော်ကြီးသူ- ဦးလေးအရွယ်ဖြစ်ပေမယ့်၊ ကျွန်တော်ကတော့- အစ် ကိုကြီးကိုလှချို၊ အစ်ကိုကြီးကိုညိုဝင်း၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေ တို့ကိုခေါ်ဝေါ်သလိုပဲ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ-လို့ပဲ ခေါ်ဝေါ်အသားကျနေခဲ့ပါတယ်။

အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူကို လူချင်းမတွေ့ဆုံဖူးခင်ကတည်းက နာမည်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီးသိကျွမ်းနေခဲ့ရ တာကတော့ တော်တော်လေးကြာခဲ့ပြီလို့ ဆိုရပါမယ်။ ဦးလေးဦးခင်မောင်မြင့် (PPP ဥက္ကဋ္ဌ)၊ ဦးလေးဦးဖေတင် (မြင်းခြံ)၊ ဦးလေးဗိုလ်အုံးမောင် (လေထီး)တို့ ဆီကနေ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြောကြဆိုကြသံတွေထဲကနေ သိနေကြားနေခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီး မြေတုန်ဟည်းအောင်ပေါ်ထွန်းလာချိန်မှာ တော့ မြင်းခြံသပိတ်ကော်မတီရဲ့တိုက်ပွဲခေါ်သံသီချင်းကလည်း ကျွန်တော်တို့တွေဆီအထိ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာခဲ့ ရာ၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူရဲ့နာမည်နဲ့ပါ ဆက်စပ်ယှက်နွယ်ပြောကြဆိုကြသံတွေ ကျွန်တော်တို့အကြား ည

စည်လာခဲ့ပါတယ်။ အရေးတော်ပုံကာလကြီးအတွင်း တနေ့မှာ ဦးခင်မောင်မြင့်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့တတွေ သူ့အိမ်မှာ လူစုံကြရာမှာ၊ ဦးခင်မောင်မြင့်က “ အခုတလော နိုင်ငံအနှံ့ ထွက်ပေါ်လာနေတဲ့သပိတ်တိုက်ပွဲသံတွေ၊ သီချင်းတွေ သံချပ်တွေ ကြွေးကြော်သံတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ကိုအောင်သူကြီးတို့ ဦးဆောင်ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ မြင်းခြံဘက်က ကြွေးကြော်သံသီချင်းကတော့ တကယ်ကိုအပြောင်မြောက်ဆုံး အပြတ်သားဆုံးလို့တောင် ဆိုရလိမ့်မယ်ဗျာ..” လို့ ပြုံးစစနဲ့ပြောဆိုလာရင်း၊ ဟဲကနဲ အသံထွက်အောင်တောင် တချက်ရယ်လိုက်ရင်းက- “ နေဝင်း- စိန်လွင်...သတ်ပစ် သတ်ပစ်- တဲ့ဗျ ” လို့ ဆက်လက်ပြောဆိုလိုက်လေရာ၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သဘောကျစွာ ပြုံးမိခဲ့ကြရသလို၊ ‘ကိုအောင်သူ’ ‘ကိုအောင်သူ’ ဆိုတဲ့နာမည်ကိုလည်း ထပ်မံတကျော့ပြန် ကြားမိကြရပြန်ပါတယ်။

“ကိုအောင်သူတို့ - ကိုစောတင်အေးတို့ က ဒီလိုဟာမျိုးဆိုရင် သိပ်ပြောင်မြောက်ကြ၊ လက်စောင်းထက်ကြတယ်ဗျ..” ဆိုတဲ့ မှတ်ချက်ပြုသံကိုလည်း အစ်ကိုကြီးကိုညိုဝင်းရဲ့ ကွမ်းသွေးတွေ ရဲရဲနီနေတဲ့ နှုတ်ဖျားကနေ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ဦးလေးဦးခင်မောင်မြင့်၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေ၊ ကိုညိုဝင်း၊ ကိုမြစိန်၊ ကိုလှတင်အောင်၊ ကိုတင်မောင်ဝင်းတို့နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ လှည့်လည်ချီတက်ဆန္ဒပြပွဲကြီးတွေအတွင်း တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ဆင်နွှဲနေကြချိန်မှာ၊ မြင်းခြံဘက်မှာလည်း သပိတ်ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ-ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရနဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်သူတို့တတွေ ဦးဆောင်ကြတဲ့ မြင်းခြံသပိတ်ကော်မတီနဲ့ မြင်းခြံလူထုတွေရဲ့ လှုပ်ရှားအုံကြွ သပိတ်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲသံတွေဟာ ခြိမ့်ခြိမ့်ညံ့နေတဲ့ကာလလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီတုန်းက နေရာအနှံ့က ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အရေးတော်ပုံ စာစောင်စာတမ်း သတင်းမှတ်တမ်းလွှာမျိုးစုံတွေကြားထဲမှာ- ဘီဘီစီ၊ဗွီအိုအေ၊ အေလ်အင်ဒီယ-စတဲ့ လေလှိုင်းသံ ရေဒီယိုအသံလွှင့်ချက်မျိုးစုံတွေကြားထဲမှာ- သတင်းမျိုးစုံ လှုပ်ရှားမှုမျိုးစုံတွေကို ကြားနာတွေ့မြင်နေခဲ့ရရာမှာ- မြင်းခြံကသတင်းတွေဟာလည်း ရှေ့ တန်းရောက်သတင်းတွေသဖွယ် မကြာခဏပါဝင်နေခဲ့ပါတယ်။

(၂)

နာမည်ကိုသာ ကြားနာ ရင်းနှီးနေခဲ့ရရာမှ ကြံကြံဖန်ဖန် လူချင်းပါ စတင် ဆုံဆည်းရင်းနှီးလာခဲ့ရတာကတော့- ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီး ဖြိုခွဲခံရပြီးစကာလ၊ မဟာရန်ကုန်ရဲ့ မြို့လယ်ခေါင်ကြီးအတွင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြံကြံဖန်ဖန်လို့ ဆိုလိုက်ရတာကတော့- မြင်းခြံကနေ ဝရမ်းပြေးအဖြစ် တိမ်းရှောင်လာကြတဲ့ အစ်ကိုကြီးတို့တတွေဟာ ဘယ်တော့ ဘယ်ရွာ ဘယ်ဒေသတွေဆီကိုမှ တိမ်းရှောင်မသွားကြဘဲ၊ အုပ်ချုပ်ရေးတွေရဲ့ အချက်အချာ ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင်ကြီးဆီကိုပဲ ရောက်ရှိ ဝရမ်းပြေးလာကြရင်း၊ ဆုံဆည်းမိလိုက်ကြရတဲ့ အနေအထားမျိုး ဖြစ်တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ လူမသိ သူမသိနေရာ-အဝေးဒေသတွေဆီကို မထွက်ဘဲ၊ တကယ့်ဗဟိုချက် ရန်ကုန်မြို့လယ်ဆီကိုမှ ရွေးချယ်ရောက်ရှိလာကြတာဟာ လက်ရင်းနားကပ်ပြီးလက်ရင်းကျကျနေရာကိုမှ တမင်ရွေးပြီး တိမ်းရှောင်ပြလိုက်တဲ့သဘောလို့ ဆိုရပါမယ်။ ရန်ကုန်ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်ထဲက တိုက်ခန်းတခန်းထဲမှာ- အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ၊ ကိုခင်မောင်အေးနဲ့ ကိုဒေါ်လာတို့ သုံးဦးသားဟာ နိုင်ငံရေးဝရမ်းပြေးတွေအဖြစ် ရောက်ရှိနေထိုင်နေကြရာမှာ၊ ကိုအောင်သူက အဓိကခေါင်းဆောင်လဲဖြစ်သလို၊ အသက်အရွယ်အရ ဝါစဉ်အရလည်း အကြီးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ စတည်းချနေကြတဲ့တိုက်ခန်းလေးဟာ အိန္ဒိယနွယ်ဖွားဟိန္ဒူအမျိုးသားကိုအုံးမောင်ဆိုသူ ပိုင်ဆိုင် တဲ့အခန်းလေးဖြစ်ပြီး၊ အဲဒီကိုအုံးမောင်က သူတို့ကို တိုက်ခန်းသေ့ပါအပ်ပြီး အပိုင်အစားပေးထားတဲ့ အနေအ ထားဖြစ်ရာ တော်တော်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိပါတယ်။ မူလပိုင်ရှင်ကိုအုံးမောင်က ကုန်သည်ကြီးတဦး ဖြစ်ပုံ ရပါတယ်။

အဲဒီတိုက်ခန်းထဲမှာ ဂုန်နီအိတ်ခွဲတွေ အထပ်လိုက်အပုံလိုက် အများအပြားရှိနေတာတွေ့ရပါတယ်။ သူ တို့ သုံးဦးသား ခပ်လျှိုလျှိုနေထိုင်နေကြတဲ့ အဲဒီတိုက်ခန်းလေးထဲကို ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားသူကတော့ အစ်ကို ကြီးကိုလှရွှေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုလှရွှေက ဦးလေးဦးခင်မောင်မြင့်ဆီကတဆင့် ကိုအောင်သူကို တွေ့ဆုံထားပြီး ဖြစ် လေရာ၊ ကိုအောင်သူကိုယ်တိုင်ဆီကနေ ဒီအခန်းလေးရဲ့နေရာကို တိတိကျကျသိရှိထားပြီးဖြစ်တာကြောင့်၊ ကို အောင်သူတို့ မြင်းခြံသားသုံးဦး ခိုလှုံနေရာ-ဒီတိုက်ခန်းလေးထဲကို အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်သူ ကိုမှ စုံစမ်းမေးမြန်းနေစရာမလိုဘဲ၊ ရှော့ရှော့ရှူရှူရောက်ရှိလာခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုအောင်သူက ကိုလှရွှေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပျူပျူငါငါကြိုဆိုရုံမက၊ အဲဒီ စတွေ့တဲ့ညနေခင်းမှာပဲ သူတို့ စားဖို့ ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ ‘ညနေစာ’ နဲ့ ပါ တည်ခင်းညှော်ခံလွတ်လိုက်လို့ ကိုလှရွှေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ သူတို့တွေနဲ့အတူ ညနေစာပါ စားသောက်ဖြစ်ခဲ့ရ ပါတယ်။ ကိုလှရွှေက မိတ်ဆက်ပေးလို့ ကိုအောင်သူနဲ့ သိလာရုံမက၊ တစထက်တစ ပိုမို ရင်းနှီးလာရသလို၊ သူ ကိုလည်း ကျွန်တော်က အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေကိုခေါ်သလို၊ ‘အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ’ လို့ပဲ အလွယ်တကူ ခေါ် ဝေါ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းကအစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူဟာ လူကလည်း ခပ်ပြတ်ပြတ် မပိန်မပါးမို့ လားမသိ၊ အရွယ်က လည်း တော်တော်လေးတင်ပါတယ်။ မျက်နှာပေါ်က ပါဝါမျက်မှန်ကြီးသာ မရှိဘူးဆိုရင်- သည့်ထက်တောင် နု ပျိုသွက်လက်နေဦးမယ့်အသွင် တွေ့ရပါတယ်။ လေသံက ခပ်အေးအေးပေမယ့်၊ စကားပြောရာ လှုပ်ရှားရာမှာ တော့ ခပ်သွက်သွက်နဲ့ ခပ်လန်းလန်းပဲ တွေ့ရပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကာလ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်သုံးဆယ်ကျော်လောက်က၊ မတကသ ခေါင်းဆောင်ဗကသကျောင်းသားခေါင်းဆောင်အရွယ်တုန်းကဆိုရင်- တော်တော်ကို သွက်သွက်လက် လက်နဲ့ ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိမယ့်ပုံသဏ္ဍာန်ဟာ ခုချိန်အထိ (၁၉၈၈ခုနှစ်ကုန်ခါနီးအချိန်အထိ) ဝေ့ဝဲ စွန်းကျန် နေဆဲလို့ ပဲ မြင်လိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ကိုလှရွှေဟာ ဗိုလ်တထောင်ထဲမှာပဲရှိနေတဲ့ ဦးခင်မောင်မြင့်ရဲ့နေအိမ်(သို့ မဟုတ်)ပုဇွန် တောင်ဈေးထဲက ဦးခင်မောင်မြင့်ရဲ့ဆေးလိပ်ဆိုင်လေးဆီ မကြာခဏရောက်တိုင်းလိုလိုမှာလည်း၊ အဲဒီကတဆင့် လမ်းကြိုလို့ ဆက်ပြီးရောက်ဖြစ် ဝင်ဖြစ်တတ်တာက အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့ သုံးဦးသားရဲ့ တိုက်ခန်းလေးဆီ ဖြစ်ခဲ့ကြရင်း၊ ကိုခင်မောင်အေး၊ ကိုဒေါ်လာတို့နဲ့ပါ ပိုမိုကျွမ်းဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ သူတို့နဲ့အတူ ဒေါက်တာစန်းလှိုင်ကိုပါ ထပ်မံတွေ့ဆုံ မြင်သိလာခဲ့ရပါတယ်။ ဒေါက်တာစန်းလှိုင်ကလည်း သူတို့ မြင်းခြံ သပိတ် ကော်မတီကပဲဖြစ်ပြီး၊ သူတို့ နည်းတူ နိုင်ငံရေးဝရမ်းပြေးတယောက်ဖြစ်မှန်း သိလာခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီကာလတုန်းက အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD)ဟာ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမှာ စတင်ပေါ် ပေါက်နေပြီဖြစ်ရုံမက လူထုကြားမှာ ရေပန်းအစားဆုံးလည်း စတင်ဖြစ်တည်စပြုနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကာလ က ကျွန်တော်တို့ထဲက တော်တော်များများက နိုင်ငံရေးပါတီတခု သပ်သပ်မဖွဲ့တော့ဘဲ၊ NLD ကိုပဲ ဝန်းရံရင်း၊

NLDနဲ့ပဲ လှုပ်ရှားသွားကြရန်အထိတောင် ပြင်ဆင်စဉ်းစားထားကြချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ NLD ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်အောင်ကြီးရဲ့ မူမမှန်တဲ့ပြောသံဆိုသံ အာဏာပါဝါပြသတချို့ ထွက်ပေါ်လာရာ၊ စိတ်မသက်သာစရာတွေ ဖြစ်လာရပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့်- မန္တလေးတိုင်း NLD တာဝန်ခံဖြစ်တဲ့ ဦးတင်ရွှေ (မုံရွာ)က မန္တလေးမှာ NLD ဆိုင်းဘုတ်တွေတင်နိုင်ရေးမှာ မန္တလေးက နိုင်ငံရေးအရ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့နေရာတွေမှာ ဆိုင်းဘုတ်တွေတင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပမယ့် ဗိုလ်အောင်ကြီးက သူနဲ့ ရင်းရာရင်းရာတွေ (တချို့ဆို- သူရဲ့ အောင်ကြီးကိတ်ကိုယ်စားလှယ်မျိုးတွေ)နဲ့ပဲ၊ ရေပန်းစားလာတဲ့ NLD ဆိုင်းဘုတ်တွေကို နေရာချထား တင်စေတာမျိုးတွေ၊ တာဝန်ပေးဆောင်ရွက်စေတာမျိုးတွေ ရှိလာတဲ့အပေါ် မန္တလေးတိုင်းတာဝန်ခံ- ဆရာ ဦးတင်ရွှေတောင် စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်ရတဲ့အသံတွေ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်အောင်ကြီးက ဥက္ကဋ္ဌဆိုတဲ့ ပါဝါ နဲ့ မန္တလေးတိုင်းတာဝန်ခံ မုံရွာဦးတင်ရွှေကို အပေါ်စီးကနေ မောက်မောက်မာမာပြောဆိုတယ်ဆိုတဲ့ အသံတွေပါ ကြားလာရပါတယ်။

ဆရာဦးတင်ရွှေဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ နိုင်ငံရေးအမှု (၂)ခုစလုံးအတွက် ရှေ့နေကြီးဖြစ်ဖူးသလို၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေတို့အပါအဝင် ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်ရဲဘက်တော်တော်များများရဲ့ နိုင်ငံရေးအမှုတွေမှာလည်း ရှေ့နေကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့ အနေနဲ့ဆိုရင်- မန္တလေးတက္ကသိုလ်-မတကသ မှာကတည်းက ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ၊ လက်တွဲဖော် လူရင်းတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား။

NLD မှာအဲဒီတုန်းက စဖွဲ့ဖွဲ့ချင်းတုန်းက ဗိုလ်အောင်ကြီးက ဥက္ကဋ္ဌဆိုတော့- ဗိုလ်အောင်ကြီးရဲ့ ပြောသံဆိုသံ လှုပ်ရှားသံတွေကလည်း သိပ်ပြီး မူမမှန်လာလေတော့- နောက်ဆုံးမှာ ကိုယ့်အသံလေးကိုယ် မှန်မှန်ကန်ကန်ပီပီသသထုတ်ဖော်ဖို့ လိုလာချိန်မျိုးမှာ ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းတရပ် ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီလိုအခြေအနေမှာ လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်အသံလေးကိုယ် ပီပီသသထုတ်ဖော်ဟစ်ကြွေး လှုပ်ရှားနိုင်ရေးအတွက်၊ ဦးခင်မောင်မြင့်ကို ဗဟိုပြုပြီး ကျွန်တော်တို့တတွေလည်း နိုင်ငံရေးပါတီတရပ် ဖွဲ့စည်းနိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ကျလာခဲ့ရ၊ စတင်လုပ်ဆောင်လာခဲ့ရပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့-ဦးခင်မောင်မြင့် နောက်ဆုံးအတွင်းရေးမှူးလုပ်ခဲ့တဲ့ 'ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ(PPP)' ကိုပဲ၊ အသစ်တဖန် တကျော့ပြန် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းကြဖို့ သဘောတူညီခဲ့ကြပြီး၊ ပါသင့်ပါထိုက်တဲ့သူတွေ တတ်နိုင်သမျှ စုံစုံညီညီပါဝင်နိုင်ကြစေဖို့ လူတွေအားလုံးကို စာရင်းချကြည့်တဲ့အခါ၊ ဦးခင်မောင်မြင့်ကလည်း သူ့ဟာသူ သိထားပြီး မြင်ထားပြီးသားတွေ ရှိသလို၊ ကိုလှရွှေ ကလည်း ပါသင့်သူတွေရဲ့စာရင်းကို စာရင်းတို့ကြည့်ပြီး ပေးအပ်ခဲ့တာရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း လူ တော်တော်များများရဲ့ စာရင်းကို ပြုစုပေးအပ်ခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ- တချို့ ကျွန်းပြန်တွေကိုဆိုရင်- ဦးခင်မောင်မြင့်ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ချပယ်ချပစ်ခဲ့တာရှိသလို၊ လူတစ်ဦးစနစ်ဦးစကိုတော့ အစ်ကိုကြီးကိုမြစ်နီက လက်ခံထည့်သွင်းမဖွဲ့ဖို့ ကန့်ကွက်သဘောထားပေးခဲ့တာတွေလည်း ရှိပါတယ်။

အကျဉ်းရုံးပြောရရင်- အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူကလည်း သူကိုယ်တိုင်အပါအဝင်၊ လူ (၃)ဦးရဲ့ စာရင်းကို သူကိုယ်တိုင်တာဝန်ယူ ပေးအပ်ခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ (၃)ဦးကတော့- သူ(ကိုအောင်သူ)၊ ကိုခင်မောင်အေး နဲ့ ကိုတင်ဝင်း (မြင်းခြံ)တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးခင်မောင်မြင့်ကလည်း အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူပေးတဲ့စာရင်းကို ယုံယုံ

ကြည်ကြည် လက်ခံအတည်ပြုခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်- ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ (PPP) တရားဝင် စတင်ဖွဲ့စည်းတဲ့အခါ၊ COC (၁၇) ဦးမှာ မြင်းခြံသားကချည်း (၃)ဦး ပါဝင်နေခဲ့ပါတယ်။ (ကျောက်ဆည်က ဦးစိုးဝင်းမောင်ကိုတော့- သူ မှတ်ပုံတင်နံပါတ် မသိတဲ့အတွက်၊ ဦးလေးဦးခင်မောင်မြင့်ကိုယ်တိုင်က ထည့်သွင်းဖွဲ့ ချင်ပေမဲ့၊ မလွဲသာမရှောင်သာ ချန်ထားပစ်ခဲ့ရပါတယ်။)

အဲသလို ‘ ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ’ တကျော့ပြန်ဖွဲ့စည်းရန် ပြင်ဆင်စနဲ့ ဖွဲ့စည်းစကာလမှာ ကျွန်တော့် တဦးချင်းအတွက် အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ မမေ့နိုင်စရာ အဖြစ်အပျက်လေး (၂) ခုရှိခဲ့ပါတယ်။ မကြာခဏဆိုသလိုလဲ သတိရမိပါတယ်။ တခုက ဆရာဂျမ်း(ဆရာတင်မိုး)ကို ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီမှာ ပါ ဝင်ဖို့ ပြောဆိုတဲ့ကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့က အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ NLD ဌာနချုပ်ဖြစ်နေတဲ့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အိမ်နဲ့ ကပ်လျက်သားက ခြံလေးထဲကို လူတဦးနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ကြရာ၊ သူ ကိစ္စနဲ့သူ ရောက်နေပုံရတဲ့ ဆရာတင်မိုးကြီးနဲ့ သရက်ပင်လေးအောက်မှာ သွားတိုးပါတယ်။ မြင်းခြံနယ်သားချင်း လည်း ဖြစ်၊ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် ရဲဘော်ရဲဘက်ချင်းလည်းဖြစ်တဲ့ ဆရာတင်မိုးနဲ့ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့ဟာ ဝမ်းပန်းတသာ အပြုံးကိုယ်စီနဲ့ အားပါးတရ နှုတ်ဆက်ကြ၊ စကားစမြည်ပြောဆိုကြရာကနေ- ဘယ်လိုက ဘယ် လို စကားစဖြစ်သွားသလဲမသိ၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူက ဆရာဂျမ်း(ဆရာတင်မိုး)ကို ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့ကြ တော့မယ့် ‘ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ’ မှာ ပါဝင်ဖို့ ပြောပါလေတော့တယ်။

ပြုံးနေတဲ့ ဆရာဂျမ်းရဲ့မျက်နှာကြီးဟာ စက္ကန့်ပိုင်းလောက် ခပ်ငေးငေးကြီးဖြစ်သွားပြီးနောက်-“ ဟာ.. ကိုအောင်သူတို့ကလည်း၊ ဒီ NLD မှာပဲ စုစုစည်းစည်းလုပ်သင့်တာလေ..” လို့ လေသံလေးလေးကြီးနဲ့ ပြောသံ ခပ်သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရသလို၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူကလည်း- “အစကတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲသလိုပဲ စဉ်းစားထားတာ-အခုက ဗိုလ်အောင်ကြီးရဲ့ပြောပုံဆိုပုံနဲ့ ခြေလှမ်းတွေက သိပ်မဟန်ဘူးလေဗျာ..” ဆိုတဲ့ ပြန် ပြောသံကို ခပ်ဝါးဝါး ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့လူရင်းချင်း၊ ရဲဘော်ရဲဘက်ချင်း၊ တနယ်တည်း သားချင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောနိုင်ဆိုနိုင်အောင် အနည်းငယ် ခွာရပ်နေလိုက်ရင်း၊ ဘေးဘေးဘီဘီ ဝဲယာ တွေဆီကိုပဲကြည့်နေလိုက်မိတဲ့အတွက် ခပ်ဝါးဝါးသာကြားလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ (နောက်တော့-ကာလတခု မှာ ဆရာဂျမ်းက အဲဒီတုန်းက သူ့ကို မြင်းခြံကိုအောင်သူက PPP မှာပါဝင်ဖို့ ပြောလာတဲ့အကြောင်းလေးကို အ မှတ်တရ တခုမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ဖူးတာ ရှိပါတယ်။)

အဲဒီတုန်းက ကိုအောင်သူနဲ့ အတူပါလာခဲ့တဲ့သူကလည်း တကယ်က ကျွန်တော်ပဲ ဖြစ်ရာ၊ အဲဒီအဖြစ် အပျက်လေးဟာ ဆရာတင်မိုးအတွက်လည်း အမှတ်ရစရာတခုသဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့ရသလို၊ ကျွန်တော့်တဦးချင်းအဖို့ မှာလည်း အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်ရစရာလေးတခုသဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့ရပါတယ်။

နောက်ထပ်တခုကတော့- ပါတီမှတ်ပုံတင်ဖို့ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်သို့ သွားခဲ့ကြစဉ်က အဖြစ်အပျက် လေးပါပဲ။ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ၊ ကိုလှရွှေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အတူသွားခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီး ကိုမြစ်နံ (ကျွန်းပြန်)ပါ ပါခဲ့သေးတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် (ဦးဘဌေးကော်မရှင်)က ဗျူရို ကရက်ကြီးတဦးက- “ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်မှာလား..” လို့ မေးလေတော့- ကျွန်တော်တို့ တွေက “လွတ်လပ်ပြီး တ

ရားမျှတတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်ရင် ဝင်မှာပေါ့..” လို့ ဖြေလိုက်ကြရာ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မျက်နှာကြီး ခပ်မူန့်မူန့် ဖြစ်သွားပါလေတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဦးဘဌေးနဲ့ စောကြာခိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ ကော်မရှင်အတွင်းရေးမှူး-အေးမောင်လို့ပဲ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ပါတီရဲ့ အလံမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးသင်္ကေတ မိုးပြာရောင် နောက်ခံပေါ်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး အထိမ်းအမှတ် ရွှေဝါရောင် ကြယ်သုံးပွင့်နဲ့ ဖော်ပြရည်ညွှန်းထားသလို၊ ပါတီရဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ထဲမှာလည်း “ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး” လို့ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားရာ၊ အဲဒီ ဘဌေးရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ပါပုဂ္ဂိုလ်က ‘ပြည်တွင်းစစ်’ ဆိုတဲ့အသုံးအနှုန်းကို လက်မခံနိုင် ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲ၊ ‘ပြည်တွင်းလက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းမှု’ လို့ ပြင်ရေးစေ ချင်ကာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကလဲ ‘ဒါဟာ မူကျတဲ့ ကိစ္စ’ လို့ နားလည်ခံယူပြီး၊ သူတို့ စိတ်ကြိုက်အတိုင်းပြင်မပေးနိုင်ဖြစ်ကြကာ၊ အချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ် ခေါင်းချင်းဆိုင် ဆွေးနွေးမှု လုပ်ကြရပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူတို့ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ‘လက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းမှု’ လို့လည်း မသုံး မရေး မဖော်ပြ၊ ‘ပြည်တွင်းစစ်’ ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ‘ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး’ လို့ပဲ ဖော်ပြမယ်ဆိုတော့မှ ပါတီမှတ်ပုံတင်ခွင့် ရခဲ့ပါလေတယ်။ ဒါဟာ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူပါ ပါဝင်တဲ့ တကယ်ကို အမှတ်ရစရာတစ်ခုလို့ ဆိုရပါမယ်။ (ဒါကို အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့စာအုပ်ထဲမှာ မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြခဲ့ဖူးပြီး ဖြစ်ပါတယ်။)

အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်ရစရာတွေထဲမှာ ပြည်သူတိုးတက်ရေးပါတီဗဟိုမှာ အတူတွဲပြီး ဆွေးနွေးလှုပ်ရှားခဲ့ဖူးတာတွေအပြင်၊ သူနဲ့ အတူတွဲပြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ပါတီစည်းရုံးရေးခရီးဆင်းခဲ့ကြဖူးတာတွေလည်း မကြာခဏဆိုသလို အမှတ်ရနေမိပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ၊ ကိုသောင်းထိုက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသား မော်လမြိုင်ကျွန်းဘက် သင်္ဘောနဲ့ ခရီးသွားခဲ့ကြဖူးသလို၊ ကိုလှရွှေ၊ ကိုအောင်သူနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသားလည်း ကိုလှရွှေရဲ့ ဇာတိဒေသ ဘိုကလေးနဲ့ ဖျာပုံဖက်ဆီ အတူခရီးသွားခဲ့ကြဖူးတာ မမေ့စရာတွေ ရှိပါတယ်။

ဘိုကလေးမှာက ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတိုးတက်ရေးပါတီက ဗဟိုကော်မတီဝင်တဦးဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုကြီးကိုလှကြည် (ကျွန်းပြန်) လည်း ရှိနေတဲ့အပြင်၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ ဘိုကလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ PPP ပါတီရုံး ဦးဦးဖျားဖျားဆိုင်းဘုတ်ထူနိုင်ခဲ့တဲ့ မြို့လည်းဖြစ်တာကြောင့်၊ ကျွန်တော်တို့အတွက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေပြီးသား လိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ PPP ရဲ့ ဘိုကလေးမြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌက ဦးအုံးတင်ဆိုတဲ့ လူရိုးလူကောင်း နိုင်ငံရေး သမားဟောင်းကြီးတဦးဖြစ်ပါတယ်။ ဦးအုံးတင်ဟာ ဘိုကလေးမှာအခြေစိုက်ပြီး သားသမီးတွေနဲ့ ဘိုကလေးသားတပိုင်းလိုဖြစ်နေပေမယ့် တကယ်က သူ့ဇာတိက အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့ရဲ့ မြင်းခြံနယ်ထဲကပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့သုံးဦးသားဟာ ဘိုကလေးမြို့နယ် PPP ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တဲ့ ‘မြင်းခြံသားကြီးဦးအုံးတင်’ရဲ့ ဆိပ်ကမ်းဘက်က ထမင်းကြော်ဆိုင်လေးဆီအထိ သွားရောက်လည်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့ကြသလို၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှကြည် (ကျွန်းပြန်)ရဲ့အိမ်ကိုလည်း တခုတ်တရ သွားခဲ့ကြရုံမက၊ အစ်ကိုကြီးကိုလှရွှေ၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်ဟောင်းတဦး-လို့ဆိုရမယ့် အစ်မကြီးဒေါ်စန်းမြင့်ရဲ့အိမ်အထိလည်း မရောက်ရောက်အောင်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒေါ်စန်းမြင့်ဟာ ငယ်စဉ်က ကျောင်းသားသမဂ္ဂလှုပ်ရှားမှုတွေမှာ ပါဝင်ခဲ့ဖူးသူ တက်ကြွနိုးကြားသူ

ဖြစ်ခဲ့ဖူးရုံမက၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှာ တော်လှန်တဲ့သေနတ်သံတွေကြားထဲမှာလည်း ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ဖူးသူ အမျိုးသမီးကြီးတဦးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒေါ်စန်းမြင့်နဲ့ အကြောင်းပါခဲ့၊ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာကတော့ အစ်ကိုကြီးကိုလှကျော်မြင့် ဖြစ်ပါတယ်။ (အဲဒီဦးလှကျော်မြင့်ဟာ ပန်းချီလည်း အင်မတန်တော်သလို၊ ပမညတအမတ်လောင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ အညာဆန်မော်တော်တစင်းနဲ့ ထက်အောက်စုန်ဆန် မော်တော်လိုက်နေရာမှာ၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းကာလတွေမှာ သူ ဦးစီးတဲ့အဲဒီမော်တော်ကြီးပေါ် ကျွန်တော်လည်း လှည့်လည်လိုက်ပါစီးနင်းရင်း၊ ဝရမ်းပြေးဘဝရဲ့ နေ့ရက်တချို့ကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရဖူးသလို၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူလည်း အဲဒီကိုလှကျော်မြင့်ရဲ့ မော်တော်ကြီးနဲ့ပဲ ဝရမ်းပြေးဘဝနေ့ရက်တချို့ကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရဖူးကြောင်း နောက်ပိုင်းမှာ ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။ ကိုလှကျော်မြင့်ဟာ ကျွန်တော်တို့အပေါ် အဲသလိုကူညီ ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါတယ်။)အစ်မကြီးဒေါ်စန်းမြင့်ဟာ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူကို ‘ကိုချစ်ညို’လို့ ခေါ်တာကိုလည်း သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ ရဲ့ တောတွင်း လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးသမားဘဝတုန်းက နာမည်ဟာ ‘ရဲဘော်ချစ်ညို’ဖြစ်ခဲ့တယ် မဟုတ် လား။

(၃)

၁၉၈၉ ဩဂုတ်လထဲမှာ ‘ ၄၈၂၈ လှုပ်ရှားမှုကြီး’ ဖော်ထုတ်ဖြိုခွင်းခံလိုက်ရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း၊ တဆက် တစပ်တည်းလိုလိုမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ မြေပေါ်နိုင်ငံရေးပါတီ (၃)ခုလည်း အဖျားခတ်ခံလိုက်ရတာနဲ့ နဖူးတွေ ခူး တွေ့ကြုံလိုက်ရပါတယ်။ နဝတစစ်အစိုးရက မန္တလေးအခြေစိုက် ‘အမျိုးသားနိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစု (မနတ)’ ၊ ရန် ကုန်အခြေစိုက် ‘ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ (PPP)’ နဲ့ မုံရွာအခြေစိုက် ‘အမြစ်ခင်းပါတီ’တို့ကို တရားဝင်ပါတီ အဖြစ်ကနေ ဖျက်သိမ်းပစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့ပါတယ်။ ဗကပရဲ့ မြေပေါ်ပါတီတွေအဖြစ် စွပ်စွဲဆက်စပ်ပြတာ တွေလည်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ကြေညာရုံသာမဟုတ်၊ ပါတီဗဟိုကော်မတီဝင်တွေကိုပါ လိုက်လံဖမ်းဆီးရင်း က (တချို့ကို ဖမ်းဆီးထားပြီးမှ) ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ၊ ကျွန်တော့်မှာ ထပ်မံပြီး ဒုတိယအကြိမ် မြောက် ဝရမ်းပြေးဘဝ ရောက်ရပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူတို့တွေကတော့- PPP ဖွဲ့စည်းပြီးစ၊ PPP ဗ ဟိုကော်မတီစာရင်း သတင်းစာမှာ ဖော်ပြပါရှိလာချိန်နောက်ပိုင်းကစပြီး၊ ရန်ကုန်ကနေ ခွာကြရပြန်ကာ နေရာ ရွှေ့ပြောင်း ဝရမ်းပြေးကြရရာ၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူနဲ့ ကျွန်တော့်မှာ ဝရမ်းပြေးဘဝချင်းတူပေမယ့် နေ ရာ ချင်းကတော့ မတူနိုင်ဖြစ်ကြရပါတယ်။ သူလည်း သူနည်းသူဟန်နဲ့သူ တနေရာ၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်နည်းကိုယ့် ဟန် နဲ့ ကိုယ် တနေရာ- မတူကွဲပြား ဝေးကွာသွားရပါတော့တယ်။

၁၉၉၀ပြည့် ရွေးကောက်ပွဲကြီးပြီးတဲ့နောက်မှာတော့- ဇွန် ၉လိုင်လထဲလောက်မှာ အစ်ကိုကြီးကိုအောင် သူ (မြင်းခြံ)တယောက် ရန်ကုန်မှာ ဖမ်းမိသွားပြီ..ဆိုတဲ့သတင်း ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော် ဝရမ်းပြေး နေတဲ့ မန္တလေး-မေမြို့ အတက်တိုက်ဆီကနေ ကြားလိုက်ရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုရွှေ့ သည်ရွှေ့ နေရာမျိုးစုံ ရွှေ့ နေ ပြေးနေရင်းက ကြားလိုက်ရတာဖြစ်တာကြောင့် တိတိကျကျ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းတော့ မသိရသလို၊ ခိုင်ခိုင် မာမာအတည်ပြုနိုင်ခြင်းလည်း မရှိခဲ့ပါ။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်အကုန်မှာတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ပြေးရင်း ပြေးရင်း ဆက်ပြေးနေခဲ့ရရာ၊ ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပအထိတောင် ရောက်သွားရပါတော့တယ်။ ပြည်တွင်းက

နဝတနအဖစစ်အာဏာရှင်များရဲ့ ကတိမတည် ယုတ်မာကောက်ကျစ်မှုမျိုးစုံနဲ့ လူထုအပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ဖိနှိပ်ဖိုလ်ကျမှုတွေအပါ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပက နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေကို ရေဒီယိုလေလှိုင်းသံများပေါ်ကနေပဲ နေ့ပေါင်းများစွာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြားသိနေခဲ့ရပြီး၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်ထဲမှာတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း လေလှိုင်းသံ မီဒီယာသမားတယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရရင်း၊ ပြည်ပကနေ ပြည်တွင်းဆီသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ မျှော်ရည်ငေးမော နေခဲ့ရပါတော့တယ်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်ရဲ့ နှစ်ဆန်းဆန်းချင်းကာလ၊ တရက်သောညနေခင်းမှာတော့- ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းလည်း ဖြစ်၊ လူရင်းတယောက်လည်းဖြစ်တဲ့ ‘ကိုစိန်ကျော်လှိုင်’ ဆီကနေ ဖုန်းခေါ်သံတခု ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ သူက ဟိုတုန်းကတော့ ဘီဘီစီလန်ဒန်ရုံးချုပ်မှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူတယောက်ဖြစ်ပေမယ့်၊ ဘီဘီစီမှာပဲ ကျွန်တော်နယ်စပ်သတင်းထောက်အဖြစ် စတင်အလုပ်လုပ်ချိန်မှာတော့ ဘီဘီစီမှာ သူ မရှိတော့ဘဲ၊ သူက အမေရိကန်အခြေစိုက် RFA မှာ ပြောင်းရွှေ့ အလုပ်လုပ်နေသူ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကိုစိန်ကျော်လှိုင်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ လဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ဖက်၊ စာပေအကြောင်း နိုင်ငံရေးအကြောင်း ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း ရောက်တတ်ရရာ ပြောဘက်ဆိုဘက်တွေအဖြစ် ရန်ကုန်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရင်းနှီးခဲ့ကြသူတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

လှည်းတန်းက မမြင့်ရဲ့ ‘စေတနာရှင်ကဖီး’ နဲ့ ‘ဖြိုးဝေကဖီး’ တို့မှာ ကျွန်တော်၊ ရှေ့နေကြီးကိုအောင်ကျော်(ပန်းတနော် ဦးအေးမောင်ရဲ့တပည့်)၊ ကသာကိုထိန်ဝင်း၊ ရွှေခဲကိုသောင်းညွန့်၊ ကိုအောင်သိန်း(အောင်သိန်းဦး)တို့နဲ့အတူ တဝိုင်းတည်းအတူထိုင်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက RIT က ဘွဲ့ရခါစ ကိုစိန်ကျော်လှိုင်ဟာ မကြာခဏဆိုသလို ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းထဲ ရောက်ရှိလာရင်း၊ အပြန်အလှန်နားလည်ရင်းနှီးနေခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုစိန်ကျော်လှိုင်ရဲ့ဇာတိ (သို့ မဟုတ်) မိဘတဖက်ဖက်ရဲ့ ဇာတိကလည်း မြင်းခြံဘက်ကလိုလို၊ တောင်သာ-ဝဲလောင်ဘက်ကလိုလိုအကြမ်းဖျင်းပဲ သိရှိနားလည်ထားမိပေမယ့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုအရ သေသေချာချာတော့ တခါမှ မမေးမိမပြောဆိုဖြစ်ခဲ့ကြဖူးဘဲ၊ နိုင်ငံရေးနဲ့ စာပေအနုပညာကိစ္စတွေအပေါ်မှာသာ ရှည်ရှည်လျားလျား ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ကြဖူးတာတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။

လူချင်း ရင်းနှီးခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ရှစ်လေးလုံးအရေး တော်ပုံကြီးအပြီး၊ နိုင်ငံရေးပါတီတွေပေါ်ထွက်လာချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်က ပြည်သူတိုးတက်ရေးပါတီမှာ၊ တချို့ က NLD မှာ ဖြစ်ခဲ့ကြပေမယ့်၊ ကိုစိန်ကျော်လှိုင်ကိုတော့ ယခင်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဦးဗဆွေရဲ့ သားသမီးတွေနဲ့ ဖြစ်ပေါ်ဖွဲ့ စည်းလာတဲ့ ‘ဖဆပလ’ ဆိုတဲ့ တကျော့ပြန်‘ဖဆပလ’အဖွဲ့ကြီးတခုထဲမှာ ဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ကြကြားလိုက်ရတော့ အံ့ဩစရာ ဖြစ်ရပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုက ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသလဲဆိုတာ တခါမှစကား မစပ် ခဲ့ဖူးပါ။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူလည်း ပြည်ပရောက်- ဘီဘီစီ ရောက်- ဘီဘီစီမှာ ပင်တိုင်ကဏ္ဍရှင်တဦး ဖြစ်နေခဲ့ရာမှာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ပြန်လည်ဖုန်းအဆက်အသွယ် ရရှိချိန်မှာ-သူက RFA ရဲ့ ဝိုင်းတော်သား အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်တယောက်တောင် ဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီနေ့ က သူက ကျွန်တော့်ကို “ ကိုဝင်းတင့်ထွန်း.. ခင်ဗျားတို့ ပီကျူမှာ ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူ လက်တွဲလုပ်ခဲ့တဲ့ မြင်းခြံဦးအောင်သူ-ကနေ့ ထောင်ကလွတ်လာပြီဗျ..” လို့ စကားစလာလေတော့- ကျွန်တော့်မှာ “ဟုတ်လားဗျ-” လို့ တယ်လီဖုန်းထဲကနေ ပြန်မေးမိရင်း ဝမ်းပန်းတသာ ခံစားလိုက်ရသလို၊ ဒီသတင်းကို ကျွန်တော့်ဆီ ဦးဦးဖျားဖျား သတိတရပြောဆိုခဲ့သူဟာလည်း ‘ကိုစိန်ကျော်လှိုင်’ လို့ပဲ အမှတ်

အသားပြုလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီမှာ သူကဆက်ပြီး “ လုပ်စမ်းပါဦးဗျ- အဲဒီ ဦးအောင်သူကြီးအကြောင်း၊ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားလို့ပါဗျ- ဦးအောင်သူရဲ့ နိုင်ငံရေးဖြတ်သန်းမှုဘဝတွေနဲ့ ခင်ဗျားသိသလောက် သူ့အကြောင်း- သူ ဖြစ်စဉ်လေးတွေ..” လို့ ဆက်လက် ပြောဆိုလာတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ကလည်း ဝမ်းသာအယ်လဲအခံပေါ်ကနေ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ပေါ်လာတဲ့အတိုင်း၊ ကျွန်တော် သိထားနားလည်ထားတဲ့အတိုင်း လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးပဲ ပြန်လည်ပြောဆိုနေခဲ့မိပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ အဖုအထစ်မဖြစ်မိဘဲ၊ အပြန်အလှန် အာလာပ သလ္လာပ ပြောသလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ပြောလိုက်ဖြစ်တာဖြစ်ပါတယ်။

သူက ဘာမှ ဟုတ္တီပတ္တီ သိထားတာမရှိလို့၊ ကျွန်တော့်ဆီကနေ အချက်အလက်လေးတွေ ရနိုင်သရွေ့ ရအောင် မေးမြန်းတီးခေါက်ကြည့်တာနေမှာလို့ပဲ လွယ်လွယ်ကူကူသဘောပိုက်မိပြီး၊ “ဦးအောင်သူဟာ ကျောင်း သားသမဂ္ဂလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းမှာ အရေးပါတဲ့ တကယ့်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဟောင်းတယောက်ဖြစ်တယ်။ အစဉ်အလာရှိတဲ့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တယောက်၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ် မတကသရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ခေါင်း ဆောင်တဦးဖြစ်ခဲ့သလို၊ ဗကသမှာလည်း အရေးပါတဲ့ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ရှစ်လေးလုံးမှာ မြင်းခြံသ ပိတ်မှာ အဓိကခေါင်းဆောင်တဦး-ဆိုတာအပါ၊ ကိုအောင်သူရဲ့အကြောင်းကို အတိုချုပ်သဘော ရှင်းပြလိုက်မိ တယ်။ ကိုစိန်ကျော်လှိုင်က ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်း အနည်းအပါး လျှောက်ပြောနေသေးပြီး၊ ဖုန်းချခါနီး လောက်မှာမှ “ဟေ့လူကြီး ဒီနေ့က ကျွန်တော့် တာဝန်ကျနေဗျ။ ကျွန်တော်က ဦးအောင်သူ ကနေ့လွတ်လာတဲ့ သတင်းမှာ- ခုတင်က ခင်ဗျား ရှင်းပြ ပြောပြတာလေးတွေထဲကလည်း လိုအပ်သလို ဖြတ်တောက်ယူပြီး၊ ခင်ဗျား အသံကိုပါ ထည့်သုံးသွားရမှာပဲဗျ။ ဟဲဟဲ..” လို့ ဆိုလာလေတော့ ကျွန်တော်က-“ ဟေ့လူ.. ကျွန်တော်က အလွတ် သဘော-ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပြောပြတာဗျ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ဘီဘီစီကလေး..၊ ခင်ဗျားတို့ အာအက်ဖ်အေမှာ ကျွန်တော့်အသံကြီးပါ ပါသွားလို့ ဘယ်ကောင်းမလဲဗျ..” လို့ အလျင်အမြန် တားဆီးလိုက်သေးပေမယ့်၊ သူက “ ဟေ့လူ.. မတတ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားအသံပါ လိုအပ်သလို ဖြတ်တောက် ထည့်သွင်းပြီး သုံးရမှာပဲ ဟဲဟဲ..” ဟုဆိုကာ ဖုန်းကိုချသွားပါလေတော့တယ်။

ကျွန်တော့်မှာ လူရင်းချင်းဆိုတော့ ဒီအတိုင်းပဲ လွတ်ပေးလိုက်ရပါတော့တယ်။ တကယ်လည်း အဲဒီနေ့ ညပိုင်းမှာ ‘မြင်းခြံဦးအောင်သူ ထောင်ကလွတ်လာတဲ့သတင်း’ ကို RFA က သတင်းအဖြစ်ထုတ်လွှင့်ရာမှာ ကို စိန်ကျော်လှိုင်ဟာ ကျွန်တော့်အသံကိုပါ ထည့်သွင်းအသုံးပြုသွားတာ ကြားလိုက်ရပါလေတယ်။

နောက်နေ့မှာ ဘီဘီစီက အစ်မကြီးဒေါ်တင်ထားဆွေနဲ့ တယ်လီဖုန်းပေါ် ဆုံရ စကားပြောရတဲ့အခါ၊ မ နေ့ ကဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော်က အစ်မကြီးကို ဖြေဖြန့် ရှင်းပြလိုက်ရပါတယ်။

“ မဆွေရေ.. မနေ့က အာအက်ဖ်အေမှာ ကျွန်တော့်အသံပါသွားရတာက ကိုစိန်ကျော်လှိုင် လုပ်ချလိုက် တာလေ..” ဆိုပြီး ရှင်းပြမိလိုက်တော့- ဒေါ်တင်ထားဆွေက- “ သူတို့ကတော့ အဲသလိုမျိုးတွေ သိပ်လုပ်တတ် တယ်..” ဆိုပြီးတော့ပဲ မှတ်ချက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အပေါ် အပြစ်တင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ဘာပဲပြောပြော-အဲသလိုအားဖြင့် အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ ထောင်ကလွတ်လာတဲ့ အာအက်ဖ်အေက သတင်းမှာတော့- ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရခြင်းမရှိပါဘဲလျက် ကြံကြံဖန်ဖန် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကျွန်တော့်အသံ

လည်း ပါဝင်သွားခဲ့ရပါတယ်။ (ဒါဟာလည်း ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အစ်ကိုကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြံကြံဖန်ဖန် အမှတ်ရစရာတခု-လို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။)

သည့်နောက်တော့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ သတင်းလေးတွေကို ကြိုကြားကြိုကြား ကြားရပါတယ်။ မြင်းခြံမှာ မိုင်းကွန်ရက်မှာ နာယကအဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေတာ၊ မန္တလေးဘက်ဆီလည်း ရောက်ရောက်လာတတ်ရင်း မန္တလေးဘက်က ရဲဘော်ရဲဘက်တချို့နဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့တတ်တာမျိုးတွေအပါအဝင်၊ စာရေးနေတယ်-ဆိုတဲ့သတင်း အထိ ကြားရပါတယ်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်ထဲမှာတော့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ- “ ခေတ်သုံးခေတ်အကျဉ်း သား” စာအုပ်- ထွက်လာပြီ..ဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားရလေတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရ မြင်ရ ဖတ်ရခြင်း မရှိသေးပေမယ့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်ထဲမှာတော့- အစ်ကိုကြီးရဲ့ အသက်(၈၀)ပြည့် မွေးနေ့အခမ်းအနား DVD အခွေလေးကိုပါ တနေရာကနေ လက်ခံရရှိ ကြည့်ရှုခွင့်ရရုံမက၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ “ခေတ်သုံးခေတ်အကျဉ်းသား” ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကိုပါ တွေ့မြင်ဖတ်ရှုခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ “ရဲဘော်ကြီးဦးအောင်သူ-အသက် (၈၀)ပြည့်မွေးနေ့အား ဂုဏ်ပြုပါ၏” ဆိုတဲ့ စာတန်းနဲ့အတူ၊ တူတံစဉ်-ခွပ်ဒေါင်းအမှတ်တံဆိပ်ပါ ပါဝင်တဲ့၊ DVD အခွေ ကာဗာပေါ်က အစ်ကိုကြီးရဲ့ အားပါးတရ ရယ်မောနေတဲ့ခါတ်ပုံကိုပါ တွေ့လိုက်ရပြန်တော့- ‘ ခိုအစ်ကိုကြီး-မအိုသေး’လို့တောင် ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ အားပါးတရရယ်မောနေတဲ့ ခါတ်ပုံပေါ်မှာ သွားတွေ အစုံမတွေ့လိုက်ရတော့ပေမယ့်၊ အခွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ- DVD အခွေထဲမှာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ စကားပြောနေပုံ၊ လှုပ်ရှားသွားလာ ဧည့်ခံနေပုံတွေကိုပါ လန်းလန်းဆန်းဆန်းသွက်သွက်လက်လက် မြင်လိုက်ရပြန်ပြီး၊စိတ်ထဲမှာကြည်ကြည်နူးနူး ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

အစ်ကိုကြီးရဲ့ ‘ခေတ်သုံးခေတ်အကျဉ်းသား’ ကို ဝမ်းပန်းတသာ စာမျက်နှာ တရွက်ချင်း လှန်ကြည့်လိုက်မိတော့- ကျွန်တော် ရရှိလိုက်တဲ့ ဒီစာအုပ်ဟာ ‘ဒုတိယအကြိမ် ဖြည့်စွက်ရိုက်နှိပ်ခြင်း’ ဆိုတဲ့စာသားနဲ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လထုတ်- ဒုတိယအကြိမ်ရိုက်စာအုပ်ဖြစ်နေတာကိုလည်း သတိထားမိ ဂရုမူမိလိုက်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကိုယ်တိုင်ရဲ့ ပထမအကြိမ်ထုတ်အမှာစာနဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်အမှာစာကိုပါ ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ လွမ်းမောစရာတွေလည်း ပါ၊ နာစရာတွေလည်း ရှိ၊ ခံစားမှုအတိအကျ ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ရေးထားတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာပဲ အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်ရစရာလေးတွေကိုလည်း အလျဉ်းသင့် သလိုမှတ်မှတ်ရရရေးသားထားတာတွေကိုပါ တွေ့လိုက်ရပြန်တော့-ရိုးသားစွာပြောရရင် ကျွန်တော်လည်း လွမ်းလွမ်းမြဲမြဲ ဆွတ်ဆွတ်ကျင်ကျင် ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ ‘ ခေတ်သုံးခေတ်အကျဉ်းသား’ကို ချုပ်ကြည့်လိုက်ရင်- ထင်းကနဲနေအောင် ပေါ်လွင်နေတာကတော့- အစ်ကိုကြီးဟာ တကယ်ကို စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မုန်းတီးသူ၊ ‘ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ရာသက်ပန် ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခဲ့သူ’ ဆိုတာပါပဲ။

(၄)

၂၀၂၁ ဧပြီ (၁၃)ရက်နေ့ - သင်္ကြန်အကြိုနေ့ကြီးမှာပဲ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ (အသက် ၈၅နှစ်) ဆုံးပါးကွယ်လွန်သွားရှာပြီဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ဒီ

ဧပြီ(၁၃)ရက်နေ့မှာပဲ မြင်းခြံရဲ့သမိုင်းဝင် ဂုဏ်သရေဆောင် ဗိုလ်မှူးချစ်ကောင်းရဲ့ ဇာတိရွာ‘လယ်သစ်’ ကို အာဏာသိမ်းစစ်တပ်က စစ်ဆင်ရေးလုပ်ကာ စီးနင်းရှာဖွေ ဖမ်းဆီးမှုလုပ်တဲ့သတင်းတွေလည်း တက်လာခဲ့သလို၊ မြင်းခြံမြို့ပေါ်မှာလည်း ပြောက်ကျားဆန္ဒပြပွဲတွေ အဆက်မပြတ်ရှိနေခဲ့လေရာ၊ တိုက်ပွဲခေါ်သံ ကြွေးကြော်သံတွေ ဟိန်းဟိန်းညံနေတာ ကြားရပါတယ်။

မြင်းခြံဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးမှာ အတက်ကြွဆုံးနဲ့ ရှေ့တန်းအရောက်ဆုံး မြို့တမြို့ ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ကနေ့မျက်မှောက်ခေတ်အထိ သမိုင်းရှိတဲ့မြို့တမြို့ ဖြစ်ခဲ့သလို၊ အစ်ကိုကြီးကိုအောင်သူ ကိုယ်တိုင်ဟာလည်း စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမိုင်းမှာ ဘဝတာတလျှောက်လုံး ကုန်းရုန်းပါဝင်ခဲ့တဲ့ သမိုင်းရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်စောင့်အစိုးရခေတ်၊ မဆလခေတ်၊ နဝတ-နအဖခေတ် ဆိုတဲ့ စစ်အာဏာရှင်အုပ်စိုးမှုခေတ်သုံးခေတ်လုံးမှာ အစ်ကိုကြီးဟာ ထောင်ချခံခဲ့ရ၊ အကျဉ်းချခံခဲ့ရတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့တာ အများအသိပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်- ကျွန်တော်ကတော့ အစ်ကိုကြီးကို “ မြင်းခြံ ဦးအောင်သူ (သို့မဟုတ်) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ရာသက်ပန်ဆန့် ကျင်တော်လှန်ခဲ့သူ” လို့ ပဲ အမှတ်အသားပြုလိုက်ချင်ပါတယ်။

အစ်ကိုကြီး ဆုံးပါးသွားတဲ့နေ့ ကတည်းက အစ်ကိုကြီးရဲ့ မျက်နှာကြီးကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိနေရင်း၊ အမှတ်တရ ရုပ်ပုံလွှာလေးကို ရေးခြယ်ဖို့ သတိရနေမိခဲ့ပေမယ့်၊ ရုတ်တရက် အချိန်မီ မရေးဖွဲ့နိုင်ခဲ့ပါ။ အကြောင်းကတော့- အမိနိုင်ငံတော်အတွင်းမှာ လက်ရှိမျက်မှောက် ကြုံတွေ့ဖြစ်ပေါ်နေရတဲ့ နောက်ဆုံးပေါ် စစ်အာဏာရှင်စနစ် အမှောင်ထုကြီးအောက်မှာ မြင်းခြံမြို့ အပါအဝင်၊ တနိုင်ငံလုံးက နာကျင်ဆို့ နင့်စရာသတင်းတွေဟာ ဆက်တိုက်လိုလို ထွက်ပေါ် ကြားနာ သိမြင်နေရတဲ့အတွက်၊ စာမရေးနိုင်သေးဘဲ၊ သတင်းတွေကိုပဲ အဆက်မပြတ် နားစွင့်နေခဲ့ရတဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ သည့်အတွက် အစ်ကိုကြီးရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာလေးကို လက်တွေ့ ချရေးနိုင်ဖို့ နောက်ကျခဲ့ရတာအပေါ် နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်။ အခုမှပဲ၊ လနဲ့ချီ ကြာတော့မှပဲ ရေးသားနိုင်ခဲ့တာအပေါ် ခွင့်လွှတ်ကြဖို့ တောင်းပန်အပ်ပါတယ်။

ဝင်းတင့်ထွန်း
၁ | ၇ | ၂၀၂၁

ဖောင်ပိတ်ဆောင်းပါး

A. ငြိမ်း

(၁)

(ဆယ်ခါပြန် သတ်သင့်သူများ)

ကုလသမဂ္ဂက စကစ သေဒဏ်ပေးထားတဲ့ လူစာရင်း ၁၃၀ တွေလို့ တုန်လှုပ်မိကြောင်း ထုတ်ပြန်တယ်။ သူ ထုတ်ပြန်ချိန်မှာ စာရင်းက ၁၄၀ ရောက်နေတယ်။ ခု ၁၅၀ နား ကပ်နေပြီ။

နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း ကိုဂျင်မီ၊ ကိုဖြိုးဇေယျာသော်တို့ လေးဦးကို လက်တွေ့ သတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် ဇော်မင်းထွန်းက သတ်သင့်လို့ သတ်တာ၊ သူတို့ ပြစ်မှုတွေအရဆိုရင် ဆယ်ပြန်ဆယ်လီတောင် သတ်ဖို့ကောင်း တယ်လို့ ကြေညာခဲ့တယ်။

(ဒီလိုဆိုရင် မင်းအောင်လှိုင်အမှူးပြုတဲ့ စစ်ကောင်စီတိုက်ကိုကော မသတ်သင့်ပေဘူးလား။ ပြည်သူ့ ဆန္ဒအရ ပြောရရင် ဆယ်ပြန်ဆယ်လီဆိုတဲ့ ဒင်း(သင်း)ရဲ့ ကိန်းဂဏန်းဟာ သိပ်နည်းသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်။)

(ပုစွန်ဦးနှောက်များ)

(ကြေးမုံ၊ မြန်မာ့အလင်းမှ ဖော်ပြချက်များ)

ရေချွေတာရေးနည်းလမ်းများ။

- သွားတိုက်နေစဉ် ဘုံဘိုင်ခေါင်း ဖွင့်ထားပါနှင့်။

- ဘုံဘိုင်ခေါင်းကို ရေစက်ကျမနေစေရန် ကျပ်အောင် ပိတ်ပါ။
- သွားတိုက်လျှင် ရေဖန်ခွက် အမြဲသုံးပါ။
- ယာဉ်များ ဆေးကြောလျှင် ရေပိုက်မသုံးပါနှင့်။
- ရေဖြည့်ထားသော ပုံးများ ဖြင့် ယာဉ်များကို ဆေးကြောပါ။

(မီးချွေတာရေးနည်းလမ်းများ။)

- ပြင်ပ အလင်းရောင်ကို အသုံးချပါ။ မလိုအပ်သော အိမ်တွင်း လျှပ်စစ်မီးများကို လျှော့သုံးပါ။
- အိမ်ပြင်ပ၌ ထွန်းသောမီးများကို နေ့အလင်းရောင်ရှိစဉ် ပိတ်ထားခြင်းဖြင့် လျှပ်စစ်ကို ချွေတာပါ။
- မီးဘေးရှောင် မလောင်ခင်တား(ကိုယ်တိုင်ရှို့နေတဲ့ကြားက)

(သူ့ကျွန်မခံပြီ။)

သူ့ကျွန်မခံပြီဇာတ်ကား ၂၅ နှစ်မြောက် ပြန်လည်ပြသနေတဲ့ကိစ္စ။

- ကိုယ့်လက်ထက်မှာ ဘာမှ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် ဇာတ်ကားမထွက်။ ကိုယ့်ဦးနှောက်ကလည်း မီးရေ ချွေတာရေးလောက်သာ လက်ချာပေးနိုင်တာ။ ဒီတော့ ဇာတ်ကားဟောင်းကို ဖုန်သုတ်ပြီး ဈေးကွက်တင်တဲ့ သဘောပါ။

သူ လုပ်နိုင်တာ တခုတော့ ရှိရဲ့။ ဝမ်းနည်းရမှာလား ဝမ်းသာရမှာလား- မိသိန်းကြည်အဆက် ဝမ်းနည်းရမှာလား ဝမ်းသာရမှာလား -မင်းအောင်လှိုင် ဇာတ်ကားရိုက်ဖို့ပဲ ရှိတယ်။

ပြည်သူတွေကတော့ နွေဦးတော်လှန်ရေးအရှိန်နဲ့ သူ့ကျွန်မခံပြီ ဇာတ်ကားကို ကိုယ်တိုင်ဇာတ်ညွှန်းရေး၊ ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်ပြီး ကိုယ်တိုင် ထုတ်လုပ်နေကြကြောင်းပါ။

(အာဆီယံ အထူးသံကို တောင်းဆိုချက်)

သူတို့ကြောက်လန့်နေတာတွေ ဒီအထဲမှာ မြင်နိုင်တယ်။ ဒါတွေကို သူတို့ ကြောက်နေတယ်။

- သူတို့အစိုးရကို မဖျက်ဆီးရန်နှင့် အစားမထိုးရန်
- ၂၀၀၈ ခြေခွကို ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ အခြေခံမူအဖြစ် ထားရှိရန်
- အတိုက်အခံတွေအနေနှင့် သူတို့ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားကို ပြောင်းလဲရန်တဲ့။

ဒီအထဲက ဆွဲထုတ်ကြည့်ရင်

- သူတို့အာဏာသိမ်းအစိုးရကို ဖျက်ဆီးပစ်မှာ ကြောက်တယ်။
- တခြားအစိုးရတရပ်ကို တင်လိုက်မှာ ကြောက်တယ်။
- ၂၀၀၈ ခြေခွကို ပစ်ပယ်လိုက်မှာ ကြောက်တယ်။
- အတိုက်အခံတွေ အခု သူတို့ကို ဝိုင်းပြုတိုက်နေကြတာ ကြောက်တယ်။

မှတ်ချက်။

- ၁။ ဒီတောင်းဆိုချက်တွေထဲမှာ သူတို့ရဲ့ အာဏာလောဘ အနန္တကို ဖော်ပြနေတယ်။
- ၂။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ ရပ်ပြနေတာလည်း ထင်ရှားတယ်။

မင်းအောင်လှိုင် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေတာကတော့ မြင်သာပါတယ်။ သူတို့ အခက်အခဲတွေနဲ့ ဒုက္ခတွေ့နေတာကို ပြည်သူတွေက အားတက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေချိန် ကချင်ပြည်နယ် မြစ်ကြီးနားမှာ သူတို့ဒုက္ခဟာ “ခင်ဗျားတို့တောင် မျက်ရေကျကြလိမ့်မယ်”ပြောတာ။ ပြည်မြို့ငါးရက်ခရီးမှာ “နိုင်ငံစီးပွားရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာပြီ။ သူ တပ်ချုပ်ဖြစ်တဲ့ကာလမှာ တပ်နဲ့ပြည်သူ ဆက်ဆံရေး ပိုကောင်းလာတယ်”လို့ ပြောနေတာ၊ ဖွတ်ကျောပြာစု ဖြစ်နေတဲ့နိုင်ငံမှာ လျှပ်စစ်မော်တော်ကား စီမံကိန်းတင်နေတာ ကြည့်ရင် သိလောက်ပါပြီ။

မာတိကာ

စာတည်းအဖွဲ့အမှာ(၂)

စာတည်းအဖွဲ့အဘော်(၈)

—၈၃ နှစ်မြောက် ပါတီနေ့ကို အထိမ်းအမှတ် ပြုခြင်း(၁၀)

—စကစတိုရဲ့ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနည်းပရိယာယ်(၁၆)

၂၁ ရာစုကမ္ဘာနဲ့ ဗမာပြည်နွေဦးတော်လှန်ရေး(၁၉)

လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးနဲ့ သွေးသစ်အားသစ်(၂၃)

ရွှေစန်ညိုသဘာဝတိုက်ပွဲအမှတ်တရများ(၂၈)

သို့ပန်းပေါ်လစီကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြပါစို့(၃၃)

ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာကို ပြည်သူက ပြည်သူ့အာဏာနဲ့ ပြန်သိမ်းပိုက်ရမယ်(၃၇)

အပြောင်းအလဲ ဆိုရာ၌(၃၉)

တုတ်ခားလက်နက်ကိုင် လူထုကို လေယာဉ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်နေတဲ့ စစ်ကောင်စီ((၄၂)

ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ဘာလဲ(၄၄)

သံတမန်များနှာစာက ဗမာပြည်နွေဦးအရေးတော်ပုံ(၄၈)

စစ်အုပ်စုကို ကယ်ပေါက်မပေးနဲ့---(၅၀)

ကျွန်မဆက်၍ ရေးဖြစ်ခဲ့သော ဖေဖေအကြောင်းများ(၅၄)

မြင်းခြံဦးအောင်သူ(သို့မဟုတ်)စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ရာသက်ပန် ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခဲ့သူ(၅၇)

ဖောင်ပိတ်ဆောင်းပါး(၆၈)